பெரியஎழுத்து

கோவலன் கதை

B.R.N. & SONS.
MADRAS.

உ Srimati Prakaash

புகழேந்திப் புலவர் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

கோவலன் கதை

[படங்களுடன்]

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சகம்,

சென்னை—1.

இதன் விலை] —— [ரு. 1—00

உ

கடவுள் துணை

Sri. L. Prakaash

கோவலன் கதை

விநாயகர் துதி

முந்திமுந்தி விநாயகனே முக்கணனார் தம்மகனே
ஐந்து கரத்தோனே அருளுமையாள் புத்திரனே
விக்கின விநாயகனே வெண்ணெயுண்டோன் தன்மருகா
முக்கணனார் பெற்றெடுத்த மூஷிகவாகனனே
வெட்பாலைக் குள்ளிருக்குஞ் சப்பாணிப் பிள்ளையாரே
சப்பாணிப் பிள்ளையாரே பொற்பாதம் நான்மறவேன்
கோவலனார் தம்கதையை குவலயத்தில் நான்பாட
வின்னங்கள் வாராமல் விநாயகனே முன்னடவாய் ..

சுப்பிரமணியர் துதி

அவனிமிசை பவனிவரும் ஆறுமுகத்தோனே
சிவகாமி புத்திரனே தெய்வானை நாயகனே
வள்ளியையணைப்புணர்ந்த வடிவேற்கரத்தோனே
புள்ளிமயிலேறும் புண்ணியனே காசினியில்
இக்கதையை யான்பாட இன்பமா யென்னுவில்
ஒக்கவே நீயிருந்து உகந்தருள்வாய் வேலவனே

சொக்கநாதர் துதி

சோலைவயல்சூழ்மதுரை சோமசுந்தரேஸ்பரரே
ஆலவிடமுண்ட ஆலவாய்ச் சொக்கேசா
அந்தமா யிக்கதையை அன்பாகப் பாடுதற்கு
எந்தனிடநாவி லினிதாய்க் குடியிருந்து
தப்புகள் வாராமல் தாயாரென் மீனாட்சி
ஒப்பும்படியாக உத்தமரே காத்தருளும்

திருமால் துதி

ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிநாராயணரே
பால்வெண்ணெய் தயிருடனே பரிவாக வுண்டவரே
பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்ட பஞ்சா யுதத்தோரே

தீர்க்கமாயென்னாவில் தீவிரமாய்வந்திருந்து
குற்றங்கள்வாராமல் கோவலனார் தனகதையை
சுத்தமதாய்ப்பாடுதற்குத் திழாய்மௌலிகாத்தருளும்

சரஸ்வதியம்மன் துதி

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
காணிக்கையாகவேதான் களிப்பாகவுன்றனுக்கு
பால்பழமசர்க்கரையும் பருவிளாம்பழத்துடனே
கால்கண்டநாழிகைக்கு கடுகப்படைக்கிடுவேன்
பாலன்கோவலன் கதையைப் பாரினில்யான்பாடுதற்கு
காலனணுகாமல் கதையொன்றுஞ்சோராமல்
பத்தினியாள் தன்கதையைப் பழுதொன்றும்நேராமல்
உத்தமியாள்தன் கதையி லொன்றுங்குறையாமல்
பாடவேயென்னாவில் பாரதியேஇப்போது
கூடவேநீயிருந்து கொண்டணைக்கவேணுமம்மா

கதையின் வரலாறு

பட்டணமாம்பட்டணமாம் காவிரிப்பூம்பட்டணமாம்
கஞ்சிகொண்டுமதவடைக்குங் காவிரிப்பூம்பட்டணமாம்
காவிரிப்பூம்பட்டிணத்தல் கனகமணிவாத்தகர்கள் [றும்
மாநாய்க்கன்செட்டி என்றும் மாசோட்டானசெட்டிஎன்
அத்தானும் அத்தானும் அழகாகப்பாலோட்டிவந்தார்
மைத்துனனும்மைத்துனனும் வர்ணகப்பலோட்டிவந்தார்
இராமீவாடுபாதாரியும் வழுலட்சபமீசங்குகப்பல்
பகலோடுபால்திருப்பும் பத்துலட்சம்சோங்குகப்பல்
படவிலரிசிவரும் பட்டணத்துமாலைவரும்
சோங்குமிளகுவருஞ் சொர்கைப்பலேறிவரும்
இப்படிச்குத்தாமிருந்தார் இன்பமுடனவர்த்தகர்கள்
இவர்கள்மபதனி லெங்குமொருமுத்துச்செடி
பிள்ளையில்லையெனறுசொலலி பேருலகிற்றவமிருந்தார்
நந்தவனம்பூந்தோட்டம் நதிக்கரையிற்றுனும்வைத்தான்
பொய்கைக்கரை களிலைபேல புஷ்பவனபதானும்வைத்
தலைதனிலிருந்து காயதேனு அங்குவரும் [தான்
நூமேனிகீழ்பேட்டு நெடிககுமுதைனிறங்கி
புல்லுகளமேய்ந்து பொய்கையிற்றனிறங்கி
தாழறைப்பொய்கையிலே தாகமதுதானருந்தி

மன்னன்முக்துசெட்டிதனை வாழ்த்திகயிலாயம்
நூலேணிமேலேறி நொடிக்குட்போய்ச்சேர்ந்திடுமாம்
அன்றுபோய்பற்றுநாள் அன்பாய்வரும்பொழுது
காமதேனுபோகிறதைக் கண்டதுகன்றதுவும்
அம்மா நீபோகுமிடம் அழைத்துப்போவென்றுசொல்
கன்றதுபின்தொடரக் காமதேனுந்தானழைத்து [வி
பூங்காவனந்தேடிப் பாங்காய்வந்ததுவே
புல்லுகளைத்தான்மேய்ந்து பொய்கைஜலந்தானருந்தி
நூலேணியேலேற நோக்குமந்தவேளையிலே
பசுமேய்ந்துபோகிறதைப் பார்த்துவிட்டான்முத்துச்
பட்டிமாடிங்கேவந்துபயிரெல்லாமேயுதென்று [செட்டி
கவுண்டுக்கல்கொண்டுமல்லோ கனமாயடிக்கையிலே
காமதேனுக்குத்தப்பி கன்றுக்குப்பட்டதங்கே
கன்றுக்குப்பட்டவுடன் கடுகவிழுந்ததுகாண்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலறியிறந்ததங்கே ..

காமதேனு சாபமிடல்

காமதேனுகண்டலறி கடுகவேஓடிவந்து
இச்சாபம்பெற்றுலகி லிவனிருக்கும்வேளையிலே
அழுதகண் ணுஞ்சிந்தையுமா யடித்துப்புரண்டெழுந்து
ஆகெடுவாயெந்தனுட அருமைமகவதனை
பதினாறுவயதளவும் பால்கொடுத்துநான்வளர்த்தேன்
பெற்றுவளர்த்ததொரு பெருமையறியாமல்
கவுண்டுகல்லாலெறிந்து கன்றதனைக்கொன்றாயே
ஆனபடியாலே யான்பெற்றபாலகனைபோல்
உனதன்வயிற்றிலே உதிக்கின்றமைந்தனுக்கு
பதினாறுவயதனிலே பாலனிறப்பனென்று
காமதேனுசாபமிட்டு கைலைக்குச்சேர்ந்ததுகாண்

மணியரசன் மைந்தன் மாகாளிக்குப் பிரார்த்தனை கூறுவது

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிப்பட்டணமாம்
ஆயிரப்பாண்டியர்கள் அணிதிரளம்மன்னவர்கள்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமூக்காதம்
தேனாமதுரையது தென்மதுரையாண்டிருந்தார்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் மணியரசன்வாணியனும்

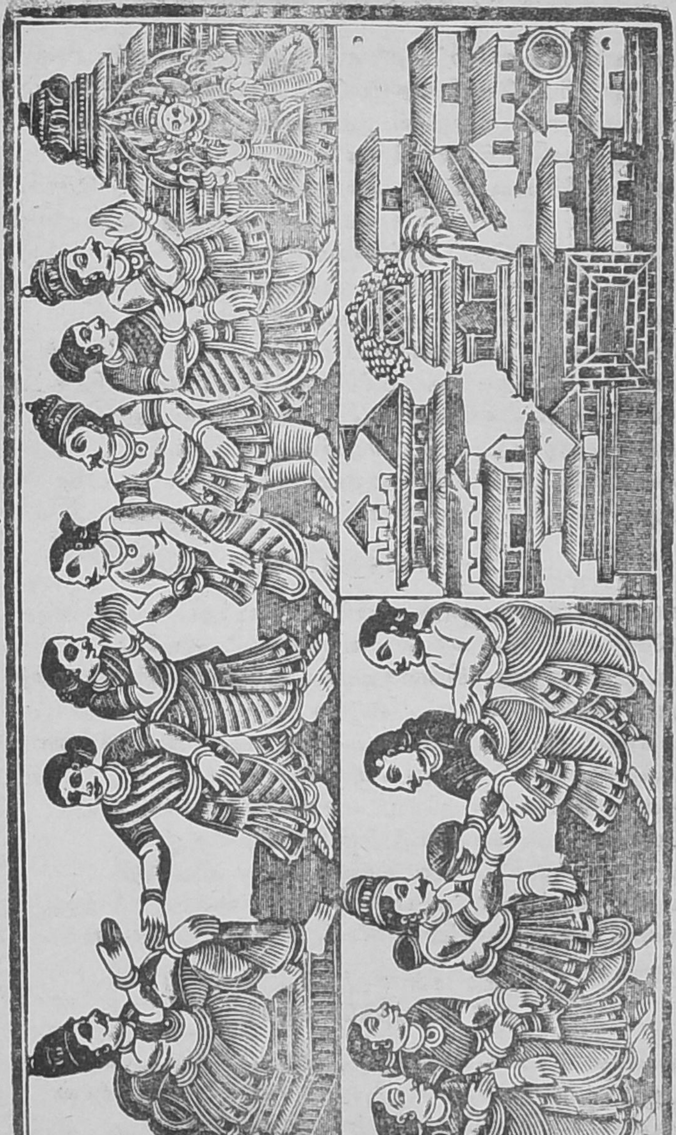

மணியரசன்வாணியர்க்கு மைந்தர்களும்நாலுபேராம்
மூதற்றாமங்கையர்க்கு மூன்றுபேர்மைந்தர்களாம்
மறுதாரபங்கையற்கு மைந்தனொருவனுண்டாம்
இப்படிக்குத்தானிருக்க இன்பமுள்ளவாணியனும்
சாகிறநாளையிலே தன்மைந்தர்நால்வருக்கும்
உண்டான திரவியத்தை இரண்டாய்ப்பகுத்தானும்
மூதற்றாம்பெற்றமைந்தர் மூவருக்கொருபாகம்
மறுதாரம்மீன்றதொரு மைந்தனுக்கொருபாகம்
பாகங்கள்வாணியனும பகுந்துகொடுத்தானும்
மைந்தரும்மக்களுடன் வாழ்ந்திருக்கும்நாளையிலே
வாழ்ந்திருக்குப்நாளையிலே மறுதாரமைந்தனவன்
எண்ணெய்க்குடமெடுத்து இன்பமுடனவாருனே
மதுரையறுகாதம் வகையாகச்சுற்றிவந்தான்
எண்ணெய்விலையாகாமல் எங்குமவன்சுற்றிவந்தான்
மதுரையைக்காக்கின்ற வடபத்ரகாளிகோயில்
மூடிசூடும்பாண்டியர்கள் மூற்பிறப்பில்செய்வினையால்
இப்பிறப்பிற்குழந்தை யில்லாததைக்கருதி
காளியம்மன்சந்நதியைக் கதவடைத்தார்பாண்டியர்கள்
சாத்திக்கதவடைத்துத் தாள்பூட்டிமண்ணறைந்தார்
தேடியொருவரிங்கு திருவிளக்கேற்றிஞரை
காளியம்மன்கோயிலுக்குக் கனவிளக்குவைத்தவரை
ஆர்விளக்கேற்றினலும் ஆக்கினைகள்செய்திடுவோம்
எவர்விளக்கேற்றினலும் இரண்டுதுண்டாக்கிடுவோம்
இப்படிக்குச்சொல்லியவர் எங்கும்பறையறைந்தார்
தேசத்தில்யாவருக்குந் தெரிவிக்குப்நாளையிலே
அன்னேரவேளையிலே அன்பானவாணியனும்
காளியம்மன்கோயில்மூன்னே கடுகெனவேஓடிவந்து
எண்ணெய்விற்றுவந்தாலே ஏந்திழையேயுந்தனுக்கு
ஆயிரந்தோர்விளக்கு அன்பாகவைப்பேனென்று
பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு பிரியமுடன்போனனே
அப்படியேஎண்ணெயெல்லாம் அனபாகவிற்றுவிட்டு
மாகாளிகோயிலின்மூன் வாணியனும்வந்துநின்று
பூட்டியிருக்குங்கதவைப் புண்ணியனுந்தான்திறந்து
ஆயிரந்திருவிளக்கு அன்றிரவிலேற்றிவைத்து
அடிபணிந்துவாணியனும் அரண்யனைக்கேகிவிட்டான்
ஆருயிரம்பாண்டியர்கள் அந்நேரவேளையிலே

உப்பரிகைமேலேறி உலாவித்திரிகையிலே
காளியுடசந்நதியில் கண்டார்திருவிளக்கை

திருவிளக்கிட்டவரைப் பாண்டியன் பிடித்து வரச் சொல்லியது

அப்போதுபாண்டியர்கள் அருகேயிருந்ததொரு
சேவகரைத்தானழைத்து சேதியென்னசொல்லுகிறார்
உத்தரவைத்தான்கடந்து வைத்ததார்திருவிளக்கு
கண்டுபிடித்தவனைக் கடுகெனவேகொண்டுவாரும்
திருவிளக்குவைத்தவனைத் தேடிப்பிடித்துவாரும்
என்ன-அப்போதுசேவகர்கள் ஆள்தேடிவாருரர்கள்
வீதிகள்தோறும் விசாரித்துவாருரர்கள்
வாணியர்தெருவதனில் வந்துவிசாரிக்கையிலே
கூடப்பிறந்ததொரு கொற்றவர்கள்தம்பியரை
காட்டிக்கொடுத்தார்கள் கனமான அண்ணர்களும்
அப்போதுசேவகர்கள் அக்கணமேஏதுசெய்தார்
கட்டிப்பிடித்துக் கடுகவேகொண்டுவந்தார்
பாண்டியன்முன்பாகப் படைவீரர்கொண்டுவந்தார்
கட்டியகட்டோடே கச்சேரிக்குக்கொண்டுவந்தார்
ஆருயிரம்பாண்டியர்கள் அந்நேரமேதுசெய்தார்
எங்கள்-உத்தரவுதான்மீறி வைத்ததினுல்திருவிளக்கை
காளிக்குமுன்பாகக் கண்டதுண்டஞ்செய்யுமென்றுர்
அப்படியேகாவலர்கள் அங்கவனைக்கொண்டுவந்தார்

வாணியனும் வாணிச்சியும் மரணமடைதல்

காளிகோயில்முன்பாகக் கடுகவேகொண்டுவந்தார்
திருப்பரங்குன்றக்காடு தெய்வகாளிகோயில்முன்னே
அகலக்கல்சகடப்பாறை அம்மனிடபலிபீடம்
வெண்கலப்பாறைமுன்னே விரைவாகக்கொண்டுவந்தார்
வீசினுர்வாளாலே வெட்டினுரிரண்டுதுண்டாய்
அந்நேரவேளையிலே அவன்சிரசுதானெகிரி
காளிபடிமேலே கடுகெனவேதான்வீழ்ந்து
கதறியழுகிறுனே கட்டழகனப்போது
உபகாரஞ்செய்தேனப்பா அபகாரம்நேர்ந்ததுவே
என்ன-அப்போதுகாளியம்மன் அஞ்சாதேமகனேயென்று
ஆதரவுசொல்லியல்லோ அடைவாகஏதுசொல்வாள்

ஒருவன்பழிக்குநாளை உலகம்பழிவாங்கிவைப்பேன்
மைந்தன்பழிக்குநாளை மதுரைபழிவாங்கிவைப்பேன்
என்றுசொல்லிகாளியவ ளிருக்கின்றவேளையிலே
அப்போதுகானிருந்த அவ்வாணியன்தேவி
வாணியன்தேவிபவள் மயிலணைபாளோடிவந்து
மோதியழுதுகொண்டு மொய்குழலாள்தானிறந்தாள்
சோலைமலருடைய சொக்கரதுவறிந்து
வாணியன்சன்னுயிரும் வாணிச்சிதன்னுயிரும்
தங்கச்சிமிழ்கனிலே தானடைத்தார்சொக்கலிங்கம்
கடவுள்முகம்நோக்கி காளியம்மையேதுசொல்வாள்
வரனேஇப்பிறப்புநீங்கி மறுபிறப்புயான்பிறந்து
வணிகன்செட்டிகோவலற்கு மனையாட்டியாகவந்து
விளக்கவித்தபாண்டியரை வெட்டித்தலைசாய்த்து
மணிக்குடலைத்தான்பிடுங்கி வந்திடுவேன்கோயிலுக்கு
என்றுமவளுரைத்து இருந்தாளேகாளியரும்
சோலைமலருடைய சொக்கரதுவறிந்து
காளியின்தன்னுயிரும் கடுகவேதான்பிடித்து
தங்கச்சிமிழகிலே தானடைத்தார்சொக்கலிங்கம்
மூவருயிரதனைமுக்கண்ண ரடைத்துவைத்தார்
இந்தவிதமாகஎங்கள் சொக்கர்தாமிருக்க
முக்கண்ணனைக்கருதி முத்துச்செட்டிமனைவியோடு
பிள்ளையுமில்லையென்று பெருந்தவசுதாம்செய்தார்
மைந்தனுமில்லையென்று மகாதவசுதாம்செய்தார்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுரேதுசொல்வார்
முத்துச்செட்டியின்தேவி மெய்குழலாள்வர்ணமாலை
வர்ணமயிலனைக்கு மைந்தன்வரந்தான்கொடுத்தார்

கோவலன் கண்ணகி மாதகி இம் மூவர்கள் உற்பத்தி

வர்ணமாலைகர்ப்பமதில் மைந்தனுயுண்டுபண்ணுர்
பத்துமாதம்சென்றபின்பு பாலகனும்தான்பிறந்தான்
கோவலனென்றவர்க்குக் கொடுத்தார்கள்பேருமப்போ
அட்டாளுஞ்சொக்கரைப்போல் அழகுடையமன்னவ [னும்
தேமல்பிறையழகன் தெள்ளுமணிவாசகனுர்
உருமாலைக்கட்டழகன் உத்தமனுர்கோவலனும்
அள்ளித்தெளித்ததுபோல் அழகுசிறுதேமல்
மாங்காமுடியழகன் மாதளப்பூமேனியனும்

செக்கச்சிவந்தவன்காண் செங்கிரைத்தண்டழகன்[தான்
அட்டாளுஞ்சொக்கரைப்போ லழகுடையமன்னவன்
சோமன்கட்டிவீதிவந்தால்சுவாமிசொக்கரேசரென்பார்
மண்டைகட்டிவீதிவந்தால்மதுரைவாழ்சொக்கரென்பா
பார்த்தால்மூதலியென்பார் பார்ப்பாரசாதியென்பார் [ர்
கண்டார்மூதலியென்பார் கன்னடிசாதியென்பார்
இப்படிக்குக்கோவலனும் இருந்துவளர் நாளையிலே
அப்போதுபாண்டியர்கள் அன்பாகயேதுசெய்தார்
மைந்தன்வரம்வேண்டுமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
பிள்ளைவரம்வேண்டுமென்று பெருந்தபசுதாமிருந்தார்
ராஜகன்னிகோவிலிங்கி நலமாகத்தவமிருந்தாள்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுரேதுசெய்தார்
காளியுடதன்னுயிரைக் கடுகெனவேதான்பிடித்து
எலுமிச்சங்கனியாக்கி யீந்தாராம்சொக்கலிங்கம்
கோவிலிங்கிகன்னியர்க்குக் கொடுத்தார்நலமாக
வாங்கியதையுண்டாளாம் மனமகிழ்ந்துகோவிலிங்கி
அதுவேதான்கர்ப்பமாய் அரிவையந்தமாதினுக்கு [க்கு
பத்துமாதஞ்சென்றதுகாண் பைங்கொடியாள்மங்கையர்
வலதுகால்செஞ்சிலப்பு இடதுகைசெப்பேடு
கழுத்திலேபூமாலை கன்னம்வழியாக
கன்னத்துவழிபாகக் கட்டழகிபெண்பிறந்தாள் [வாள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் அனைவோருமென்னசொல்
பஞ்சாங்கந்தான்பார்க்கும் பார்ப்பார்தனையழைத்து
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சேவகரைத்தாமனுப்ப
ஓடியழைத்து ஒருநொடிக்குள்வந்தார்கள்
நாழிகைபொருத்தமது நலமாகப்பாருமென்றார்
அப்போதுசோதிடத்தை ஆராய்ந்துசொல்வார்கள்
மாலையிட்டுப்பெண்பிறந்தால மதுரைதனக்காகாது
கொடியிட்டுப்பெண்பிறந்தாள் கொற்றவருக்காகாது
வாய்விட்டமூதாலே வடமதுரைவெந்துவிடும்
தேப்பியழுதாலே தென்மதுரைவெந்துவிடும்
மரப்பெட்டிதனிலடக்கி வைகையிலேதள்ளுமென்றார்
அப்போதுபாண்டியர்கள் அந்தக்குழந்தைதனை
கையிலெடுத்துவரக் சட்டளையுமிட்டார்கள்
அப்போதுகோவிலிங்கி அழுதுபுலப்புகிருள்
குழந்தையைத்தான்பார்த்து கோவிலிங்கிபுலம்புகிருள்

தங்கத்தாம்பாளத்தில் தையலரைத்தான்வளர்த்தி
பாலைக்கறந்து பக்கத்தில்தா னும்வைத்தாள்
தாதிமார்கையதனில் தான்கொடுத்தாள்மகவதனை
தாதியர்கள்பாலகியைத் தானெடுத்துக்கொண்டுவந்து
பாண்டியர்கள்முன்பாக பக்குவமாய்வைத்தார்கள்
பாண்டியர்கள்மகவதனைப் பார்த்துமிகவழுதார்
இதற்கோதவமிருந்து ஏந்திழையைப்பெற்றெடுத்தோம்
பெற்றமகவதனைப் பெட்டியிலேவையுமென்றார் [ள்
பெட்டியிலேபக்குவமாய்ப் பிறந்தபெண்ணைவைத்தார்க
எட்டுகட்டுகட்டியவர் இயலாகச்சீலுமிட்டார்
வைகையிலேதள்ளுமென் றுவகையுடனேசொன்னார்கள்
அந்நேரவேளையிலே ஆரணங்கைக்கொண்டுவர
வைகைக்கரைபுரண்டு வருகுது வெள்ளமது
ஓடுகிறவெள்ளத்திலே உத்தமியைத்தள்ளிவிட்டார்
வைகைதனில்மிதந்து வாருளேகண்ணகியாள்
சுற்றிவந்துமீன்களாடச் சுழல்வண்டுகீதப்பாட
கரைபுரண்டுவெள்ளமது காவிரிபோல்வருகுதங்கே
ஐந்துதலைநாகம் அலைந்துகெட்டுவருகுதங்கே
வெள்ளமதில்மிதந்து விரைவாய்வரும்பெட்டிகண்டு
மரப்பெட்டிமேலேறி வருகுதுநாகமது
வைகைமணற்றிடலோரம் வந்துஒதுங்கிடவே
அப்போ-குவ்வாகுவ்வாவென் றுகுழந்தையழுகுதுகாண்
பெட்டியைத்தான்திறந்து பொட்டெனப்பார்க்கையிலே
கோடிசூரியன்போலக் குழந்தையைக்கண்டது
இந்தக்குழந்தைதனக் கேதுநாம்செய்வோமென்று
நாகரத்தினத்தைக்கக்கி நலமாகவைக்கையிலே
எங்கும்பொருந்தவில்லை இக்குழந்தைதேகமதில்
வலதுகாற்சிலம்புதனில் வைத்ததுரத்தினத்தை
அதிலேபொருந்திடவே அன்பானரத்தினமும்
நாகரத்தினச்சிலம்பெனவே நலமாகப்பெயர்கொடுத்து
ஐந்துதலைநாகமது அந்தக்குழந்தைதனை
காளியென்றுதானறிந்து கனமாகவேதுசெய்யும்
கன்னவழியாய்ப்பிறந்த கட்டழகியாகுமென
கண்ணகியாளென் றுசொல்லி கன்னிக்குப்பெயர்கொடு
பெட்டியைவைகையிலே கட்டியல்லோதள்ளியது [த்து
வைகைபெருகியங்கு மணலும்திரண்டோட

காவிரிபூம்பட்டணமாம் கரையிலேவருகுதங்கே [தார்
மைத்துனனும் அத்தானும் வர்ணகப்பலோட்டிவைத்
அத்தானும்மைத்துனனும் அழகுகப்பலோட்டிவைத்
வருகிறபெட்டியதை மாநாய்கன்கண்டானே [தார்
கட்டுமரங்கட்டியல்லோ கடுகெனவேதானேறி
பிரியமுடனே அந்தப் பெட்டியைத்தானெடுத்து
சித்திரமுகச்சாவடியில் சீராகக்கொண்டுவந்தான்
மரப்பெட்டி என்னதென்ருன் மாச்சோட்டானப்போது
மாநாய்கனுள்ளிருக்கும் வஸ்துவுமென்னதென்ருன்
அப்படியேநல்லதென்று அன்பாகக்கொண்டுவந்து
திறந்தார்கள்பெட்டியைத்தான் திட்டமாயந்நேரம்
சூரியனைப்போலத் துலங்குதுகுழந்தையது
அந்தக்குழந்தையை அன்பாககொண்டுவந்து
வைத்துவளர்த்தானே வகையுடனேமாநாய்கன்
வளர்பிறைச்சந்திரன்போல்வளருகிருள்கண்ணகியும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
கடையூர்வசந்தமாலை கன்னியொருதேவதாசி
அவள்-பிள்ளையில்லையென்றுபெருந்தபசுதானிருந்தாள்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுரேதுசொல்வார்
வாணிச்சிதன்னுயிரை மகாதேவர்தாமெடுத்து
எலுமிச்சங்கனியாக்கி இன்பமுடன்தான்கொடுத்தார்
வாங்கிமனமகிழ்ந்து வசந்தமாலையுண்டாளே
அதுவேதான்மாதமாக ஆரணங்குகர்ப்பமதாய்
பத்துமாதஞ்சென்று பைங்கொடியும்பெற்றெடுத்தாள்
அழகுதுலங்குகிறது ஆனந்தங்கொஞ்சுகிறது
வடிவுகுலுங்குகிறது வடிவழகுகொஞ்சுறது
அழகிலெமிகுந்தவள்காண் ஆரணங்குக்கப்போது
சாஸ்திரியைத்தானழைத்து சாதகங்குறியுமென்ருள்
சோதிடசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிருரப்போது
சாஸ்திரத்தைததான்பார்த்துசாதகங்கள்தாமுரைப்பார்
அஞ்சுவயதில் அரியசிலம்பெடுத்து
நாட்டியங்கள்கற்று நலமுடன்மாதகியும்
ஆனையின்மேல்கம்பம்நட்டு ஆடுவாள்மாதகியாள் [ம்பு
தித்தியென்பாள்மத்தளங்கள் திமிதியென்பாள்காற்சில
ஒத்திவைப்பாள்ஓரடியை ஒலமிடும்பொற்சிலம்பு
பத்தாம்பிராயத்தில் பைங்கொடியாள்மாதகியாள்

அம்பலமேறி ஆடுவாள்மாதகியாள்
மன்மதனைப்போலழகு வாய்த்ததொருவணிகன்
செப்புச்சிலையழகன செங்கீரைத்தண்டழகன்
அப்பெரியகொற்றவனை அழைத்துவருவாள்காண் [ள்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பைங்கிளியாள்வைத்திருப்பா
பதின்மூன்றும்வருஷத்திலே பைங்கொடியுமாண்டிடுவா
இப்படிக்குச்சாதகம் எழுதினர்சோதிடர்கள் [ள்
பூரணச்சந்திரன்போற் பொற்கொடிவளருகிருள்
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கனகநிதிமன்னவர்கள்
மாநாய்க்கன்செட்டியும் மாச்சோட்டான்செட்டியும்
பேருலகிலிருவருமே பெரியதனவர்த்தகர்கள்
ஆயிரந்தலைகட்டுக்கு அதிகாரிமன்னவர்கள்
மாநாய்க்கன்செட்டிவீட்டில் மயிலனையாள்பெண்ணரசி
நாளொருமேனியாக நட்சத்திரம்போல்வளர்ந்தாள்
பொழுதொருமேனியாகப் பூவையருந்தான்வளர்ந்து
நித்தமொருபட்டுடுத்தி நேமமொருபூச்சூட்டி
கண்ணை நிமைகாப்பதுபோல் காத்துவளர்த்தார்கள்
இப்படியாகவே தானிவளிருக்குவேளையிலே

கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் தாம்பூலம்மாற்றி விவாகஞ் செய்தல்

காவிரிப்பூம்பட்டிணத்தில் கனத்தநல்லவர்த்தகர்கள்
அன்றையப்போதையிலே அடைவாகமுத்துச்செட்டி
மாநாய்க்கன்வீட்டுக்கு வந்துநின்றார்முத்துச்செட்டி
அப்போதுபெண்குழந்தை அங்குவருகையிலே
இந்தப்பெண்ணுருடைய தென்றவனுங்கேட்கையிலே
மாநாய்க்கனெநதனுட மகளென்றுரைத்திடவே
எந்தனிடமைந்தனுக்கு இன்பமுடன்தாரீரோ
அப்படியேதாரேமென்று அன்பாகவாக்களித்தான்
பரியங்களென்னவென்று பண்பாகக்கேட்கலுற்றார்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அரிவைதனைநான்தருவே
இன்றைக்குப்பரியம் இயலாகச்செய்யுமென்றார் [ன்
இன்றெட்டாம்நாளையிலே இசைந்தமுகூர்த்தமென்று
நாளிட்டுக்கொண்டாரே நலமுடனேமுத்துச்செட்டி
அவர்போனமற்றுநாள் அப்புசெட்டிவந்தாராம்
அன்னநடைமின்போல அரிவையரைக்கண்டாராம்

ஆரிக்குழந்தையென அன்பாகக்கேட்டாராம்
என்னுடையபெண்ணென் றெடுத்துரைத்தானப்போது
எந்தனிடமைந்தனுக்கு உந்தன்பெண்ணைதாரீரோ
தருகிறேனென்றவர்க்குச் சம்மதித்தான்மாநாய்கன் [ரூர்
பரியமென்னகொண்டுவாரீர் பண்பாகச்சொல்லுமென
ஆயிரம்பொன்பரியமென்று அன்பாகத்தான்கொடுத்தா
பரியங்கொடுத்துவிட்டுப் பண்பாகப்போய்நடந்தார் [ர்
அவர்போனமற்றுநாள் அங்குலிங்கிசெட்டிவந்தார்
கண்ணகியைத்தான்பார்த்துக் கன்னியிவளாரெனவே
என்னதுகுழந்தையென்று எடுத்துரைத்தான்மாநாய்க்க
எந்தனிடமைந்தனுக்கு உந்தன்பெண்ணைத்தாரீரோ [ன்
ஆயிரம்பொன்பரியமென அன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இன்றெட்டாம்நாளையிலே இசைந்தமுகூர்த்தமென்று
நாளிட்டுக்கொண்டுமவர் நலமுடனேபோய்நடந்தார்
மாணிக்கஞ்செட்டியவர் மன்னவனும்அங்குவந்தார்
இவர்-அரண்மனைக்குள்ளாக அன்பாகவந்தாரே
மாணிக்கப்போலே அங்கு மயிலணையைக்கண்டாரே
இது-ஆருடையபெண்ணென்று அன்பாகக்கேட்டாரே
என்னுடையபெண்ணென்று எடுத்துரைத்தான்மாநாய்
என்னுடையபிள்ளைக்கு ஏந்திழையைத்தாரீரோ [க்கன்
அப்படியேதாரேனென்றுள் அழகானமாநாய்க்கன்
என்னபரியமெடுத்துரையுமென்றுசொன்னார்
இரண்டாயிப்பொன் ஏந்திழைக்குத்தாருமென்றார்
அப்படியேதாம்கொடுத்தார் அழகானசெட்டியவர்
அவர்போனமற்றுநாள் அநேகம்பேர்வந்தார்கள்
இப்படியாகவேதான் இவரிருக்கும்வேளையிலே
அன்றையவேளையிலே ஆனதொருமுத்துச்செட்டி
தாம்பூலம்கொண்டுவந்து தனவணிகனுடிவந்தான் [டி
மாச்சேட்டான்செட்டியிடம் வாரூர்காண்முத்துச்செட்
தாம்பூலங்கொண்டுவந்து தனவணிகன்முனபுவைத்தா
கலியாணமென்று கட்டழகன்கூறிடவே [ன்
ஆர்கலியாணமென்று அன்பாகக்கேட்கலுற்றார்
எனமைந்தன்கோவலனுக் கென்றுமொழிந்திடவே [ண
ஆருடையபெண்ணதுகாண் அதுவிவரம்சொல்லுமெ
மாநாய்கனபெண்ணென்று வகையுடனேதாமுரைத்தார்
மாச்சேட்டான்செட்டியார்க்கு வருகுதுவெகுகோபம்

கோபப்பெருகுது கொள்ளிகொண்டுவீசுது [பான்
என்னுடையபெண்ணையவன் எப்படிக்குத்தான்கொடுப்
இந்தப்பெண்உன்னதென்று எனக்குத்தெரியாதென [ம்
மாச்சோட்டான்செட்டியாரும் மன்மூக்துசெட்டியாரு
வந்தார்களிருவருமாய் மாநாய்கன் முன்பாக
மாநாய்கன்முன்புவந்து மன்னவர்களேதுசொல்வார்
என்னுடையபெண்ணதனை எப்படிக்குநீர்கொடுப்பீர்
நேற்றென்பிள்ளைக்கென்று நேமகஞ்செய்திருக்க
நீதியுண்டோஒருவருக்கு நீர்கொடுக்கமன்னவரே
என்று-ஒருத்தர்க்கொருத்தருகந்துசண்டைசெய்தார்கள்
பஞ்சாயத்தார்கள் முன்பாய்ப் பகர்ந்தார்களிவ் வழக்கை
திருவுளச்சீட்டுச் சிறப்புடனேபோடுமென்றார்
ஆருக்கபைப்போ அவர்களுக்காகுமென்றார்
அப்போதுபஞ்சாயத்தார் அனைவோருங்கூடினார்கள்
திருவுளச்சீட்டெழுதிச் சீராகப்போட்டார்கள் ..
கோவலன்பேர்வழிக்கு வந்ததுசீட்டதுவும்
அவனுடையபாரியென்று அனைவோருந்தாமுரைத்தார்
அப்படியேசம்மதித்தார் அன்பானசெட்டிமார்கள்
அப்போதேகலியாணம் அன்பாகச்செய்யவென்று
பந்தலலங்கரித்தார் பாங்காக அப்போது
முத்தாலேகால்நிறுத்தி மூக்காதம்பந்தலிட்டார்
பவளத்தாள்கால்நிறுத்திப் பதின்காதம்பந்தலிட்டார்
எங்குமலங்கரித்தார் எத்திசையும் நீர்தெளித்தார்
கண்ணாடிசல்லிகட்டிக் கவரிமான்குச்சுவிட்டார்
பணபபந்தல்முன்பாக வதூவரரைகொண்டுவந்தார்
சீக்குக்கழித்தார்கள் சீராகஇருவருக்கும்
பெண்ணையும்மாப்பிள்ளையும் பிரியாதலங்கரித்து
மணவறையின்மேலாக வைத்தாரிருவரையும்
தாலித்தரித்தானே தனஞ்செயன்கோவலனும்
அம்மிமிதித்தார்கள் அருந்ததிகண்டார்கள்
சாலுங்காரமுஞ் சந்திரனைத்தானதொழுதார்
மாலைதரிக்கையிலே வாய்விட்டுத்தானழுதாள்
மாங்கனியைக்கைகொடுத்து மாலையிட்டார்கோவலனார்
இப்படியாகவேதா னிருக்குமந்தவேளையிலே
மாலைகொண்டுவந்ததொரு படத்தாண்டிபோகவில்லை
கூறைகொண்டுவந்ததொரு கோலியனும்போகவில்லை

சாலுகொண்டுவந்கதொரு சாலியனும்போகவில்லை
உற்றார்க்குச்சோறிடலை உறன்முறைக்குப்பாக்கிடலை
பந்திவழங்கவில்லை வந்தஜனப்போகவில்லை
உற்றாரான்முறையா ரொருவரும்போகவில்லை
இப்படிக்குத்தானிருக்க இன்பமுடனந்நேரம்
வடிவழகிலேசிறந்த மன்மதனைப்போலழகன்
செக்கச்சிவந்தழகன் செங்கீரைத்தண்டழகன்
மாங்காமுடியழகன் மாதளப்பூமேனியனும்
சிலைபோல்வடிவழகன் செட்டிமகனேதுசொல்வான்
கலியாணப்பந்தலிலே கச்சேரிவேண்டுமென்றான்
தாலிகட்டும்பந்தலிலே கதிர்வைக்கவேண்டுமென்றான்
ஆரைநாம்வைப்போமென்று ரங்குள்ளவர்த்தகர்கள்

மாநகி சதிருக்குவந்து கோவலனை அழைத்துப் போகுதல்

திருக்கடையூர்பட்டிணத்தில் தெய்வரம்பைமாதகியாள்
அவளையழைத்துவந்து ஆடவைக்கவேண்டுமென்றார்
அஞ்சாப்பிராயத்திலே அழகுசிலம்பெடுத்து
அழகுசிலம்புகட்டி ஆடுவாள்மாதகியாள்
என்றுமேகோவலனை பெடுத்துவைக்கவப்போது
அப்படியேயாகுதென அனைவோருந்தாமுரைத்தார்
அப்போதுமுத்துச்செட்டி அழகுதனைமன்னவனும்
எண்ணுதுமெண்ணுகிறான் எண்ணிமனங்குன்றுகிறான்
சாதகமும்பொய்க்காது தலைவிதியுந்தப்பாது
பன்னிரண்டுபிராயத்தில் பைங்கொடிமாதகியாள்
மாதகியண்டையிந்த மன்னவன்போவானென்று
சாதகமுரைத்தது சரியாக ஆச்சுதுகாண்
எப்படியழைக்கவளை இங்கேசதிராடவைப்போம்
மகனுக்கிதைச்சொல்லி வருத்தமுற்றான்முத்துச்செட்டி
அப்போதுகோவலனும் ஐயாவுககேதுசொல்வான்
மங்கையிளங்கொடியாள் மாதகியாள்வந்தாளே
வந்தாளேயல்லது வல்லுயிரைப்போக்கிடுவேன்
அப்படியேஅழையுமென்று ஆணழகர்சொன்னாரே
சேமக்குருத்தோலை சிறப்பாகத்தானவாரி
ஈழப்பனையோலை இருப்பக்கந்தான்வாரி
தாளிப்பனையோலை தலைப்பக்கங்காம்பரிந்து

கணபதிமுன்பாகக் காப்பிட்டுக்கொண்டாரே
முத்துப்பதிந்ததுபோல் மூன்றுவரிதானெழுதி
பவளப்புதைத்ததுபோல் பத்துவரிதானெழுதி
திருக்கடையூர்பட்டினம்வாழ் தேவதாசிமாதருக்கு
வக்கணையுமொய்ப்பணையும் வைத்துஎழுதுகிறார்
கலியாணப்பந்தலிலே கச்சேரிவைக்கவேண்டும்
ஓலைகண்டநாழிகைக்கே ஓடிவந்துசேரவேண்டும்
என்றுஎழுதினார் இன்பமுள்ளமன்னவர்கள்
ஓலைச்சுருள்மடித்து உயர்செந்திரிக்கையிட்டு
காவலர்கள்சேவகரை கட்டழகர்தாமழைத்து
செந்திரிக்கைஓலைதனைச் சேவகர்கள்கைகொடுத்தார்
ஓலையைத்தான்வாங்கி ஓடினாருத்தயர்கள்
பட்டணமாம்பட்டணமாம் திருக்கடையூர்பட்டணமாம்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தைத் தேடியேவாரார்கள்
வசந்தமாலைமுன்பாக வந்துநின்றார்சேவகர்கள் ..
வட்டவோலைச்சுருளை வசந்தமாலைகைகொடுத்தார்
வாங்கியஓலைதனை வாசித்தாளப்பொழுது
அதிலிருந்தமர்மமெல்லாம் அறிந்தாள்வசந்தமாலை
இருதயங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
சரீரங்குளிர்ந்து சர்வாங்கப்பூரித்து
அம்மாடியென்மகளே அரிவையரோமாதகியே [ள்
வாருமென்றுதானழைத்து மங்கையவளேதுசொல்வா
கஞ்சிகொண்டுகளைபறிக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில்
சோறுகொண்டுமதவடைக்குஞ் சோணகிரிநன்னாடு
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கப்பலோட்டும்வர்த்தகர்கள்
மாநாய்கன்செட்டியார் மாச்சோட்டான்செட்டியார்
வரவேண்டுமென்றுசொல்லி வரவோலையனுப்பிவைத்
இக்ஷணையேபோய்வாரு மேந்திழையேமாதகியே [தார்
என்ன-அப்படியேநல்லதென்றாளாரணங்குமாதகியாள்
கச்சைவரிந்துகட்டிக் கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
கட்டிவரிந்துகட்டி தானணிந்தாள்பொற்சரிகை
இழையாயிரம்விலைபொன் இந்திரவர்ணப்பட்டாடை
பாவாடையுள்ளாடை பட்டாடைமேலாடை
குத்தினிரவிக்கைகளாம் குசுப்பாவாப்பொற்சேலை
பிருவெடுத்தவொட்டியாணம் பின்புஇளங்கொடியாள்
ஆடைகள் ஆபரணம அடங்கலுந்தானணிந்து

ஆனையின்மேல்கம்பமது அடைவாகத்தானிறுத்தி
நட்டுவனைத்தானழைத்தாள் நலமானமாதகியாள்
மத்தளமுஞ்சுத்திகளும் வகையாகத்தானெடுத்து
தாயாரருகில்வந்து தான்பணிந்துதெண்டனிட்டு
முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
போய்வாஎந்தனுக்குப் புகழ்ந்துவிடைதாருமென்றாள்
அப்போதுவசந்தமாலை அரிவையைகட்கேதுரைத்தாள்
இளநீரிலூறவைத்த இன்பக்களிப்பாக்கும்
தங்கச்சிமிழதனில் தான்கொடுத்தாள்மையுமென்று
மாதுஇளங்கொடியாள் மாதகியாளேதுசொல்வாள்
என்னமாய்நான்கொடுப்பேனேந்திழையேதாயாரே
வெற்றிலையில்மைதடவி மெல்லியரேநீகொடுத்தாள்
தொடர்ந்துவருவான்காண் தோகையரேயுன்பிறகே
என்று-வாழ்த்திவரங்கொடுத்துமகளையனுப்பிவிட்டாள்
ஏறினுளானையின்மே லிளங்கொடிமாதகியாள்
ஆனையைத்தான்துரத்தி அன்பாகவாருளே
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கனிகையவள்வாராளே
கலியாணப்பந்தலிலே கட்டழகிவந்துநின்றாள்
அங்கிருக்கும்வர்த்தகரை அனைவரையுந்தான்பார்த்து
கைகூப்பிதெண்டனிட்டுக் கட்டழகிநின்றிடவே
மாநாய்க்கன்செட்டியாரும்மாசோட்டான்செட்டியாரும்
உனக்கென்னவேண்டுமென்று ஒண்டொடியைக்கேட்டா
என்னுடன்கூடப்பிறந்தபொன்னுருவிமாலைதனை [ர்கள்
கழற்றியெறிவேன்காண் கட்டழகர்வர்த்தகர்மேல் [ன்
ஆர்கழுத்திற்போய்விழுமோ அவரையழைத்தேகிடுவே
அதற்குச்-சம்மதிதானென்று தாம்பூலந்தாருமென்று
சம்மதிப்பட்டார்கள் தாம்பூலந்தந்தார்கள் [ள்
சிலைபோல்வடிவழகன் செட்டிபிள்ளைகோவலனை
அந்தப்புரந்தனிலே ஆணழகனையொளித்து
தாயார்வர்ணமாலைதனை தனையனுக்குக்காவல்வைத்து
வெளியிலனுப்பாதே மெல்லிஇளங்கொடியே
வாசலிலிருந்துகொண்டு மன்னவனைக்காருமென்றான்
அப்போதனைவோரும் அச்சபையில்வந்துநின்றா [தார்
ஆடுமென்றுமங்கையர்க்கு அனைவோருட்விடைகொடுத்
தித்தியென்றுமத்தளத்தைதிமிர்தமென்றுகாற்சிலம்பை
ஒத்திவைத்தாளோரடியை ஓலமிட்டாள்பொற்சிலம்பை

மத்தளமும்மணிக்குரலும் வர்த்தகர்கள்கேட்டார்கள்
சங்கீதவாத்தியத்தைச் சபையோர்கள்கேட்டார்கள்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் சகலமானவர்த்தகர்கள்
ஆடையோடாபரணம் அன்பாகத்தாம்கொடுத்தார்
மாளாதசொர்னமதை மங்கையர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
ஆனையின்மேல்பொதிபோட்டாளானதொருமாதகியாள்
வர்த்தகரைதான்பார்த்துமயிலனையாளேதுசொல்வாள்
என்னுடன்கூடப்பிறந்த பொன்னுருவிமாலைதனை
கழற்றியெறிவேனுன் கட்டழகர்வர்த்தகர்மேல்
என்றுசொல்லிமாதகியாள் இயலானமாலைதனை
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கட்டழகியேதுசொல்வாள்
அட்டாளுஞ்சொக்கரை அழகாகத்தானினைந்து
மாயாண்டிசொக்கரை மகாதேவரை நினைந்து
மாலையைத்தான்பார்த்து மயிலனையாள்மாதகியும்
எனக்கேற்றநாயகனை ஏந்திழையே நீபார்த்து
மனதுக்கிசைந்ததொரு மன்னவனைத்தான்பார்த்து
அவர்கழுத்திலேமாலை அன்பாய்விழுகவென்று
மாலைசுழற்றியே மாதகியெறியலுற்றாள்
அப்போதுபொன்மாலை அங்ஙனமேயேதுசெய்யும்
மாதகிக்கேற்றதொரு மணவாளர்தம்கழுத்தில்
வந்துவிழுகவென்று மன்னவரைத்தேடுறது
அந்தச்சமயத்தில் அழகானகோவலனும்
மாளிகைக்குள்ளேயிருக்கும் மன்னவனுற்கோவலற்கு
மத்தளமணிக்குரலும மன்னன்காதிறகேட்டிடவே
பெண்குரலுஞ்சத்தமும் பிரியமாய்க்கேட்டிடவே
கூத்துப்பார்க்கவேண்டுமெனக் கோவலனுந்தானெழுந்
தாயாரந்தவர்ணமாலை தையலருந்தான்தடுத்தாள்[தான்
கதவைத்திறந்துவிடு கட்டழகியாதாவே
இல்லாமற்போனாலே என்னுயிரைமாய்ப்பேனென
கதவைத்திறந்துவிட்டாள் கட்டழகிதாயாரும்
அப்போதுகோவலனும் ஆணழகன்தானெழுந்து
சேலத்துருமாலை ஜெமதாடுபொன்சரிகை
காங்குஉருமாலை கவளர்கட்டும்முண்டாசு
ஒருபொனனெருமுழமாம் ஒற்றைக்கப்பிச்சோமனது
திருநெல்வேலிசசோமன் சேர்ந்திருக்கிக்கட்டினனே
தங்கமிதியடியாம் தனிக்குமிழ்ரத்தினமாம்

முத்துமிகியடியாம் முழுக்குமிழ்ாத்தினமாம்
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுநடந்துவாருன்
ஆலமரப்பிள்ளையார் கோவிலண்டைதேடிவாருன்
தங்கநாற்காலிமேல் தனஞ்செயனுய்உட்கார்ந்து [ன்
தாம்பூலப்போட்டுக்கொண்டு தனஞ்செயனுமங்கிருந்தா
அவனழகைப்பார்த்தாலே அட்டாளுஞ்சொக்கரென்பா
அட்டாளுஞ்சொக்கலிங்கம் ஐயரென்றுசொல்வாரே [ர்
மதுரைவாழ்சொக்கலிங்கம் மகாதேவரென்பார்கள்
இப்படியாகவேதா னிவரிருக்கும்வேளையிலே
அப்போதுமாதகியாள் அரிவையருந்தான்பார்த்து [ள்
பொன்னுருவிமாலையதைப் பொற்கொடிவிட்டெறிந்தா
ஆர்கழுத்திலும்விழாமல் அட்சணமேவருகுதுபார்
கோவலனைத்தேடி வருகுதுபார்பொனமாலை
கண்ணுக்குந்தெரியாமல் கழுத்தில்விழுந்ததப்போ
அப்போதுமாதகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து
ஆனையைவிட்டிறங்கி ஆரணங்குமாதகியாள்
மாலையைத்தேடிக்கொண்டு வாருளேமாதகியாள்
கோவலனண்டையிலே கொப்பனையாள்வந்துநின்ருள்
வர்த்தகனைப்பார்த்து மயிலனையாள்என்னசொல்வாள்
எனக்கென்ன தியாகம்நீ ரின்பமுடன்தாருமென்ருள்
அளவற்றசொர்னமதை ஆணழகர்தான்கொடுத்தார்[ள்
மாதகியாள்வாங்கிக்கொண்டு மயிலனையாளேதுசெய்தா
பொன்னுருவிமாலையதைப் புண்ணியரேதாருமென்ருள்
ஏதடிபெண்ணேயென்று இன்பமுடன்கேட்கலுற்ருன்
உன்-கழுத்திலிருக்குதி கட்டழகா தாருமென்ருள்
பாராதுபோலேயவன் பார்த்துவிட்டான்கோவலனும்
கழற்றிக்கொடுப்போமென்றுகட்டழகன்கைபோட்டான்
கழற்றமுடியவில்லை கட்டழகன்கோவிலற்கு
ரம்பத்தைக்கொண்டுவந்து நலமாயறுக்கச்சொன்னுன்
வாளுபமுங்கினது மாலைசுழலவில்லை
என்னசெய்வேன்மாதகியே ஏந்திழையேபெண்கொடி
வாங்கியேகொண்டுபோடிமயிலணையேநான்தாரேன்[யே
மாலைகொடாமலே போனுலும்மன்னவரே [ளும்
தாம்பூலம்நான்தாரேன் தனஞ்செயரேபோட்டுக்கொள்
அப்படியேதாருமென்ருன் ஆணழகன்கோவலனும்
வெற்றிலையில்மைதடவி விதமாய்ச்சுருள்கொடுத்தாள்

தாப்பூலமருந்தினபின் தனஞ்செயனுங்கோவலற்கு
மருந்துமயக்க மதிமயக்கமாகுதிகாண்
உண்டமருந்தாலே உளறிக்தவிக்கிருனே
மருந்துமயக்கத்தாலே மதிமயங்கியென்னசொல்வான்
ஆசைதந்தமாதகியே அரிவையரேயுனைப்பிரியேன்
சுகந்தந்தமாதகியே தோகையரேயுனைப்பிரியேன்
நான்கூடவாறேனென்று நலமாகத்தானெழுந்தான்
மாநாய்க்கன்செட்டியாரும் மன்னன்முத்துச்செட்டியா
ஒட்டம்பெருநடையா யோடிவந்தாரிருவருமாய் [ரும்
அப்பாமகனேயென்று அழுதுகொண்டுவருகிருர்கள்
எங்களைவிட்டுமல்லோ எவ்விடத்தில் நீபோருய்
மாலையிட்டதேவி மயிலணையாள்தானிருக்க
கூறையிட்டதேவியுந்தன் கொம்பனையாளிங்கிருக்க
எங்களைவிட்டுமே யெவ்விடத்தில் நீபோருய்
வாருமென்றுசொல்லி வழிமறித்துத்தானமூதார்
அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசொலவார்
தாயேது தந்தையேது தையலபெண்சாதியேது
ஆசைதந்தமாதகியா ளரிவையருமிங்கிருக்க
சுகந்தந்தமாதகியா சுந்தரியாளிங்கிருக்க
இவளைவிடப்பெண்சாதி யெந்தனுக்குயாருமில்லை [ருன்
அவளுடனேசெல்வேனென் றுணழகன்சொல்லலுற்
அப்படியாவென்று அனைவோரும்பின்னிடைந்தார்
அப்போதுகோவலனு ராணையின்மேலேறி
மாதகியுங்கோவலனும் வாருர்திருக்கடையூர்
திருக்கடையூரிருவருமாய் தெருவில்வந்துநின்ருர்கள்
ஆனையைவிட்டுமவ ரன்பாகத்தாமிறங்கி
அமரகண்டீசாகோவி லன்பாகவாருர்கள்
பலிபீடமுன்பாக பாவையரும்வந்துநின்ருள்
பலிபீடந்தானடித்துப் பைங்கிளியுமேதுசொல்வாள்[ள்
உன்னைவிட்டுநான்பிரியேன் உததமரேயென்றுரைத்தா
அமிர்தகண்டீசுவரர்மே லாணையிட்டுத்தான்கொடுத்தா
முந்தாணேபோட்டுமந்தமொய்குழலுந்தாண்டினளே [ள்
உனனைவிடவேறேயொரு மன்னவனைநான்பாறேன
எந்தனுக்குப்பிரமாணம் இன்பமுடனசெய்யுமென்ருள்
அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசொல்வார் [ர்
உனனைவிட்டுநான்பிரியேன் உத்தமியேயென்றுரைத்தா

தாயும்நீ தந்தையும்நீ சகலமும் நீயேயென்றார்
உன்னைவிட நானும் ஒருவர்முகம்பாரேன்
அந்தப்புரந்தேடி அரிவையாள்வாராளே
அரண்மனைக்குள்ளாக ஆணழகன்வந்து நின்றான்
தோம்புத்திரைக்கட்டிலந்த சுந்தரியாள்தான்போட்டா
சலசலப்பாயொன்று மெய்யலரும்தான்போட்டாள் [ள்
அதின்மேலுட்காருமென்று ளாரணங்குமாதவியாள்
அப்படியேயுட்கார்ந்தா ராணழகர்கோவலனார்
கட்டிலின்காலொடிந்து கட்டழகர்தாம்விழுந்தார்
என்னடிமாதவியே இப்படிக்குநான்விழுந்தேன்
என்ன-ஆசைதந்தமாதவியா ளரிவையவள்ஓடிவந்து
என்னதான்செய்வேன்கா ணென்னுடையபுண்ணியரே
இந்தநல்லகட்டில்விட எந்தனுக்குவேறேயில்லை
உன்னாலேயெந்தனுக்கு உண்டாகவேணுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று ராணழகர்கோவலனார்
அந்நேரவேளையிலே அரிவையந்தமாதவியாள்
பானையைத்தான்கழுவி பனிநீருலைவார்த்து
சின்னசம்பாவரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளேமெய்குழலாள்
நல்லவெல்லம்பூசனைக்காய் நாலுவிதஞ்சமைத்தாள்
கத்திரிக்காய்கொய்திடுவாள் கருணைபுளியிடுவாள்
வாழைக்காய்கொய்திடுவாள் வாழைத்தண்டுநாரிழுப்பா
ஈரப்பலாக்காயை இளமுள்ளுப்போக்கிடுவாள் [ள்
சோலைப்பலாக்காய்கள் சுளைதிருத்திவாங்கிடுவாள்
காயுங்கறிவகையுங் கனமாகத்தான்சமைத்து
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
அப்போதுகோவலனார் அன்னமதைதான்புசித்து
சாப்பிட்டிளப்பாறி தாம்பூலந்தான்தரித்து
முடிமன்னர்போலழகன் முத்துவிற்கும்வியாபாரி
சேமக்குருத்தோலை செம்பொன்னெழுத்தாணி
தாளிப்பனையோலை தலைப்பக்கங்காம்பரிந்து
முத்துப்புதைத்ததுபோல் மூன்றுவரிதானெழுதி
மாநாய்க்கன்செட்டியார்க்கு மன்னனெழுதுகிறான்
வக்கணையுமொப்பனையும் வைத்துஎழுதுகிறான
திருக்கடையூர்ப்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதவியாள்
தெய்வரம்பைமாதவியாள் தேன்மொழியாள்தன்னிடத்தில்

வருத்தப்படுகிறேன் மயிலனையாள் தன்னிடத்தில்
சித்ரமுகச்சாவடியில் தேடிவைத்த கிரவியங்கள்
பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் பாங்காய்வரவேண்டும்
வாராதிருந்தால் நான் மாண்டுமடிந்திடுவேன
ஓலைகண்டநாழிகையி லுடனே அனுப்பவேண்டும்
என்றுசொல்லிஓலையிலே எழுகிறாப்போது
செந்திரிக்கந்தான்போட்டுச் சேவகனைத்தானழைத்து
காற்றிலும்வேகமுள்ளோன் கையிலோலையைகொடுத்து
காவிரிப்பூம்பட்டிணத்தில் கரைதுறைக்குபோகவென்
அப்போதுசேவகனும் அடையுடனேஓடிவந்து [ருன்
காடுமலைதாண்டி கடுகெனவேஓடிவாருன்
சில்லென்றகாடுவிட்டுச் செடியுப்பைந்தாண்டி
ஓட்டப்பெருநடையா யோடிவருகிறனே
தண்ணீர்கண்டால்குடியானே தாவுகண்டால் தங்கானே
பிணையேடுமாடுகண்டாற் போனைழி நின்விலகான்
கஞ்சிகொண்டுகளைபறிக்குங் காவிரிப்பூநன்னாடு
சோறுகொண்டுமதவடைக்குப்சொர்னகிரிதேடிவாருன்
மாநாய்க்கன்செட்டிமுன்னேவந்துநின்ருன் மன்னவனு
தூதுவனுமப்போது சுருளோலைதான்கொடுத்தான் [ம்
செப்புவானோர்வசனம் சீமாகக்காவலனும்
எங்கிருந்துவந்தவன்காண் எனக்கறியச்சொல்லுமென
அப்போதுதூதுவனும் ஆணழகனென்னசெல்வான்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதகியாள்
அவளிடத்தல்தானிருக்கும் அழகானகோவலனர்
கோவலனர்தம்முடைய குணமுள்ள தூதனையா
அவ்விடத்தில்தானிருந்து இவ்விடமவந்தேனையா
ஓலையைக்கைகொடுத்து உத்தமனும்விலகிநின்ருன்
மாநாய்க்கன்வாங்கி வகையுடனேவாசித்தான்
அவ்வோலைதன்னிலுள்ள அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
கோவலனர்கைநாட்டைக் கொற்றவனுந்தான்பார்த்து
கண்ணிலேஒற்றிக்கொண்டு கட்டழகனேதுசொல்வான்
மாதகிதன்னிடத்தல் வருத்தப்வந்துநேர்ந்ததென்று
வந்ததொருஓலைதன்னை மன்னவனுங்காம்பார்த்து

கோவலன் தன் பணத்தை யெல்லாம் மாதகிக் களித்தல்

அப்போ-கப்பலின்மாலுமியைக் கடுகவரவழைத்து

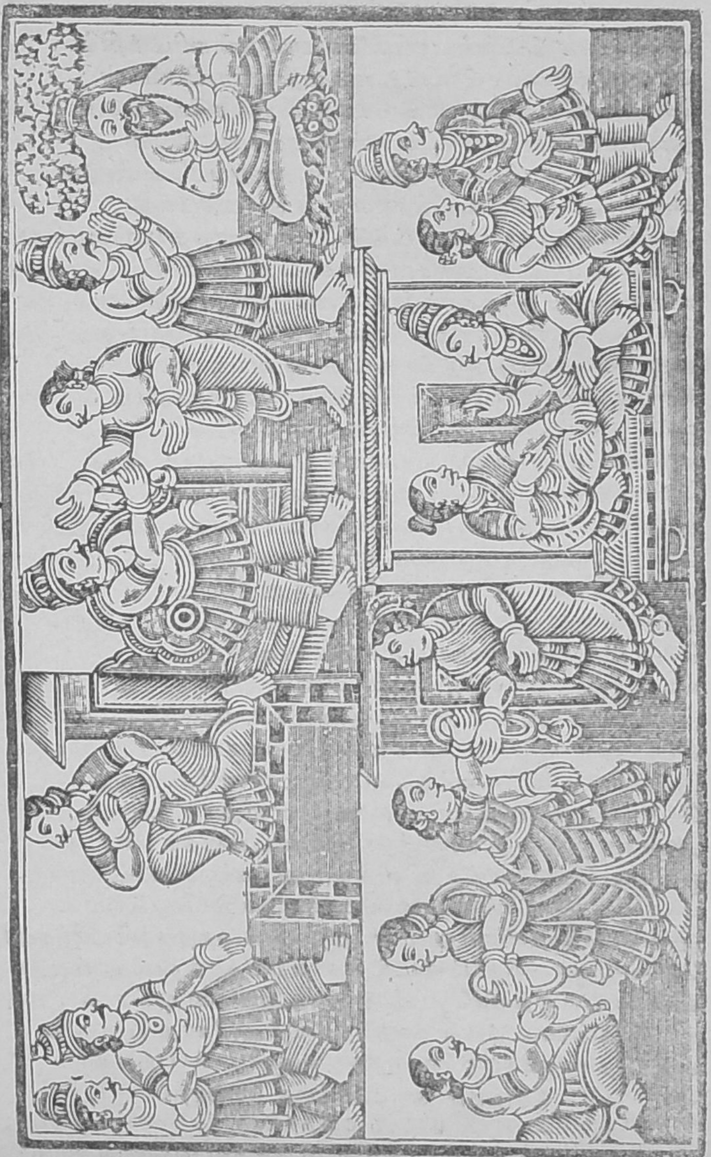

பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் பாங்காய்ப்பயணமென்று
படவிலரிசியென்ன பட்டணத்துமாலையென்ன
சோங்குமிளகுஎன்ன சொர்னக்கப்பலேலமது
இத்தனையுந்தான்கூட்டி இன்பமுடனனுப்ப
கப்பலுக்குப்பாய்கட்டிக் கடுகவருகுதுபார்
திருக்கடையூர்தேடியே தீவிரமாகவருகுதங்கே [ர்
அங்கே-நங்கூரந்தான்போட்டு நலமாய்த்திருக்கடையூ
லாங்குபடவேறி நலமாகவந்ததங்கே
மன்மதவடிவுடைய வர்த்தகனார்முன்னேவந்து
சிலைபோல்வடிவுடைய செட்டியார்முன்னேவந்து
அழகுடையவர்த்தகனை ஆணழகன்கோவலனை
கண்டுமெல்லோதெண்டனிட்டுக் கட்டழகன்கோவலனை
பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் பாங்காகவந்ததையா
படவிலரிசிகளும் பட்டணத்துமாலைகளும்
சோங்குமிளகுமது சொர்னகப்பலேலமது
இத்தனையும்வந்ததென்றுஎடுத்துரைத்தான்மாலுமியும்
அப்போதுகோவலனும் ஆணழகன்தான்மகிழ்ந்து
தங்கமிதியடியாந் தனிக்குமிழ்ரத்தினமாம்
மிதியடியின்மேலேறி மிக்கமுத்துக்குடைபிடித்து
ரேவுத்துறைதனக்கு நேராகவந்துநின்று
படவுபணத்தையவர் பாங்காயிறக்குமென்றார்
மாலுமியும்அப்படியே வந்துஇறக்கினான்
கப்பலிலேமற்றபணம் கையிருப்புத்தானிருத்தி
இறக்கினபணமெடுத்து ஏந்திழையாள்வீடுவந்து
மாதகியைத்தானழைத்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
ஆசைதந்தமாதகியே அன்புள்ளகண்மணியே
உனக்கென்னவேண்டுமென்றுஉத்தமனார்கேட்கலுற்றார்
அப்போதுமாதகியா ளரிவையவளேதுசொல்வாள்
பன்னிரண்டுகாணிநிலம் பர்த்தாவேவேண்டுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகன்கோவலனும்
அந்தவூரிலேயிருக்கும் அழகானமூன்சீப்பை
வாருமென்றுதானழைத்து வர்த்தகருமேதுசொல்வார்
பன்னிரண்டுகாணிநிலம் பாங்காகவேண்டுமென்றார்
அப்படியேதான்கொடுத்தா ரானதொருமுனிசீப்பும்
மாதகிக்குவேண்டுமென்று மன்னனந்தக்கோவலனும்
ஏழடுக்குமாளிகைதான் இன்பமுடன்கட்டுகிறான்

அரண்மனைகளாஸ்தானம் அன்பாகக்கட்டுகிறன்
பூசைபண்ணுமண்டபமும் பொற்கொடிக்குக்கட்டினன்
பற்றியுலாவுதற்குப் பன்னகசாலைகளாம்
சன்னலெல்லாம்பொன்னாலே தையலுடமாளிகைக்கு
காலெல்லாம்வயிரத்தூண் கதவெல்லாங்கண்ணாடி
வீதித்திறந்துமவள் வீட்டுக்குவந்தாலே
கைகால்கழுவுமிடம் கணக்கிடப்போகாது
சாரளவாசலுக்குச் சலவைக்கல்தான்புதைத்தார்
இத்தனையும்கட்டிவைத்தா ரிளங்கொடியாள்மாதகிக்கு
மாதகியைத்தானழைத்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
என்னென்னவேண்டும் இளங்கொடியேகேளுமென்றார்
வாய்திறந்தேதுசொல்வாள் மாதகியாளப்போது
கணக்குவழக்குமுண்டோ கணவருக்கும்நமக்கும்
என்னகணக்குஇளங்கொடியேசொல்லுமென்றார்[ணும்
காலைகடைச்செலவுகொள்ள கால்மரக்கால்பொன்வே
உச்சிகடைச்செலவுகொள்ளஒருமரக்கால்பொன்வேணு
அந்திகடைச்செலவுகொள்ள அரைமரக்கால்பொன்வேணும் [ம்
பாக்குக்கொள்ளவெந்தனுக்குப் பத்துலட்சம்பொன்வேணும்
வெற்றிலைவாங்குவதற்கு வேணலட்சம்பொன்வேணும்
புகையிலைவாங்குவதற்குப் பொன்கப்பல்பணம்வேணும்
சுண்ணும்புவாங்குதற்குச்சொர்னகப்பல்பொன்வேணும்
நித்தமொருஆயிரம்பொன் சத்தியமாய்த்தரவேணும்
பொழுதைக்குஆயிரம்பொன் பக்குவமாய்த்தரவேணும்
இப்படிக்குத்தரவேணும் இன்பமுள்ளநாயகரே
இன்னமென்னவேணுமடி இளங்கொடியேசொல்லு
நட்டுவர்க்குஆயிரம்பொன் நலமாகத்தரவேணும்[மென
மத்தளக்காரனுக்கு வளமாகத்தரவேணும்
சுதிகாரப்பையனுக்குச் சொர்னங்கொடுக்கவேணும்
எந்தனுடமாதாவுக் கேழுலட்சந்தரவேணும்
இப்படிக்குச்சத்தியமா யெனக்குமேநீர்தாரும் [ருர்
இன்னமென்னவேணுமடி இளங்கொடியேகேளுமென்
குத்துணிரவிக்கைகளும் குசும்பாவின்சேலைகளும்
பட்டுரவிக்கைகளும் பசும்பொன்னாற்சேலைகளும்
இரத்தினச்சடைபில்லையும்இப்போதுவேணுமென்றான்
அப்படியேதான்கொடுத்தா னணழகன்கோவலனும்
கல்லிழைத்தகம்மலது கட்டழகன்செய்தான்காண்

கொப்புடனேவாளிகளும் கோர்வைமணித்தாழ்வடமும்
முத்திழைத்தகுத்தி மோகனமாலைகளும்
எட்டுவிரலுக்கு மிசைந்தகணையாழி
சுண்டுவிரலுக்குச் சுழற்றகணையாழி
வங்கிசெய்தார் மயிலணையாள்மாதவிக்கு
காலாழிபீலாழி கண்டசரமார்பதக்கம்
சவுளிப்பதக்கங்களும் ஏந்திழைக்குச்செய்தார்காண்
இத்தனையாபரணம் ஏந்திழைக்குச்செய்தார்காண்
இப்படிக்குகோவலனு ரிருக்கின்றவேளையிலே
பன்னிரண்டுவருஷம் பைங்கிளியாள்வீடுதனில்
பட்டணத்தான்கோவலனும் பாங்குடனேவீற்றிருந்தார்
ஆட்டமாடிவீடுவந்தால் அவளடியைத்தான்பிடிப்பான்
பாட்டுபாடிவீடுவந்தால் பக்கமெல்லாந்தான்பிடிப்பான்
வைத்தசாதமுண்ணுவான் வழிநடந்தகால்பிடிப்பேன்
தலைமாட்டில்வந்துநின்று தாழம்பூசூட்டிடுவான் [ல்
இப்படிக்குத்தானிருந்தான் ஏந்திழையாள்தன்னிடத்தி
அவட்குத்-தமபலக்காளாஞ்சிதலைமேல்சுமந்திருப்பான்
எச்சிற்படிக்கமதை யேந்தியிருப்பானே
அமரர்கள்கோயிலுக்கு ஆடயிவள்போனுக்கால்
அவள்பின்னிவன்போவான் ஆணழகன்கோவலனும்
இப்படிக்குஇஷ்டமா யிருந்தானேகோவலனும் [ல்
பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பைங்கொடியாள்தன்னிடத்தி
இன்பமுடனுக இருந்தானேகோவலனும்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பக்ஷமுடன்தானிருந்தான்
அன்னியபெண்ணிடத்தில் அன்புடனேதானிருந்தான்
மானுங்கலைபோலே கூடிவிளையாடிடுவார்
குயிலைமயில்போலே கூடிவிளையாடிடுவார்
சாரையும்சர்ப்பமும்போல் சேர்ந்துவிளையாடிடுவார் [ல்
இஷ்டமுடன்தானிருந்தான்ஏந்திழையாள்தன்னிடத்தி
இப்படிக்கு அங்கிருந்தான் இன்பமுடன்கோவலனும்

காவிரிப்பட்டணத்தில் கண்ணகியின்
வரலாறு கூறுதல்

பட்டணமாம்பட்டணமாம் காவிரிப்பூம்பட்டிணமாம்
கஞ்சிகொண்டுகளைபறிக்கும்காவிரிப்பூம்பட்டிணமாம் [ல்
சோறுகொண்டுமதவடைக்கும் சொர்னகிரிபட்டணத்தி

காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கண்ணகியாள்மாதினுக்கு
பன்னிரண்டுவயதாச்சு பைங்கொடியாள்கண்ணகிக்கு
நாளொருமேனியாக நட்சத்திரம்போல்வளர்ந்தாள்
பொழுதொருமேனியாகபொன்வண்டுபோல்வளர்ந்தாள்
இப்படிக்குத்தான்வளர்ந்தாள் ஏந்திழைகண்ணகியும்
வளர்பிறைசந்திரன்போல்மங்கையருந்தான்வளர்ந்தா
தன்புத்திதனக்குமே தையலாட்குநேர்ந்ததுகாண் [ள்
அப்போதுதாதியரை ஆரணங்குதானழைத்து
கண்ணாடிகொண்டுவந்து கட்டழகிநாயகியாள்
தன்னழகைத்தான்பார்த்தாள் தாமக்கருங்குழலாள்
கொண்டையிலேபூவும் குதலேயிலேமையழகும்
கையிலேகங்கணமும் கழுத்திலேதாலியதும்
இடையிலேகூறையும் இலங்குமுகம்மஞ்சளுமாய்
கண்ணின்திருவழகுங் கஸ்தூரிப்பொட்டழகும் [ள்
கஸ்தூரிப்பொட்டழகைக் கண்டுவிட்டாள்கண்ணகியா
எந்தனுக்குத்தாலியது வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
ஆர்செய்தவேலேயிது அரிவையரேசொல்லுமென்றாள்
கலியாணப்பந்தலிலே கட்டினதாலியது
இப்படிக்குக்கட்டினவ ரெங்கேயடிதாதியரே
மாமியார்வர்ணமாலே மயிலணேயைக்கேட்டாக்கால்
அந்தவரலாற்றை அடியோடேதானுரைப்பாள்

கண்ணகி மாமியாரைத் தன் புருஷனெங்கே யென்று கேட்பது

ஏறினாள்பல்லக்கு எடுத்தார்கள்தாதியர்கள்
மாமியார்வீடுதேடி வாருளேமயிலணேயாள்
மருமகள்வருகிறதை மாமியார்தான்பார்த்து
பகடையைத்தானும்விட்டுப் பைங்கொடியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டுவாருளே ஏந்திழைவர்ணமாலே
மாமியைக்கண்டவுடன் மயிலணேயுந்தெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்தியெடுத்தணேத்தாள் மருமகளேயப்பொழுது
ஆசனமுந்தான்போட்டா ளானதொருமருமகட்கு
ஆசனத்தின்மேலே அமர்ந்தாளேகண்ணகியும்
எங்கேநீவந்தாயென்று இளங்கொடியும்கேட்டாளே
மாமிமுகம்பார்த்து மயிலணேயுமேதுசொல்வாள்
மாலேதரித்ததொரு மணவாளனெங்கேயென்றாள்

தாலித்தரித்ததொரு தனஞ்செயனுரெங்கேயென்ருள்
காசுக்கடைவிற்கின்ற கட்டழகரெங்கேயென்ருள்
எவ்விடத்தில்காசுக்கடை எனக்கறியச்சொல்லுமென்ரு
காசுக்கடைபக்கத்திலே வேசிக்கடையுமொன்று [ள்
வேசிக்கடைவீட்டில் வீற்றிருப்பாருன்புருஷன்
எத்தனைநாளாச்சு என்புருஷன்வீடுவந்து
பன்னிரண்டுவருஷமாச்சு பைங்கிளியேவீடுவந்து
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதகியாள்
அவள்வசத்திலிருக்கின்ரு ராணழகருன்புருஷன்
அவரையழையாமல் போனதென்ன அத்தையரே
வேசியுடன்போனவரை வீட்டுக்குநாமழைத்தால்
நம்மொத்தவர்த்தகர்கள் நம்மைமதியார்கள்
ஆகையினுலேநாங்கள் அழைக்கவில்லைமங்கையரே
உன்னுலேயானுக்க லழையுமென்ருளுத்தமியும் [ள்
அப்படியேநல்லதென்று அரிவையவள்தானெழுந்தா..
தன்னுடையமாளிகைக்குத் தையளவள்வந்துநின்று

கன்னகி தன் புருஷனுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்

தாளிப்பனையோலை தலைபக்கங்காம்பரிந்து
ஈழப்பனையோலை இருபக்கங்காம்பரிந்து
கணபதியைத்தாநினைத்து கையிலெழுத்தாணிகொண்டு
ஐந்துவயதுதனி லறியாதநாளையிலே
மாலையிட்டுமூலைவைத்து மாதகியாள்வீடுசேர்ந்து
தாலிகட்டிமூலைவைத்து தாசிவீடுபோய்நுழைந்து
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பரத்தையர்வீடுவந்து
மாலையிட்டதேவிநான் மாண்டுமடிகிறேனே
தொண்டையிலேசீவன் தொடுக்கிட்டுப்போகுதுகாண்
உற்ருர்பெற்ருர்களும்பொன்னுரைத்துமேநாவிலிட்டா
அப்படியும்போகவில்லை அடியாளின்இன்னுயிர்தான்[ர்
கல்லென்ருலுங்கணவன் புல்லென்ருலும்புருஷன்
உம்முடையகையாலே துளசிதீர்த்தம்விட்டாலே
என்னுடையசீவனது இறந்துமடிந்துவிடும்
கட்டினதாலியதைக் கையாலேவாங்கிக்கொண்டு
உற்ருெருமைசெய்துவிட்டு உத்தமரேபோய்வாரும்
நீர்-வருமளவுமெந்தனுயிர் மன்னவரேபோகாது
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேண்டுமுத்தமரே

என்றுசொல்லியோலை எழுதினாள்கண்ணகியும் [ளாம்
செந்திரிக்கைத்தான்போட்டுத் தலைப்புறத்தில்சுட்டா
தாதிகளைத்தானழைத்து ஓலையைக்கைகொடுத்தாள்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தீவிரமாய் நீங்களும்போய்
மாதகியையறியாமல் வடிவழகர்தம்கையில்
ஓலையைக்கைக்கொடுத்து உத்தமனார்கோவலரை
பல்லக்கிலேற்றிகொண்டு பாங்கியரேவாருமென்றாள்
காடுசெடிதாண்டி கடுகவேவாரூர்கள்
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
புல்லென்றகாடும் புலிகள்வனந்தாண்டி
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரூர்கள்தாதியர்கள்
சித்திரமூகச்சாவடியில் தேன்மொழியார்வந்திறங்கி
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாங்கியர்கள்தாமிருந்தார்
அந்நேரவேளையிலே ஆணழகர்கோவலரும்
சித்திரமூகச்சாவடிக்குக் கோவலரும்வாராரே
பூசைகள்தாம்முடிக்கப் புண்ணியரும்வாராரே
எதாவ்ஸ்தானந்தேடி யிருந்தாரேகோவலனார்
ஆற்றுமணலெடுத்து ஆவிடையாருண்டுபண்ணி
சேற்றுமணலெடுத்து சிவலிங்கமூண்டுபண்ணி
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னைதைத்துப்பூவெடுத்து
வாசற்படிதிறந்து வண்ணலட்சம்பூவெடுத்து
கொண்டுவந்தபுட்பமதை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
வாரிவந்தநல்லபுட்பம் மலைபோலேதான்சொரிந்து [ம்
அட்டாளுஞ்சொக்கரையும் அங்கையற்கண்ணம்மனையு
அன்பாகவேமனதில் ஆணழகர்தான்நினைத்து [ண்டு
கண்ணிரண்டுமூடிக்கொண்டு கையிரண்டுமேந்திக்கொ
சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் செயகண்டிதானடித்தார்

கண்ணகியின் ஓலையைக் கோவலனார் காணுதல்

செயகண்டிதானடிக்க தேன்மொழியாளோடிவந்து
பூசையிலேதானிருக்க புண்ணியனார்கைதனிலே
ஓலைச்சுருளையந்த உத்தமியாள்தான்கொடுத்தாள்
ஓலையைத்தான்வாங்கி யுத்தமரும்வாசித்தார்
கண்ணகிகைநாட்டைக் கட்டழகர்கண்டாரே
கொம்பனையாள்கைநாட்டைக் கோவலரும்கண்டாரே
வரைந்திருந்தஓலையிலே வக்கணைகள்தானறிந்து

சிவசிவாஎன்றுசொல்லி திருச்செவியில்கையைவைத்து
அரகராவென்றுசொல்லி அவர்செவியில்கையைவைத்
இப்படிக்குநேரிட்டதே ஏந்திழையேயுந்தனுக்கு [து
ஈஸ்வரனுர்தன்செயலுக் கென்னதான்செய்வேனென்று
தாதிகளைத்தாமிருத்தி தனஞ்செயனுர்கோவலரும்
மாதகியாள்தன்னிடத்தில் விடைபெற்றுவாரேனென்று
தலைமேலேகையைவைத்து தானழுதுவாருராம்
என்னசொல்லியழுதுவாரு ரின்பமுள்ளகோவலரும்
ஐந்துவயதிலே அறியாதநாளையிலே
மூன்றுபிராயத்திலே மூலைகுடிக்கும்நாளையிலே
மடிமேலெடுத்துவைத்துப் மாங்கனியைக்கைகொடுத்து
மாலையிட்டுவைத்துநான் மாதகியாள்வீடுவந்தேன்
கூறையிட்டுத்தனியேவைத்து கூத்தியார்வீடுவந்தேன்
மாலையிட்டதேவியிவள் மாண்டுமடியலாச்சே
உன்னுலேஎன்னசுகம் உத்தமியேநான்கண்டேன்
மாலையிட்டதல்லாது மற்றெருசுகமறியேன்
வீணுக்குத்தாலிகட்டி விருதாவாய்விட்டுவந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
நம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டாளே [ரே
என்று-தலைமேலேகையைவைத்து தனஞ்சயரும்வாரு
மாதகியாள்வீடுதேடி வாராரேகோவலனுர் [ம்
கூட்டமாய்க்காற்றடித்தால் கொம்போடேகொம்பசையு
தனிப்புறமாய்காற்றடித்துத் தயங்கிப்புலம்புறேனே
என்று-முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டார் [ர்
பவளம்போல்கண்ணீரைப் பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டா
இப்படிக்குத்தானழுது ஏந்திழையாள்முன்னேவந்து
முன்கட்டுவாசலிலே முடிமன்னர்வந்துநின்று
மாதகியைக்கண்டு வடிவழகர்நிற்கையிலே
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமா யாணழகன்நிற்கலுமே
அப்போதுமாதகியா ளன்பாகத்தான்பார்த்து
ஆரடித்தார்என அழுதாய் அழுதகண்ணீர்நீர்தளும்ப
அடித்தவரைச்சொல்லுமென்று ஆரணங்குதான்கேட்க

கோவலர் பெண்சாதியிடம்போக மாதகியை
செலவு கேட்குதல்

அப்போதுகோவலரும் அரிவையவட்கேதுசொல்வார்
ஆருமடிக்கவில்லை அன்னியருந்தீண்டவில்லை

ஐந்துபிராயத்திலே அறியாதநாளையிலே
கொஞ்சவயதிலே கொடிதானநாளையிலேதான்
மடிமேலெடுத்துவைத்து மாங்கனியைக்கைகொடுத்து
மாலைதரித்ததேவி மங்கையரும்மாண்டாளென்று
கூறைதரித்ததேவி கொம்பனையுமாண்டாளென்று
பத்தினியுமாண்டாளென்று பட்டணத்துத்தாதியர்கள்
உத்தமியுமாண்டாளென்று ஓலைகொண்டுதாதிவந்தாள்
மாண்டுபோனகண்ணகியாள் மதிமுகத்தைப்பார்க்கவேண்டும்
செத்துப்போனகண்ணகியாள் திருமுகத்தைப்பார்க்கவேண்டும்
வாழ்வுக்குதவாவிட்டால் சாவுக்குதவவேண்டும்
நன்மைக்குதவாவிட்டால் தின்மைக்குதவவேண்டும்
இன்றேல்-என்னுடைத்தவர்த்தகர்கள் என்னைமதியார்கள்
சரியொத்தவர்த்தகர்கள் சற்றும்மதியார்கள் [ருர்
ஊருமட்டும்போய்வாறேன் ஒருவார்த்தைசொல்லுமென்
நாடுமட்டும்போய்வாறேன் நல்வாக்குசொல்லவேணும்
மூத்தானவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லும்பெண்ணே
என்ன-அப்போதுமாதகியாளாரணங்குமேதுசொல்வா
என்னிலுந்தானழகோ ஏதுங்கெட்டகண்ணகியாள் [ள்
கூத்தியாள்நானிருக்கக் கொண்டவள்மேலாசையென்ன
வேசியாள்நானிருக்க விரல்கொடுத்தாளாசையென்ன
தாசியாள்நானிருக்க தாலியுள்ளாளாசையென்ன
என்னிலுந்தானழகோ ஏதுங்கெட்டகண்ணகியாள்
மறந்துவிடுமறந்துவிடு மாலையிட்டாள்தன்னுசை
போட்டுமறந்துவிடு பொற்கொடியாள்தன்னுசை
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பஞ்சணைமேல்நாமிருந்தோம்
கூடிக்குலாவிக்கொண்டு கொற்றவனேநாமிருந்தோம்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும்போல் சீராய்விளையாடிருந்தோம்
குயிலும்மயிலும்போலக் களித்துவிளையாடிருந்தோம்
மானும்கலைபோல மகிழ்ந்துவிளையாடிருந்தோம்[தோம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் என்னுளும்வாழ்ந்திருந்
பாலுக்குள்வெண்ணெயைப்போல் பாவியோமிருந்தோம்
எள்ளுவேறேஎண்ணெய்வேறே பிரியரித்தாள்மாபாவி
விட்டுதோவுன்னுசை விளாம்பழத்துஓடதுபோல்,
வேண்டுமென்றநாளையிலே வேப்பங்கசப்பானேன்
சட்டிசுட்டதென்றுகையை விட்டுநீர்போறேனென்றீர்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்

நம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டீரே
இப்போ-ஊருக்குப்போறேனென் றுத்தமரேசொன்னீ
வாய்கூசாதெனைக்கேட்க வந்ததோவுந்தன்மனம் [ரே
என்னதான்குற்றஞ்செய்தேன் என்னைவிட்டுநீர்போறீர்
என்னைவிட்டுநீர்போக என்னமனம்தோன்றுதுகாண்
ஆசையைநீத்துவிட்டு அம்பலத்தில்விட்டீரே [ட்டாள்
என்று-முத்துப்போல்கண்ணீரைமுகமெல்லாஞ்சோரவி
தாரைதாரையாகவேதான் சோரவிட்டுத்தானழுதாள்
மானழுதபாவனைபோல் தானழுதுவாடுகிருள்
அப்போதுகோவலனும் ஆணழகன்தானெழுந்து
முன்தானைக்கொண்டு முகமெல்லாந்தான்துடைத்து
உன்னைவிட்டுநான்பிரியே னொருநாழியானாலும்
கொண்டவளைநான்பார்த்துக் கொம்பனையேவாறேனடி
உற்றொருமைசெய்துவிட்டு ஒருநொடியில்வாறேனடி
கட்டியதாலிதன்னைக் கைமேலேவாங்கிக்கொண்டு
வைகையிலேவ்ஸ்நானம்பண்ணி வருவேண்டிஉன்மனைக்
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே ஒளியுள்ளகண்மணியே [கு
சந்தோஷமாகவேதான் தையலேயனுப்பிவைத்தால்
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரைதுறைக்குப்போய்வாறே
என்றுசொல்லிகோவலனுரெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்[ன்

மாதகி கோவலரை உன்னைப்போல் பதுமைசெய்து வைத்துப் போய்வாருமென்று சொன்னது

அப்போதுமாதகியாள் அரிவையவளேதுசொல்வாள்
உன்னைப்போலேபதுமை யொன்றுநீர்செய்துவிட்டு
சிறுபதுமைசெய்துவைத்து செட்டிபிள்ளைபோய்வாரும்
மணிப்பதுமைசெய்துவிட்டு மன்னவரேபோய்வாரும்
என்ன-அப்போதுகோவலனுர் ஆணழகரேதுசொல்வா
சித்திரமுகச்சாவடியில் தேன்மொழியேநானும்போய்[ர்
களஞ்சியத்துத்திரவியத்தைக் கடுகெனவேதானறிந்து
பதுமையொன்றுசெய்துவைத்துப் பாவையேபோய்வா
என்று-களஞ்சியத்தைதேடியேகட்டழகர்வாருரே[றேன்
பொன்னுமிதியடியைப் போட்டுமிகநடந்து
திருநெல்வேலிச்சோமன் சீராகத்தாமுடுத்தி
காங்குஉருமாலை கள்ளர்கட்டுமுண்டாசு
சேலத்துருமாலை சேர்த்திருக்கிக்கட்டினுரே

சவுளிக்கடுக்கனது சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஒண்டிக்கல்முருகதுவும் ஒருகாதிற்சோதிமின்ன
முப்புரிநூலுமது மூன்றுலட்சம்பொன்பெறுமே
செக்கச்சிவந்தவர்காண் செங்கீரைத்தண்டழகர்
மாங்காய்முடியழகர் மாதுளம்பூமேனியனர்
தானுமழகுடையார் தக்கோலந்தின்றவர்காண்
ஆணுலழகனவர் அன்புள்ளவர்த்தகர்காண்
அட்டாளுஞ்சொக்கரைப்போ லாணழகர்வாருரே
மாதகிக்குப்பதுமைசெய்ய வாருராங்கோவலனர்
பஞ்சாயத்தார்வீடுதேடிப் பட்டணத்தார்வாருராம்
குட்டியென்றஆசாரி குருபுத்திரர்கம்மாளர்
சுப்பனென்றுமாசாரி சொகுசுள்ளகம்மாளர்
அண்ணன்தம்பியேழுபே ரானதொருகம்மாளர்
பஞ்சாயத்தார்வீடுதேடிப் பட்டணத்தார்வாருராம்
அப்போதுபஞ்சாயத்தா ரண்ணன்தம்பியேழுபேரும்
மதுரைவாழ்சொக்கரைப்போல் மகாதேவர்வருகிறதை
பார்த்தவர்களேழுபேரும் பண்பாகஅப்போது
தாம்-கேட்டவரந்தருவார் கீர்த்தியுள்ளசொக்கரென்று
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னேதைத்துப்பூவெடுத்து
வாசற்படிதிறந்து வண்ணலட்சம்பூவெடுத்து
ஓடுகிறகங்கையிலே ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பாதமதுதுடைக்கப் பட்டாடைதாமெடுத்து
ஓட்டம்பெருநடையா யோடிவந்தார்பஞ்சாயத்தார்
கொண்டுவந்தசொம்புஜலம் கோவலனர்தாளூற்றி
பாதமதுதுலங்கப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபுட்பமதைக்குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
வாரிவந்தபுட்பமெல்லாம் மலரடியிற்ருன்சொரிந்து
முக்காலடிவணங்கி மூவொருகால்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபஞ்சாளரைக் கண்டந்தகோவலனர்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருச்செவியில்கையைவைத்து
அரகராவென்றுசொல்லி அருஞ்செவியில்கையைவைத்து
யுன்னேப்பணிந்தவகை ஏதுவகைசொல்லுமென்ருர் [ளும்மை
அட்டாளுஞ்சொக்கரென்று அடிபணிந்தோம்நாங்க[ம்
கேட்டவரந்தருவீரென்றுகீர்த்தியுடன் தான்பணிந்தோ
சொக்கரல்லசொக்கரல்ல சொர்னகிரிசெட்டிப்பிள்ளை
பதுமையுமெந்தனேப்போற் பண்ணவந்தேனுங்களிடம்

மாதகிக்குப்பதுமைசெய்ய வடிவழகன்வந்தேனென்றார்
அது-உங்களாலாகுமோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
ஆகுமையாஎங்களாலென்றழைத்துவந்தாரரன்மனைக்கு
வட்டமணைபோட்டார்கள் வடிவழகர்கோவலர்க்கு

கோவலர் தம்மைப்போல் பதுமை செய்யச்சொல்ல கம்மாளர் துரிதத்தில் தங்களால் முடியாதென்றது

என்னைப்போற்பதுமையொன் றிப்போதுசெய்யவேண்
எத்தனை நாளையிலே செய்துகொடுப்பீரென்றார் [டும்
எட்டுநாளொருவாரம் இருந்தீரேயாமானல்
உம்மைப்போலேபதுமை உத்தமரேசெய்வோமென்றார்
ஒருநாழிகைக்குள்ளாக செய்யவேணுமென்றுரைத்தார்
எங்களால்ாகாதென் றியம்பினர்பஞ்சாளர்
என்னைப்போல்கருவுகட்டித் தாரீரோஎன்றுகேட்டார்
மெழுகாற்கருவுகட்டி வேந்தனேசெய்யவேண்டும்
அதிலேபழுதானு லாகாதுகோவலரே
மறுபடியுமுருக்கியல்லோ மன்னவரேசெய்யவேண்டும்
எவ்வளவுவேலைகொள்ளுமெங்களுக்கென்றுசொன்னர்
அரைநாழிக்குள்ளேசெய்ய ஆகாதுமன்னவரே
அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசொல்வார்
பொன்னையுருக்கியல்லோ புண்ணியரேதாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அவர்களுஞ்சம்மதித்தார்
மூசையிலேபோட்டு உருக்கினர்பொன்தனையும்
அப்போதுகோவலனு ராணழகரென்னசெய்தார்

கோவலர்க்கு பொற்பதுமை அமைந்தது

புத்துமண்ணுங்கொண்டுவந்து புண்ணியனுரன்னேரம்
அதைக்கருக்கல்போலே ஆணழகர்செய்தாராம் [றார்
சுற்றித்திரைவளைத்தார் சொர்னங்கொண்டுவாருமென்
அப்போ-ஆரை நினைக்கிறு ரளவற்றசிந்தையிலே
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
குற்றமற்றரத்தினமே கோவிலிங்கிசீர்மகளே
நீ-பத்தினியுமெய்யானல் பதுமையமையவேண்டும்
பத்தினியைதானினைந்து பஞ்சலோகந்தான்கவிழ்த்தார்
ஓடியுருகுதங்கே உள்ளுருகிப்பாயுதுபார்
ஐந்தெழுத்தும்பாவனையும் ஆணழகன்கோவலன்போல்

பட்டணத்தார்போலாகப் பதுமையமைந்ததங்கே
பஞ்சாளரையழைத்துப் பட்டணத்தாரேதுசொல்வார்
கருவுகொண்டுவாங்களென்று கட்டழகர்தாமுரைத்தார்
ரவைசல்லாதான்மூடி நலமாகக்கொண்டுவந்தார்
குளத்தங்கரைதனை கொண்டுவந்தார்பஞ்சாளர்
கருவதனைத்தட்டினர்கள் கம்மாளரப்பொழுது
அழகுதுலங்குறது ஆனந்தங்கொஞ்சுறது
கண்ணழகுங்கையழகுங் கண்டார்கள்பஞ்சாளர்
நம்மாலேயாகுமோ நலமாகச்செய்வதற்கு
என்றுசொல்லிப்பஞ்சாளர் ஏழுபேருமொன்ருக
பதுமையைக்கொண்டுவந்து பட்டணத்தார்கைகொடுத்
பதுமைதனையெடுத்துப் பட்டணத்தார்வாருரே [தார்
மாதகியாள் அந்தப்புரம் வாருரேகோவலனுர்
தலைக்கடைவாசலிலே தனஞ்சயனுர்வந்துநின்ருர் [து
பதுமையையங்குவைத்துப் பட்டணத்தாருள்நுழைந்
மாதகியாள்முன்னேவந்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
பொழுதேறிப்போகுதடி போகவேணுங்கண்மணியே
நாளேறிப்போகுதடி நடக்கவேணும்பெண்ணணங்கே
பொற்கொடியேமாதகியே போகவிடைதாவென்ருர்
அப்போதுமாதகியா ளாரணங்கென்னசொல்வாள்
பதுமைகொண்டுவந்தீரானல் பட்டணம்போய்வரலாம்
உன்பதுமைசெய்துவைத்தா லூருக்கனுப்பிவைப்பேன்
என்ன அப்போதுகோவலனுர் ஆணழகரேதுசொல்வார்
தலைக்கடையில்வைத்தேனடி தையலரேபாருமென்ருர்
ஓட்டம்பெருநடையா யோடிவந்துபாருமென்ருர்
தலைக்கடையிலோடிவந்து தையலவள்பார்க்கலுற்ருள்
மாணிக்கம்போலாக மணிப்பதுமைதான்துலங்க
பதுமையின்றன்னழகைப் பார்த்தாளிளங்கொடியாள்
சந்தோஷமாகவேதான் சரீரங்கள்பூரித்தாள் [ள்
கோவலனுர்முன்னேவந்து கொம்பனேயுமேதுசொல்வா
பேசாதபொற்பதுமை பெண்ணரசியேதுக்கென்ருள்
பதுமையைப்பேசவைத்தால் பட்டணமேபோய்வரலாம்

கோவலன் பதுமையைப் பேசச்செய்தல்

அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசெய்தார்
புறக்கடைக்கோடிவந்தார் புண்ணியனுர்கோவலரும்

பச்சிலையைத்தான்கசக்கிப் பாங்காகத்தானெடுத்து
நெற்றிக்குத்திலகமிட்டு நேர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணகியைத்தானிளைத்தார் கட்டழகரப்போது
கண்ணைத்திறக்குதுபார் கலகலவென்றுபேசுதுபார்
பொற்பதுமைசொல்லுறது பூவையரைத்தான்பார்த்து
ஆசைதந்தமாதகியே அன்புக்கிசைந்தவளே
அடி-ஒட்டிவிடுஒட்டிவிடு ஊரைவிட்டுக்காதவழி
இஞ்சிவிற்குஞ்செட்டிமகன் இனிதாய்நடப்பானே
மஞ்சள்விற்குஞ்செட்டிமகன் மனதுபோல்நடப்பானே
அண்ணன்வருமளவும் ஆளடிமையுந்தனுக்கு
தமையன்வருமளவுந் தானடிமையுந்தனுக்கு
என்றுசொல்லிபொற்பதுமை யிருக்கிறவேளையிலே

பொற்பதுமை மாதகியை அடிப்பது

வேந்தனந்தகோவலற்கு விடைகொடுத்தனுப்பாததால்
வாய்திறந்துமாதகியும் வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாத
அப்போதுபொற்பதுமை ஆங்காரக்கோபமுடன் [தால்
ஜவளிப்பிரம்பெடுத்து ஜாடுதுபார்மாதகியை
கொத்துப்பிரம்பெடுத்துக் கொல்லுதுபார்மாதகியை
வர்ணப்பிரம்பெடுத்து மாறியடிக்குதுபார்
எழுந்தாலொருகுத்தும் விழுந்தாலோருதையும்
குத்துக்குழக்குரத்தம் கொப்பளித்துத்தானுமிழ்ந்தாள்

கோவலரை ஊருக்குப் போய்வாருமென்று மாதகி யனுப்புதல்

வர்த்தகனைத்தான்பார்த்து வடிவழகர்போய்வாரும்
ஊருக்குப்போய்வாரும் உத்தமரேகோவலரே
என்ன-அப்போதுகோவலனுர் அந்தப்புரந்தாண்டி
அந்தப்புரந்தாண்டி ஆணழகர்வாருரே
சித்ரமுகச்சாவடிக்குச் சீராகவாருரே
தாதியரைத்தாம்பார்த்து தனஞ்சயனுர்கோவலரும்
நித்திரைபோருரே நேரானகோவலரும்
அப்போதரிவையரும் அன்னமருந்தவென்று
போசனமண்டபத்தே போய்ப்புகுந்தாள்மாதகியும்
பொற்றளிகையுற்றனமும் புசித்துஇருந்தாளே

கண்ணகி கோவலர் வராமையால் சாபமிடப் பதுமை யிறந்தது

அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்கேதுசெய்தாள்
அஞ்சனத்தைப்போட்டுமவளாராய்ந்துபார்க்கலுற்ருள்
மையுருகமையுருக மையழகுதோணுகுது
அனுமாருமங்கதரும் ஆரணங்குமுன்னேவந்தார்
மாதகிக்குப்பதுமைசெய்து வாருர்காண்கோவலனுர்
என்றுசொல்லி அஞ்சனத்தி லின்பமுடன்தோற்றுகுது
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குஎன்னசெய்தாள்
கைமுறித்துச்சாபமிட்டாள் கட்டழகிமங்கையரும்
பத்தினியாள்சாபமிடப் பதுமைவாயடைத்ததங்கே
செத்துமடிந்தது சிவலோகஞ்சேர்ந்ததுகாண்
அப்போதுமாதகியா ளாரணங்குமோடிவந்து
பதுமையைத்தான்பார்த்து பாவையிளங்கொடியாள்
செத்துக்கிடக்கிறதை தேன்மொழியாள்கண்டுவிட்டாள்
கோபம்பிறந்ததுமேதான் கொம்பனையாள்தானெழுந்து
கரகரென்றுதான்சுழற்றிக் கல்லின்மேலேயடித்தாள்
அது-பொடியாகப்போச்சுது பொற்கொடியாள்முன்பா [க
அப்போதுமாதகியா ளாரணங்குதானெழுந்தாள்
தாயாரந்தவசந்தமாலை தையலருகில்வந்து
என்னடிமகளேயென்று இளங்கொடியைகேட்கலுற்ருர்
பதுமையைச்செய்துவைத்துப் பட்டணத்தார்போனுர்காண்
அவர்-போனதின்பிற்பாடுபொற்பதுமையிறந்ததுகாண்
என்னைமோசம்பண்ணியவ ரேகினுரென்னசெய்வேன்
என்றுஅழுகையிலே ஏதுசொல்வாள்மாதாவும்
அஞ்சாதேமகளேயென்று ஆரணங்கைத்தேற்றியபின்

பதுமை யிறக்கத் தாசி கோவலரை ஓலையெழுதி வரவழைத்தல்

தாளிப்பனையோலை தலைப்புறங்காம்பரிந்து
ஈழத்துஓலையிலே இருபுறங்காம்பரிந்து
முத்துப்பதிந்ததுபோல் மூன்றுவரியெழுதுகிருள்
என்னென்றுஓலையிலே எழுதுகிருள்வசந்தமாலை
பதுமையும்மாதகியும் பஞ்சணைமேலிருந்தார்
சங்கிலிவழியாகச் சர்ப்பமிறங்கிவந்து
பதுமையைவிட்டுவிட்டுப் பாவையைக்கடித்ததுகாண்

மாண்டுமடிந்தாளே மாதகியாள்பாம்பாலே
எடுப்பாருமில்லைகா ணேந்திழையாள்மாதகியை
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவரவேண்டும்
கடுகவரவேண்டுங் கட்டழகாகோவலரே
காணாப்பிணமாகக் கட்டழகிதானிருக்க
என்னாலேயாகுமோ ஏந்திழையைத்தானெடுக்க
நீறுநெருப்பாகி நீர்போகவேண்டுமையா
என்றுசொல்லிஓலையிலே எழுதினாள்வசந்தமாலை
தாதியற்குப்பல்லக்குத் தான்கொடுத்துஏதுசொல்வாள்
கோவலர்க்குஓலைச்சுருள் கொடுத்தழைத்துவாங்கவென்
வாயுவேகமனோவேகமாய் வாறார்கள்தாதியர்கள் [றாள்
சித்ரமுகச்சாவடியிற் சேடியரும்வந்துநின்றார்
அப்போதுகோவலனா ராணழகரேதுசெய்வார்
பல்லக்கின்மேலேறிப் பயணமிட்டுப்போகையிலே
அந்நேரவேளையிலே அரிவையர்கள்தாம்சூழ்ந்தார்

கோவலர் ஓலையைக்கண்டு மாதகி யிறந்தா ளென்று புலம்பி வருதல்

பல்லக்கைத்தான்மறித்துப் பாவையர்களோலைதந்தார்
ஓலைச்சுருளையந்த உத்தமருந்தாம்பார்த்து
கதறிவிழுந்தாரே கட்டழகர்கோவலனார்
அடிபெண்ணேமாதகியே அரிவையேநீமாண்டாயோ
சுகந்தந்தமாதகியே தோகையரேமாண்டாயோ
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உன்னை-நம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டாயே
ஒருவரைப்பலிகொடுப்பா ருலகத்திலுள்ளபடி
இருவரையும்பறிகொடுத்து ஏனாதியானேனே [ம்
கூட்டமாய்க்காற்றடித்தால் கொத்தோடேகொம்பசையு
தனிமரமாய்க்காற்றடித்துத் தவித்துப்புலம்புறேனே
கண்ணகியாள்மாண்டுநீ கணிகையிருக்கொணாதோ
பத்தினியாள்மாண்டுநீ பரஸ்திரீயிருக்கொணாதோ
உத்தமியாள்மாண்டுநீ ஒருத்தியிருக்கொணாதோ
பரஸ்திரீமாண்டாலுமெந்தன் பத்தினியிருக்கொணாதோ
இருவரையும்பறிகொடுத்து இலவுகாத்தகிளியாகி
தலைமேலேகையைவைத்துத் தானழுதுகோவலரும்

கண்ணகியாள்தாதியரைக் கட்டழகர்தாமழைத்து
ஐம்பதுபொன்னையும் அடவாகத்தாம்கொடுத்து
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
குற்றமற்றபெண்மயிலே கோவிலிங்கிசீர்மகளே
உற்றுரிமைசெய்யவென்று உத்தமன்நானும்வந்தேன்
வந்தவிடந்தனிலே வழக்கொன்றுஉண்டாச்சு
வழக்குகளைப்பற்றறுத்து வருவேனுனுன்னிடத்தில்
என்று-தாதிகளைதாமனுப்பித் தனஞ்செயனார்வாருரே
தாதியர்கள்போனபின்பு தையலரைத்தாம்தேடி
தலைமேலேகையைவைத்துத் தனஞ்செயனார்வாருரே
ஆசைதந்தமாதகியே அரிவையரேமாண்டாயோ
சுகந்தந்தமாதகியே தோகையரேமாண்டாயோ
என்றைக்குகாணுவேனுன் ஏந்திழையேஉன்முகத்தை
என்றுசொல்லிக்கோவலரும் ஏங்கியழுதுவாருர்
மாதகியாள்அந்தப்புரம் வந்துநின்றுர்கோவலரும்
அப்போதுமாதகியா ளாரணங்கேதுசெய்தாள்
உண்டுபசியாறி ஒருசொம்புநீர்குடித்து
தாம்பூலந்தானருந்தி தையலிளங்கொடியாள்
சப்ரகூடமஞ்சத்திலே தானிருந்தாள்மாதகியும்
அந்நேரவேளையிலே ஆணழகர்முன்னேவந்து
கானகத்திலேயனுப்பிக் கழுத்தறுக்கஆளையிட்டாய்
கறியுஞ்சாதமிலைபோட்டு கழுத்தறுக்கஎண்ணங்கொண்டாய்
என்றுசொல்லிகோவலரும் ஏந்திழையைக்கேட்கலுற்று [ர்
அப்போதுமாதகியாள் அன்பாயெழுந்திருந்து

கோவலர் வந்தாரென்று மாதகி தன் தாயாரிடத்தில் சொல்ல அவரை விடாமல் பத்திரப்படுத்தென்று கிழவி சொல்ல மாதகி கோவலரை இம்சைப்படுத்தல்

வசந்தமாலைமுன்பாக மயிலனையாள்வந்துநின்று
கோவலன்செட்டியார் கொழுநரும்வந்தாரம்மா
என்ன-அப்போதுவசந்தமாலை அரிவையருக்கென்ன
தாசிவீடுவந்தவர்கள் தலைதப்பிப்போகிறதோ [சொல்வாள்
வேசிவீடுவந்தவரை வீட்டுக்கனுப்புவதோ
பாதாளக்குழிதோண்டி பக்குவப்படுத்தவேண்டும்
ஈரமண்வெட்டி யிறுகப்புதைக்கவேண்டும்

என்றந்தவசந்தமாலை யெடுத்துரைக்கமாதகியும்
என்னதான்செய்கிறது இப்போதுசொல்லுமென்ருள்
அப்போதுவசந்தமாலை அரிவையவட்கேதுரைப்பாள்
ஆபரணங்களுண்டோ அரிவையரேசொல்லுமென்ருள்
ஆரம்மா ஆபரணம் அவரிடமிருக்குதென்ருள்
தட்டிப்பறியுமென்ருல் தையலந்தவசந்தமாலை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குஓடிவந்து
செட்டியார்முன்பாகத் தேன்மொழியாள்வந்துநின்று
என்கணவர்வர்த்தகரே யெனக்கிசைந்தபுண்ணியரே
பார்த்தாப்போல்பார்த்திருக்கப் பாக்குப்பைதாருமென்ருள்
இந்தாடியென்றுசொல்லி எடுத்துமெள்ளக்கைகொடுத்தார்
கண்டாப்போல்கண்டிருக்க கரண்டகத்தைத்தாருமென்ருள்
இதுவோவெகுபாரமென எடுத்துமெள்ளக்கைகொடுததார் [ருள்
கணவரைப்போற்பார்த்திருக்க கணையாழித்தாருமென்
உம்மைப்போல்பார்த்திருக்க உருமாலைத்தாருமென்ருள்
அப்படியேதாம்கொடுத்தா ராணழகர்கோவலஞர் [ருள்
மேலிருக்கும்அங்கவஸ்திரம் மெல்லியர்க்குத்தாருமென்
கையிலுள்ளகுட்டைதனைக் கட்டழகாதாருமென்ருள்
அத்தனையுந்தான்கழற்றி ஆணழகர்கைகொடுத்தார்
உம்மைப்போல்பார்த்திருக்க உத்தமரேயெந்தனுக்கு
தாடியும்மீசையுந் தரவேண்டுமென்றுசொன்ஞள்
கத்தரிக்கோல்கொண்டுவந்து கத்தரித்துக்கைகொடுத்
அத்தையும்வாங்கிஞ ளரிவையந்தமாதகியாள் [தார்
தலையிலுள்ளகுடுமியைத்தரவேண்டுமென்றுசொன்ஞள்
அதனையுங்கத்தரித்து ஆணழகர்தாம்கொடுத்தார்
அரைஞாண் நீர்ச்சீலை ஆணழகர்தாருமென்ருள்
அத்தையுங்கத்தரித்து ஆணழகர்தாம்கொடுத்தார்
உம்தம்வடிவழகை எந்தனுக்குத்தாருமென்ருள்
எப்படிக்குநான்கொடுப்பே னிளங்கொடியேஎன்னழகை
சூரிகத்திகொண்டுவந்து சுரண்டிஞள்பலமாக
பாறையின்மேல்படுக்கவைத்துப் பட்டணத்தார்கோவல
கம்பளியாள்மூடிஞள் கட்டழகிமாதகியாள் [ரை
பிடரியிற்கைகொடுத்துப் பிடித்திழுத்தழுத்திஞளே
நாவற்பழம்போலே நலமாய்க்கறுத்ததங்கே
அங்கமதுதுடித்து ஆவியெல்லாம்தான்பதறி
வேர்வைவழிந்தது மேனியெல்லாம்வர்த்தகர்க்கு

அத்தான் தீர்த்தமென்று அன்பாகத்தானெடுத்து
கெண்டியிலேவைத்தாளாங் கிளிமொழியாள்மாதகியும்
அப்போதுகோவலர்க்கு அழகுமுகஞ்சிந்திடுமாம்
திருப்பதிதிம்மனைப்போல் நின்றாராங்கோவலனார்

மாதகி கோவலர் அழகுமுதல் பறித்து இவரை என்ன செய்கிறதென்று தாயைக் கேட்க தாய் கிணற்றில் தள்ளென்று சொன்னது

அப்போதுமாதகியா ளாரணங்குவாருளே
வசந்தமாலைமுன்பாக வந்துநின்றாள்மாதகியாள்
எல்லாம்பறித்துக்கொண்டே னிளங்கொடியேதாயாரே
திருப்பதிதிம்மனைப்போல் நின்றாண்டிகோவலனும்
அவனை-இனியென்னசெய்கிறது ஏந்திழையேதாயாரே
சிங்கமுகக்கேணியிலேதேன்மொழியேதள்ளுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று அரிவையருஞ்சம்மதித்து
கோவலனார்முன்பாக கொம்பனையுமோடிவந்து
முடிமன்னவடிவழகா முத்துவிற்கும்வர்த்தகரே
கலைமான்சிலையழகா கப்பலோட்டுவ்வியாபாரி
எக்காலஞ்செல்லுமோ என்கணவாயுனைக்காண
என்னைவிட்டுநீபிரிய எப்படிக்குத்தான்துணிந்தீர்
சிங்கமுகக்கேணியிலே சென்றுஜலம்கொண்டுவந்தால்
அத்தானுடதீர்த்தமென்று அரிவைநான்பார்த்திருப்
ஆணழகர்கோவலரும் அப்படியேயாகுதென [பேன்
தாம்புக்கயிறுஞ்சொம்புந் தையலவள்தானெடுத்து
சிங்கமுகக்கேணியருகங்கு அவள்கொண்டுவந்தாள்
அறுபதுபாகமெனும் ஆழமுள்ளகிணறதற்கு
முப்பதுபாகக்கயிறு மொய்குழலாள்தான்கொடுத்தாள்
ஜலந்தன்னைமொள்ளுமெனத் தையலவள்கைகொடுத்தாள்

மாதகியாள் கோவலரைக் கிணற்றில் தள்ளுதல்

அப்போதுகோவலரும் அந்தச்சொம்பில்கயிறணிந்து
கயிறைநழுகவிட்டார் கட்டழகர்கோவலரும்
எட்டவில்லையேகயிறு என்னசெய்வேன்மாதகியே
என்ன-இறங்கிமொள்ளுமென்கணவா எனக்கிசைந்த
நாலுபடிகீழிறங்கி நலமாகமொள்ளுமென்றாள் [புண்ணியரே
இறங்கிஜலமொள்ளலுற்றா ரின்பமுள்ளகோவலரும்

அவர்பிடரியில்கைகொடுத்து பின்னாலேதள்ளிவிட்டா
சிங்கமுகக்கேணியிலே திட்டென்றுவிழுந்துவிட்டார்[ள்
பாறையதன்மேல்மூடிப் பாவையரும்வந்துவிட்டாள்
அப்போதுகோவலரும் ஆணழகரேதுசொல்வார்
பெண்ணேகண்ணேமாதகியே பெண்ணரசேநாயகமே
ஆசைதந்தமாதகியே அரிவையடரேமாண்டாயோ
செத்தாலுஞ்சேதமில்லை தேன்மொழியேமாண்டாயோ
மாதகியைத்தானினைந்து வாடிப்புலம்புகிறார்

கிணற்றில் தள்ளிய கோவலர் பிழைத்து மறுபடியும் மாதகியிடம் வருதல்

அப்போதுகங்கை அமிழ்ந்ததேபூமியிலே
அவர்-ஆவிபோகும்வேளையிலே யாரை நினைக்கலுற்றார்
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
குற்றமற்றமேல்ரதியே கோவிலிங்கிசீர்மகளே
பத்தாநான்மாளுகிறேன் பைங்கொடிக்குயாருரைப்பார்
உன்புருஷன்மாளுகிறே னுன்தனக்குயாருரைப்பார்
நீ-பத்தினியுமெய்யானால்பக்கத்துணைவாருமென்றார்[ள்
பத்தினியைதானினைக்கப் பார்த்துவிட்டாள்கங்கையவ
அரைக்கிணறாயிருந்தஜலம் முழுக்கிணறாப்பொங்கின
அப்போதுகோவலரும் ஆணழகர்தாமெழுந்து [தே
மாதகியாள்காலடியை மன்னவனுங்கண்டுவிட்டான்
காலடியின்சேறதனைக் கட்டழகன்தான்குழைத்து
நெற்றித்திலதமாக இட்டாரேபுண்ணியனும்
மாதகியாள்வீடுதேடி வாறாரேகோவலரும்
மாதகியாள்முன்னேவந்து வடிவழகரென்னசொல்வார்
சிங்கமுகக்கேணியிலே தேன்மொழியேயென்னைத்தள்ளி
மனந்துணிந்துவந்தாயே மாதகியேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
பணிக்கரைநான்தேடிப் பார்த்தழைக்கப்போனேனே
அவர்-நாளைக்குவாறேமென்று நலமாகத்தானுரைத்தா
இதுக்குள்ளேவந்தீரே என்னுடையபாக்கியந்தான் [ர்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்குடனேகுந்துமென்றாள்
அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசொல்வார்
பொழுதேறிப்போகுதே போகவேண்டுஞ்சொர்னகிரி
நாளேறிப்போகுதடி நடக்கவேண்டும்நாயகியே

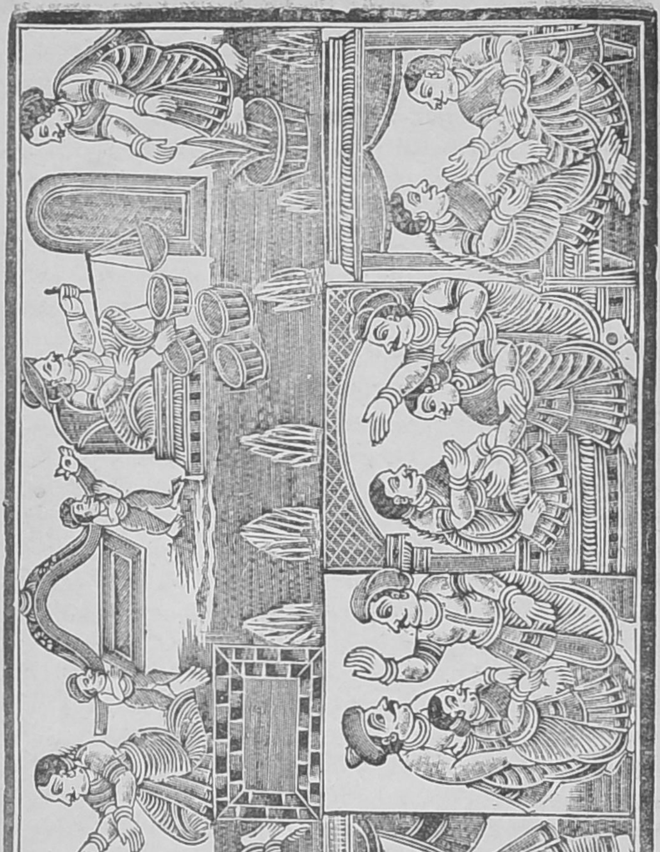

வாழ்வுக்குதவாவிட்டால் சாவுக்குதவவேண்டும்
என்றுசொல்லிகோவலருமிளங்கொடியைகேட்கலுற்றார்
அப்போதுமாத்கியா ளாரணங்குநாயகியாள்
தாயார்வசந்தமாலை தையல்முன்னேயோடிவந்து
மாண்டுமடியவில்லை மாதாவேகோவலனார்
செத்துமடியவில்லை செட்டிபிள்ளையென்றுசொன்னாள்
அப்போதுவசந்தமாலை ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
ஆற்றுவெள்ளம்நேற்று வந்ததாகையால்தள்ளுமென்
அப்படியேசம்மதித்து ஆரணங்குமாதகியாள் [றாள்

பிழைத்துவந்த கோவலரை மாதகி மறுபடியும் ஆற்றில் தள்ளுதல்

செட்டியார்முன்னேவந்து தேவடியாளேதுசொல்வாள்
எக்காலஞ்செல்லுமோ என்முகத்தை நீர்பார்க்க
என்-கையாலேஸ்நானமது கட்டழகாசெய்யவேண்டும்
வாருமென்றுசொல்லி வைகைக்குக்கூட்டிவந்தாள்
வைகைக்கரைதனிலே வடிவழகன்றனையிருத்தி
எண்ணெயைக்கொண்டுவந் தின்பமுடன்தான்தேய்த்து
அரைப்புகள்கொண்டுவந்து அன்பாகத்தான்தேய்த்து
ஆற்றிலேமுழுகச்சொன்ன ளாரணங்குமாதகியாள்
இருகரையுஞ்ஜலம்பெருகி ஏகமாய்ப்போகிறதே
எப்படிக்குநானிறங்கி முழுகுவேனேந்திழையே
ஊனுங்கொடிகொண்டுவந்து உத்தமனைக்கட்டியவள்
ஆற்றிலிரங்குமென்று ளரிவையந்தமாதகியாள்
ஆற்றிலிறங்கின ராணழகர்கோவலரும்
சுழலிலகப்பட்டார் சுந்தரனாரப்பொழுது
அடித்துக்கொண்டுபோகிறதே ஆற்றிலேகோவலரை
அப்போதுமாதகியா ளரண்மனைக்குவந்துவிட்டாள்
ஓரலைக்கமுங்கியே மற்றோரலைக்கெழும்புறதும்
இப்படிவரும்போது இன்பமாய்க்கோவலரும் [யோ
பெண்ணேகண்ணேமாதகியே பெண்ணரசேமாண்டா
நான்மாண்டால்சேதமில்லை நாயகமேமாண்டாயோ
ஆரணங்கைத்தானினைக்க அழுத்துகிறாள்கங்கையவள்
கட்டுவிட்டுமெய்மறந்து கலகலத்துமேனியெல்லாம்
கூண்டுவிட்டுஇவருயிரும் குதிக்குதுபார்ஆறுதனில்
ஆவிபோகும்வேளையிலே யாரை நினைக்கலுற்றார்

பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
மாலைபறிபோகுதடி மணவாளன்மாளுகிறேன்
தாலிபறிபோகுதடி தலைவனிங்கேமாளுகிறேன்
கூறைபறிபோகுதடி கொற்றவனூர்மாளுகிறேன்
பத்தினியுமெய்யானால் பக்கத்துணைவந்திடுவாய்
கண்ணகியுமெய்யானால் காக்கநீவாருமென்றார்
அப்போதுகங்கை னரிவையவள்தான்பார்த்து
பத்தினியாள்புருஷன்தன்னைக்கொன்றாலேபாவம்வரும்
என்று-ஆற்றிலொதுக்கிவிட்டு அக்கரையில்தள்ளினளே

மாதகி ஆற்றில் தள்ளின கோவலர்
கண்ணகியிடம் வந்துசேருதல்

காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரையிலொதுக்கிவிட்டாள்
அப்போதுகோவலனு ராணழகரேதுசெய்தார்
ஊதடைப்புக்கொண்டு களையாகிவிழுந்துவிட்டார்
கண்ணகியைத்தா நினைக்க காதடைப்புத்தீர்ந்ததங்கே
களைசோபந்தான்தெளிந்து எழுந்திருந்தார்கட்டழகர்
கற்கட்டுத்திருக்குளத்தின் கரையருகில்அத்திமரம்
அத்திமரத்தோரத்திலே ஆணழகர்வந்திருந்தார்
பூவாதஅத்திமரம் பூவாய்ச்சொரியுதங்கே
காயாதமரங்களுமே காய்த்துச்சொரியுதங்கே
பூக்காதமரங்களுமே பூத்துச்சொரியுதங்கே
அத்திமரத்திலே யாணழகன்தானிருந்து
அத்திபழந்தான்புசித்து ஆணழகர்வீற்றிருந்தார்
கண்ணகியின்தாதியர்கள் கன்னியர்களேழுபேரும்
செப்புக்குடங்கொண்டு ஜலம்மெள்ளவாறார்கள்
அத்திமரத்தினுட அதிசயத்தைக்கண்டார்கள்
பூவாதஅத்திமரம் பூத்துச்சொரியுதடி
காயாதஅத்திமரம் காய்த்துச்சொரியுதடி
பழமோமிகப்பழுத்து பழமாயுதிருதடி
பாரிமரமேறிப் பழம்பறிப்போமென்றுசொல்லி
அண்ணாந்துபார்த்தார்கள் அரிவையுடதாதியர்கள்
திருப்பதிதிம்மனைப்போல் திகைதப்பிவந்ததடி
இந்தமரமதனில் இருக்குதடிதிம்மனது [த்தாள்
என்ன-எல்லாரும்பார்க்கலுற்றார்இன்பமுடன்திம்மனை
தலையிறங்கிக்கொண்டுநின்றார் தனஞ்சயருமப்பொழுது

அதிலேயொருதாதியவ ளன்பாகத்தான்பார்த்து
குரங்கல்லகுரங்கல்ல கோவலனுரென்பார்கள்
கண்ணகியாள்தன்னுடைய கணவனிவனென்பார்கள்
பத்தினியாள்தன்னுடைய உத்தமபுருஷனடி
மூடியரசன்வடிவழகன் முத்துவிற்கும்வர்த்தகண்டி
கலைமான்சிலையழகன் கப்பலோட்டும்வர்த்தகண்டி
என்றுசொல்லித்தாதியர்க ளேந்திழைமாரோடிவந்தார்
கண்ணகியாள்முன்னேவந்து கைகூப்பித்தெண்டனிட்
மாலையிட்டவுன்கணவர் மங்கையரேவந்தார்காண்[டார்
தாலிதரித்தவுன்றன் தனஞ்சயனுர்வந்துவிட்டார்
கூறைதரித்தநல்ல கோவலனுர்வந்தார்காண்
என்றுமிகச்சொல்லையிலே ஏந்திழையாள்தான்கேட்டு
பல்லக்குதான்கொடுத்தாள் பைங்கொடியாளப்போது
கட்டுவர்க்கம்பூஷணமும் கண்ணகியாள்தான்கொடுத்தா
அலங்காரஞ்செய்தவரை அழைத்துமேவாருமென்ருள் [ள்.
அப்போதுதாதியர்கள் அன்பாகஓடிவந்து
அத்திமரத்திருக்கும் ஆணழகர்கோவலரை
தாழஇறங்குமென்ருர் தையலந்ததாதியர்கள்
இதனைவிட்டம்மணமாய் எப்படிஇறங்குவேனுன் [ருர்
அங்கவஸ்திரத்திலொன்று இங்கெடுத்துப்போடுமென்
ஏந்திழையார்வஸ்திரத்தை யெடுத்துமேபோட்டார்கள்
அவர்தம்மேலேபோட்டுத் தாழஇறங்கிவந்தார்
அந்தக்குலத்திலே அன்பாகத்தாம்முழுகி
ஈரத்துகில்களைந்து இந்திரவர்ணப்பட்டுடுத்தி
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்றுமே திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரகராவென்றுமே ஆண்டவனைத்தோத்தரித்தார்
ஆடையாபரணங்களும் அடங்கலுந்தாமணிந்து
பல்லக்கின்மேலாகப் பட்டணத்தாரேறினுரே
பல்லக்குத்தானெடுத்துப் பாங்கியர்கள்வாருரே
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கண்ணகியாளந்தபுறம்
அரண்மனைக்குள்ளாக அவர்களிறக்கிவிட்டார்
கோவலனுமங்கே கொப்பெனவேதாமிறங்கி
தலைக்கடைதிண்ணையிலே தனஞ்சயருமுட்கார்ந்தார்
தாதிகளோடிவந்து தையலுக்குத்தெண்டனிட்டு
மணவாளன்வந்தாரென்று மங்கையர்கள்தாமுரைத்தார்

கண்ணகி தன் புருஷனைக் காணுதல்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குகண்ணகியாள்
அவரழகைப்பார்ப்போமென்று ஆரணங்குவாருளே
அல்லார்தலைகூந்தல் அறுபத்துமூன்றுமுழம்
கண்ணகியாள்கூந்தலது கணக்குமிதங்களில்லை
கூந்தல்விரித்தாரே கொடியிடையாள்கண்ணகியும்
தேகமெல்லாந்தான்மறைத்து தேன்மொழியும்வாருளே
தலைக்கடைத்திண்ணையண்டை தையலவள்வந்துநின்ரு
கோவலனூர்தம்மழகை கொடியிடையுந்தான்பார்த்து[ள்
என்னைவிட்டுபோனீரே என்னவரம்பெற்றுவந்தீர் [ள்
மாதகியாள்செய்ததெல்லாம் மன்னவரேசெப்புமென்ரு
கூத்தியார்செய்ததெல்லாம் கொற்றவரேசெப்புமென்ரு
வேசியவள்சொன்னதெல்லாம்வேந்தரேசெப்புமென்ருள்[ள்
வைப்பாட்டிசெய்ததெல்லாம் வர்த்தகரேசொல்லுமென்ருள்
தீயாயெரித்திடுவேன் தேன்மொழியாள்கண்ணகிநான்
கல்லாகமண்ணாகக் கரியாகச்செய்திடுவேன்
புல்லாகப்பூண்டாகப் புழுவாகச்செய்திடுவேன் [ருள்
அவள்செய்தஅக்ரமத்தை அரிவையவள்செப்புமென்

கோவலர் தன் பெண்சாதியுடன் வசனித்தல்

அப்போதுகோவலனு ராணழகர்தாம்பார்த்து
காதையடைக்குதடி களையாய்வருகுதடி
பசியடியெந்தனுக்கு பற்றிப்பிடுங்குதடி [ன்
இளைப்புங்களைப்புந்தீர்ந்தா லெல்லாமெடுத்துரைப்பே
என்ன–அப்போதுகண்ணகியாளாரணங்குதானெழுந்து
தாதியரைத்தானழைத்துச் சமையல்செய்யவேண்டுமெ
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகரேதுசொல்வார்[ன்ருள்
தாதிகையாற்சமைத்தால் சாதமுண்ணமாட்டேனென்
பத்தினியாள்நீசமைத்தால் பட்சணஞ்செய்வேனென்ருர் [ருர்
பத்தினியாளுன்கையால் பரிமாறவேணுமென்ருர்
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
சுட்டசட்டிதொட்டறியேன் சோற்றுபதந்தானறியேன்
ஆக்கவகையறியேன் ஆளனுக்குப்போட்டறியேன்
எப்படிசாதந்தா னிதமாகச்சமைத்திடுவேன் [ள்
என்று–தாதிகளைத்தானழைத்து தையலந்தகண்ணகியா
செப்புக்குடமெடுத்து ஜலத்துக்குவாருமென்ருள்

பத்தினியும்முன்னாலே பாவையரும்பின்னாலே
பவளக்கட்டுத்திருக்குளத்தில் பாவையர்கள்வாராரே
கணைக்கால்ஜலத்திலே கன்னியவள்வந்து நின்றாள்
முழங்கால்ஜலத்திலே மொய்குழலும்வந்து நின்றாள்
அட்டாளுஞ்சொக்கலிங்கம் ஆண்டவரை தானழைத்து
மதுரையில்வாழ்சொக்கலிங்கம் மகாதேவரை நினைத்து
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மனைத்தானினைத்து
பத்தினியாள்மெய்யானால் பலிக்கவேணுமென்சாபம்
என்று-தன்கைப்பெருவிரலால் தண்ணீரைச்சுழற்றிட
கட்டைவிரல்கொண்டு கங்கையைச்சுழற்றிடவே [வே
செம்புக்குடம்போலே திரண்டதுகங்கையது
மாளிகைக்குள்ளாக மங்கையவள்வந்தாளே
சின்னச்சம்பாவரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துபோல்சாதத்தை மொய்குழலாள்தான்வடித்தாள்
நந்தியென்னும்பூசனிக்காய் நாலுவிதந்தான்சமைத்தா..
வாழைக்காய்பொரியலிட்டுவருதலங்காய்தான்சமைத்தாள்[ள்
புடலங்காய்தான்சமைத்தாள் பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும் [டாள்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோஜனமும்
பச்சென்றகீரையும் பாங்கான துவையல்களும்
அவியல்துவட்டல்களு மானதொருகூட்டமுதும்
சாற்றமுதுங்கட்டமுதும் சரிகூறாய்த்தான்சமைத்தாள்
அழகாகத்தான்சமைத்து அடுக்கிட்டுமூடிவைத்தாள்
ஆணழகன்முன்பாக அரிவையவள்ஓடிவந்து
தென்னம்பாளைஓலைக்கொண்டுதேவியுங்கைகொடுத்தாள்
பாளைக்கொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்தார்
தீர்த்தநீர்தான்கொண்டு திருவாயுங்கொப்பளித்து
வசந்தநீர்தான்கொண்டு மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து [ரூர்
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியனார்வந்துநின்
நாலிரண்டுமந்திரமாய் நடத்தினார்பூசைதன்னை
பூசைமுடிந்தது புண்ணியனார்கோவலற்கு

கண்ணகி தன் புருஷனுக்கு அன்னமிடுதல்

வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதந்தன்னை
எட்டுவிதக்கறிகள் இருபத்தோர்பச்சடியாம்
பத்துவிதக்கறியும் பாங்கானபச்சடியாம் [தாள்
அவிட்டல்துவட்டலது ஆனதெல்லாந்தான்படைத்

வெந்நீரும் நீர்மோரும் விதமாகவைத்தார்கள்
தாதியர்களோடிவந்து தனஞ்செயரைத்தானழைத்தார்
போசனமுண் ணுமென்ருர்பொற்கொடிமார்தாதியர்கள்
கூட்டிக்குழப்பியே கொற்றவர்தாமுமப்போ
ஒருவுண்டைதான்வைத்தா ருத்தமனுர்வாய்தனிலே
அப்போதுகோவலர்க்கு யார் நினைவுவந்ததுபார்
ஆசைதந்தமாதகியை அரிவையரைத்தாம் நினைந்து
போசனமுண்ணுமற் புண்ணியருந்தாமெழுந்து
ஆணையைநான்மறந்து அறியாமல்சாதமூண்டேன்
என்றுசொல்லிகோவலரு மிருந்துவிட்டார்மர்மமாக
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து
கண்ணகிநான்வேம்பானேன் கைசாதம்வேம்பாச்சோ
பத்தினிநான்வேம்பானேன் பகிர்ந்தசாதம்வேம்பாச்
எடுத்துப்புசியுமென்று இயம்பினுள்கண்ணகியாள் [சோ
பத்தினியும்வேம்பல்ல பகிர்ந்த அன்னம்வேம்பல்ல
உத்தமியும்வேம்பல்ல உற்ற அன்னம்வேம்பல்ல [போ
எனக்-காசைதந்தமாதகிக்கு அரிவையர்க்குதானுமிப்
மாதகியாள்தனக்கு மரக்காற்பொன்கொடுக்கவேணும்
கடனுக்குவழிசொன்னுற் கைசாதமுன்பேனென்ருர்
கையிலேகாசுமில்லை கடன்கொடுப்பாராருமில்லை
மடியிலொருகாசுமில்லை வர்த்தகஞ்செய்வோமென்ருல்
நீ-வேசிகடன்கொடுப்பதெப்போ வீட்டுக்குவாரதெப்போ
பாக்கிபணங்கொடுப்பதெப்போ பஞ்சணைசேர்வதெப்போ
என்கையிலொன்றுமில்லை என்னுடையபுண்ணியரே

கோவலர் கண்ணகியைச் சிலம்பு கேட்குதல்

என்ன-காற்சிலம்புதந்தாயானுல் கண்மணியேவிற்றுவாறேன்
மணிச்சிலம்புதந்தாயானுல் மதுரையிலேவிற்றுவாரே
பொற்சிலம்புதந்தாயானுல் பொன்மதுரைவிற்றுவாரேன் [ன்
செஞ்சிலம்புவிற்றுமே தேவடியாள்கடன்கொடுப்பேன்
காற்சிலம்பைத்தாருமென்று கட்டழகர்கேட்கலுற்ருர்
கூடப்பிறந்ததொரு கொடியிடையாள்காற்சிலம்பு
கன்னனறிந்ததில்லை கடைத்தெருவிற்போனதில்லை
செட்டியறிந்ததில்லை தராசில்வைத்து நிறுத்ததில்லை
கொல்லனறிந்ததில்லை குண்டுவைத்து நிறுத்ததில்லை
ஓடாணிதானுமில்லை யுத்தமியாள்காற்சிலம்பு
திருகாணிதானுமில்லை தேன்மொழியாள்காற்சிலம்பு

எப்படிக்குத்தான்கழற்றி இதமாய்க்கொடுப்பேனென்று
அட்டாளும்சொக்கரையும் அம்மனையுதானினைந்தாள்
மதுரைவாழ்சொக்கர்தனை மனதிலேதானினைத்தாள்
சொக்கர்கிருபையாலே திருகாணியுண்டாச்சு
ஓடாணியுண்டாச்சு உத்தமனார்கிருபையாலே

கண்ணகி சிலம்பு கழற்ற அச்சிலம்பு புலம்புவது

திருவாணியில்கைபோட்டு தேன்மொழியாள்வாங்கையிலே
வாயைத்திறந்ததுகாண் மணிச்சிலம்புஎன்னசொல்லும்
கழற்றாதேகண்ணகியே கணவனுக்குத்தீம்புவரும்
தென்மதுரைபோனாரானால் செத்துமடிந்திடுவார்
வடமதுரைபோனாலே மாண்டுமடிந்திடுவார்
இந்தப்பயணமது இனிதிரும்பபோறதில்லை
மதுரைக்குச்சென்றாலே மறுத்துவரப்போறதில்லை
என்றுசொல்லிசெஞ்சிலம்பு ஏங்கிப்புலர்புறது
காணாதுபோலேயல்லோ கண்டுவிட்டாள்கண்ணகியும்
மணிச்சிலம்பு அழுகிறதை மயிலனையாள்தான்பார்த்து
மதுரைக்குப்போனாலே மாண்டுமடிவரென்று
மாண்டுமடிவீரென்று மணிச்சிலம்புசொல்ல
கண்ணகி-ஆகையால்தென்மதுரை ஆணழகாபோகாதீர்
குற்றாலங்குறநாடு கொற்றவரேபோய்வாரும்
கும்பகோணம்மாயூரம் குறதேசம்போய்வாரும்
மதுரைக்குப்போகாதீர் மன்னவரேயென்றுரைத்தாள்
அப்போதுகோவலனா ரவளுக்கெடுத்துரைப்பார்
செத்தாலுந்தென்மதுரை சிலம்புவிற்றால்தென்மதுரை
அள்ளவேணுந்திருடவேணு மணிமதுரைசீமையிலே
என்சிலம்பைவிற்றாலே யெனக்குப்பகைவருமோ

கோவலர் சிலம்பெடுத்து வருகையில் கண்ணகி பின் தொடர்வது

சிலம்பைமெள்ளவேயெடுத்துசெட்டியார்தாமெழுந்தார்
மதுரைக்குப்போவேனென்று வர்த்தகருந்தாமெழுந்தார்
நான்கூடவாறேனென்று நாயகியும்பின்தொடர்ந்தாள்
உன்கூடவாறேனென்று உத்தமியுங்கூறலுற்றாள்
தனந்தேடிப்போமிடத்தே தார்குழலேவாலாமோ
புகழ்மதுரைபோய்சேர்ந்து பொழுதிருக்கவாறேண்டி

நீ-இங்கேஇருவென்று யெழுந்தாரேகோவலரும்
அப்போதுகண்ணகியா னழகுபெண்ணுளேது சொல்வா
நீபோறவிடத்துக்கு நான்கூடவாறேனென்ருள் [ள்
நான்கூடவாறேனென்று நலமாகயெழுந்திருந்தாள்
மாளிகைக்குட்புகுந்து மங்கையர்க்குச்சொல்லிவிட்டு
தீவிரமாய்வாருமென்று தெருத்திண்ணேவந்து நின்ருர்
இனியிருந்தால்வருவாளென்று எழுந்து நடக்கலுற்ருர்
பையெடுத்துத்தோளில்வைத்துப் பட்டணத்தார்வாரு
காதவழிதூரங் கட்டழகர்வாருரே [ரே
அந்தப்புரம்போன ஆரணங்குகண்ணகியும்
தாதியர்க்குச்சொல்லிவிட்டு தையலரும்வந்து நின்ருள்
வர்த்தகனேக்காணுமல் மங்கையவளென்னசெய்வாள்

கோவலர் தனித்துப்போனதால் கண்ணகி சாபமிட்டு புருஷனேக்கண்டு இருவரும் போகுதல்

காதவழிதூரம் கடுகெனவேபோருளே
அவ்வழியில்குத்துக்கல் லங்கொன்று நின்றிடவே
என்கணவன்போறவழி ஏதென்றுகுத்துக்கல்லே
இந்தக்கல்மாதகிபோ லிருக்கவேணுமென்று [ணும்
ஐந்தெழுத்தும்பாவனேயும் அரிவைபோல்தோணவே
பத்தெழுத்தும்பாவனேயும் பாவைபோலதோணவேணும் [ல்
திருக்கடையூர்ப்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதகிபோ
அழகுதுலங்கவேணும் ஆனந்தங்கொஞ்சவேணும்
வடிவுதுலங்கவேணும் வடிவழகுகொஞ்சவேணும்
என்றுமிகக்கண்ணகியா ளிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
பத்தினியாள்சாபமிடப் பாவையர்போல்தோணுதங்கே
இதைக்-காணுதுபோலக் கண்டுவிட்டார்கோவலரும்
அடி-ஆசைதந்தமாதகியே அரிவையரேஎங்குவந்தாய்
சுகந்தந்தமாதகியே சுந்தரியேஎங்குவந்தாய்
திருக்கடையூர்தானிருந்து தேன்மொழியேவந்ததென்ன
உன்னுடையகடனுக்காக உத்தமியாள்சிலம்பெடுத்து
காற்சிலம்பைதானெடுத்து கனமதுரைவிற்கப்போறேன்
வழிமறிக்கவந்ததென்ன மங்கையிளங்கொடியே
காலுமிகக்கடுக்க குறுவடிவும்கொப்பளிக்க
வெயிலிலுங்கானலிலும் மெல்லியரேவந்ததென்ன
முத்தானவாய்திறந்து உத்தரவுசொல்லும்பெண்ணே

வாயைத்திறக்கவில்லை மணிப்பதுமையப்போது
தாளைத்திறக்கவில்லை தனிவார்த்தைபேசவில்லை
ஏண்டிபெண்ணேபெண்மயிலேஇத்தனைக்கோபமென்ன
என்று-கட்டித்தழுவினர் கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
கட்டியணைக்கையிலே கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
சேர்த்துஅணைக்கையிலே தேன்மொழியாள்தேகமது
வெய்யலிலேவந்ததினுல் மெல்லியுடதேகமது
கறுத்துஉடல்வெதும்பிக் கல்லாவுறுத்துதென்று
சொல்லியேகோவலருந் தோகையைப்பார்த்தாரே
கண்ணகிசாபமிடக் கல்லாகத்தோணுகுது
முடிவேந்தர்போலழகன் முத்துவிற்கும்வியாபாரி
கண்ணகியைப்பார்த்துவிட்டார் கட்டழகர்கோவலரும்
பேரஞ்செய்யப்போமிடத்தே பின்னுல்வரலாமோ
வீட்டிலேஉன்னைவிட்டு மெல்லியரேவந்தேனே
வீட்டைவிட்டுஏன்வந்தாய் மெல்லியிளங்கொடியே
என்னுெத்தவர்த்தகர்க ளென்னைமதியார்கள்
சரியொத்தவர்த்தகர்கள் சற்றுமதியார்கள்
ஆனுலும்வாடியென்று ஆணழகர்முன்னடந்தார்
ஆணழகர்முன்னடக்க அரிவையவள்பின்னடக்க
காடுமலைகளெல்லாம் கடுகெனவேதான்நடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
வாருரிருவர்களும் வனமாய்வனந்தாண்டி
மதுரைக்குச்சேர்ந்திருவர் வருகின்றவேளையிலே
பத்தாதபத்தினியும் பழுதுபடாரத்தினமும்
குற்றமற்றமேல்ரதியாள் கோவிலிங்கிசீர்மகளும்
வர்த்தகரைப்பார்த்து மயிலணையாளேதுசொல்வாள்
செட்டியாரைப்பார்த்து தேன்மொழியாளேதுசொல் [வாள்
காதவழிநடந்து கால்களெல்லாம்நோகுதையா
தூரவழிநடந்து தொடைகளெல்லாம்நோகுதென்ருள்
எடுத்தடிவைப்போமென்ருல் இனிநடக்கக்கூடவில்லை
தண்ணீரதுதாகம் தாங்கமுடியவில்லை
நீரின்மேல்தாகமது நிற்கமுடியவில்லை
தண்ணீரைக்கொண்டுவந்தால் தையல்பிழைத்திடுவேன்
என்றுசொல்லிக்கண்ணகியா ளேந்திழையுங்கேட்கையி
பெண்சாதிகால்விளங்கு பிள்ளையொருசுள்ளாணி [லே
கட்டுச்சாதமுட்டையுங் கைக்கெனமென்பார்கள்

அப்படியேயாச்சுது ஆரணங்கேயிப்பொழுது
இந்தவனத்திலே நீ ரெங்குகண்டுஉண்டிடுவோம்
என்றுசொல்லிக்கோவலனூர் இட்டுக்கொண்டுவாருராம்
எட்டிவனச்சோலையிலே ஏந்திழையைக்குந்தவைத்தார்
தன்கையிற்செம்பெடுத்துத் தண்ணீர்மெள்ளவாருரே
அந்நேரவேளையிலே அவ்வனத்தில்வாழுகின்ற
எதிர்காட்டுக்கள்ளரவ ரேழுபேர்வாரார்கள்
வெட்டிக்களைபறிக்கும் வேடர்களும்வாருர்கள்
குத்திக்களைபறிக்கும் குலவேடர்வாருர்கள்
இரண்டெழுந்தசோலையில் திரண்டெழுந்தசூரியன்போ
பச்சைமலைதனிலே பவளமூளைத்ததுபோல் [ல்

கோவலர் தண்ணீருக்குப்போக கள்ளர் கண்ணகியை மடக்குதல்

கண்ணகியாள்தன்னிடத்தில் கள்ளர்கள்வாருர்கள்
ஆறுபேர்வந்துநின்ருர் ஆரணங்குமூன்பாக
ஆறுபேருக்கிளையோ னுனதொருகள்ளனவன்
அத்திமரமேறி ஆள்வரவைபார்க்கலுற்ருன்
அப்போதுகள்ளர்கள் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
ஆபரணந்தாருமென்று அங்கவளைக்கேட்கலுற்ருர்
என்னவென்றுகேட்கலுற்ரு ரேழுபேர்கள்ளர்களும்
உன்னைக்குத்தியெறிந்திடுவோங் கோடாலிக்காம்பாலே
வெட்டியெறிந்திடுவோம் வீரமணிவாளாலே
என்றுசொல்லிக்கள்ளரவ ரெதிராகவந்துநின்ருர்
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து
உச்சியிலேதானிருந்து உள்ளங்கால்தான்தொடங்கி
பூண்டிருந்தஆபரணம் பொட்டெனவேதான்கழற்றி
தாலிதவிரஎல்லாந் தான்கழற்றியொன்ருக [யும்
கள்ளருக்குமுன்னேவைத்தாள் கண்ணகியாள்பத்தினி
எடுத்துக்கொண்டுபோங்களென்ரு ளேந்திழையுமப்போ
மரத்தின்மேல்நின்றவனும்மற்றவரைதான்பார்த்து [து
செட்டியுடைமையிலே சேர்த்தபொன்மெத்தவுண்டு
வர்த்தகனுடைமையிலே மாற்றுக்குறைச்சலுண்டு
பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்னுந்தங்கமது
சூரியன்போலாகத் திலங்குதுமங்கிலியம்
மங்கிலியந்தன்னை நீங்கள் வரங்கிவரவேண்டுமென்ருன்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறுபேரோடிவந்தார்
மங்கிலியந்தாருமென்று மன்னவர்கள்கேட்கலுற்ருர்

கன்னகி கள்ளருக்குச் சாபமிடுதல்

அப்போ-கோபம்பிறந்தது கொம்பேரிடையாட்கு
ஆறுபேர்கள்ளர்களை அரிவையுந்தான்பார்த்து [மது
இவர்கள்-குத்துக்கல்லாகப்போகக் கொடுத்தாளேசாப
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுகாணப்பொழுது
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்ததுகாண்
கட்டாகநின்ருர்கள் கள்ளர்களாறுபேரும் [ன்று
மரத்தின்மேல்நின்றவனும் வௌவாலாய்த்தொங்கவெ
வௌவாலாய்த்தொங்கவென்று மயிலனையாள்சாபமிட்
அப்படியேதொங்குகிருன் அத்திமரந்தனிலே [டாள்
அந்தச்சமயத்திலே ஆணழகர்வாருரே
செம்புஜலங்கொண்டு தீவிரமாய்வாருர்காண்
அண்டையிலேவந்துநின்ரு ராணழகர்கோவலனர்
ஆறுபேர்கள்ளர்கள் அருகிருக்கக்கண்டாரே
இவர்கள்-ஆரடிபெண்ணேயென்று அரிவையரைக்கே
இந்நாட்டுக்கள்ளரிவ ரேழுபேர்வந்தார்கள்[ட்கலுற்ருர்
ஆபரணங்கேட்டாரந்த ஆறுபேர்கள்ளர்களும்
வெட்டியெறிவோமென்ருர் வேடர்களாறுபேரும்
அஞ்சிப்பயந்துநான் ஆபரணந்தான்கொடுத்தேன்
தாலியைவேண்டுமென்று தனஞ்செயரேதாம்கேட்டார்
கள்ளர்களாறுபேரைக் கல்லாய்ச்சமைத்துவிட்டேன்
மரமேறிநின்றவனைவௌவாலாய்ச்சமைத்துவிட்டேன்
என்றுசொல்லிக்கண்ணகியும் எடுத்துரைத்தால்கோவ
அப்போதுகோவலனர் அரிவைதனைத்தான்பார்த்து [லர்க்கு
எழுப்பிவிடச்சொன்னாராம் இன்பமுள்ளவர்த்தகரும்

கன்னகி கல்லாய்ச் சமைத்த கள்ளர்களை யெழுப்பியது

அப்போதுகண்ணகியா ளரிவையவள்ஏதுசெய்தாள்
கல்லாய்ச்சமைத்தவரைக் கடுகஎழுப்பிவிட்டாள்
வௌவாலாய்த்தொங்குவோனை மாதுஎழுப்பிவிட்டாள்
எப்போதும்போலே எழுந்தார்கள்கள்ளரெல்லாம்
கண்ணகியாள்முன்னேவந்து கட்டழகர்தெண்டனிட்டு
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியார்கள்செய்ததெல்லாம்

கோடிபிழைசெய்தாலுங் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
என்ன—அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்கேதுசெய்தா
உப்பரவரொட்டராக உத்தமரேபோங்களென்ருள் [ள்
அப்படியேயாகுமேமென் றவர்களும்போனூர்கள்
இப்படிக்குச்சாபமது தந்தாளாங்கண்ணகியாள்
மதுரைக்குவாரூர்கள் மனமகிழ்ந்திருவருமாய்

சொக்கருடைய ஆலயத்தைக் கோவலரும் கண்ணகியும் காண்பது

மதுரைக்குச்சமீபமது வருகிறவேளையிலே
நாலுபுரக்கோபுரம் நன்ருகத்தோற்றுகுது
அருமையாய்த்தோற்றுகுது ஆருடையகோவிலென்ருள்
அடி—பிட்டுக்குமண்சுமக்கும் பேயாண்டிசொக்கரடி
சொக்கரது ஆலயம் தோகையரேயென்றுரைத்தார்
அங்கயற்கண்மீனுட்சி அம்மனுட ஆலயந்தான்
அப்பாலேதோற்றுவது யாருடைய ஆலயங்காண்
கூடலழகியபெருமாள் கோவிலடிமாதரசே
அப்பாலேதோற்றுவது ஆருடைய ஆலயங்காண்
இம்மையிலேநன்மைதரு மீசருடகோவிலடி
அப்பாலேதோற்றுகுது அங்கொருகுன்றதுபோல்
அக்குன்று ஆருடைய ஆலயங்காண்சொல்லுமென்ருள்
அப்போதுகோவலரும் அன்பாகவுரைப்பார்
திருப்பரங்குன்றமென்றும் சிக்கந்தமலையென்றும்
சொல்லுவார்கண்ணகியே சுப்ரமண்யர்கோவிலடி
முன்புறம்ஆலயம்போல் பின்புறம்அரண்மனைபோல்
காணுகிது ஆருடைய கட்டடங்காண்சொல்லுமென
அப்போதுகோவலரும் அன்பாகவுரைப்பார்
ஆருயிரம்பாண்டியர்கள் அணிதிரளார்மன்னவர்கள்
பாண்டியர்களாலயங்கள் பைங்கிளியேயென்றுரைத்தார்
இப்படிக்குத்தான்பேசி இருவர்வரும்பொழுது

கண்ணகி விநாயகரை ஆருடங்கேட்க அவர் சொல்லியது

கள்ளவிநாயகர்முன் கண்ணகியாளோடிவந்து [ருள்
கைகூப்பித்தெண்டனிட்டுக் கண்ணகியாள்கேட்கலுற்
சிலம்புகொண்டுவாருரே செட்டிபிள்ளைகோவலனூர்

அவர்-சிக்குசிலுகில்லாமல் திரும்பிவருவாரோ
அழும்புகளில்லாமல் அவர்வந்துசேர்வாரோ
என்றுசொல்லி ஆருடம் ஏகதந்தரைக்கேட்க
வாயைத்திறக்கவில்லை மறுவார்த்தைபேசவில்லை
தாளைத்திறக்கவில்லை தனிவார்த்தைபேசவில்லை
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மங்கையர்க்கு முன்பாக
கோபம்வருகுதங்கே கொடியிடையாள்கண்ணகிக்கு
அடிமடியில்கைபோட்டு அம்பலத்திலிழுக்கலுற்ருள்
சொல்லுகிருமென்றுமவர் சொல்லுவார்விநாயகரும்
இந்தப்பயணம் எழில்மதுரைபோவாரானால்
மாண்டுமடிந்திடுவார் வரப்போறதில்லையென்ருர்
துரும்பெடுத்துமேற்போடுந் துன்மார்க்கமதுரையது
கொடியெடுத்துமேற்போடுங் கொடிதானதென்மதுரை
நிந்தையிட்டுத்தலையைவெட்டும் நீதியிலாதென்மதுரை
இந்தமதுரைதமக் கிவர்போனால்பெண்ணரசே ..
திரும்பிவரப்போறதில்லை தேன்மொழியேஉன்புருஷன்
பாவிதட்டான்தாயாதி பாண்டியனேபங்காளி
மூத்ததமயனவன் மூதற்றமயன்பிள்ளையென்று
ஒப்பாரிகொண்டு உறவுசொல்லித்தானழைப்பான்
வாத்தியாரடித்ததனால் வனம்போனபிள்ளையென்று
செப்பியழைத்துச் சிலம்புதன்னைப்பறித்து
கட்டினகட்டோடே கச்சேரிகொண்டுபோவான்
நீதிகேளாப்பாண்டியர்கள் நிற்கத்தலைவெட்டிவைப்பார்
பழிகாரமதுரைதேடி பட்டணத்தார்போனாலே
இறந்துமடிந்திடுவார் இனிதிரும்பப்போவதில்லை
பின்னேவருங்காரியத்தை முன்னே நான்சொல்லிவிட்
என்றுவிநாயகரும்எடுத்துரைத்தார்கண்ணகிக்கு[டேன்
அவ்வசனந்தான்கேட்டு ஆரணங்குவாருளே
கோவலனார்முன்பாகக் கொம்பனையாள்வந்துநின்று
விநாயகர்சொன்னதெல்லாம் விவரம்விவரமதாய்
கட்டழகர்கோவலற்கு கண்ணகியாள்தானுரைத்தாள்
கண்ணகியாள்சொன்னசொல்லுகாதுவழிகொள்ளாமல்
எழுந்துநடந்தாராம் இன்பமுள்ளகோவலரும்
மதுரையைத்தான்தேடி வாருரேகோவலனார்
வண்டியூர்பட்டணமே வந்தார்களப்போது
கண்ணகியுமேதுரைப்பாள் கணவரைத்தான்பார்த்து

இப்பெரியபட்டணத்தில் என்னையடைக்கலமாய்
மதுரைபோய்வருமளவும் வைப்பீரெனவுரைத்தாள்
கோவலனுமப்போது கொம்பனைக்குவுரைப்பான்
யார்வீடுதேடியுன்னை அடைக்கலமாய்வைப்பேண்டி
வேளாளர்வீட்டில்வைத்தாள் வேலைகள்மெத்தவுண்டு
முப்போகம்விளைந்தாலும் உப்புக்குநெல்லில்லையென்பார்
இன்னம்-யார்வீடுதேடிவைப்பேனரிவையையுந்தனையும்
பள்ளர்கள்வீடுதேடிப் பாவையரேவைப்பேனே
ஏருழும்வேளையிலே நாற்றுநடவாருமென்பார்
யார்வீடுதேடியுன்னை அடைக்கலமாய்வைப்பேண்டி
கோமுட்டிவீடுதேடி கொம்பனையேவைப்பேனே
கடைவிற்கும்வேளையிலே கடைபெருக்கவாடியென்பார்
சேணியர்வீடுதேடித் தேன்மொழியேவைக்கட்டுமா
தறிபோடும்வேளையிலே நூலிழைக்கவாடியென்பார்
செட்டியார்வீடுதேடி தேன்மொழியேவைக்கட்டுமா
அரைக்கமிளகிடுவார் அரைக்கணக்கெழுதிவைப்பார்
கறிக்குமிளகிடுவார் கால்கணக்கெழுதிவைப்பார்
விருந்தாளிவந்தாலே வருந்தியுலைவைக்கவொட்டார்
யார்வீடுதேடியுன்னை அடைக்கலமாய்வைப்பேன்
இப்பெரியபட்டணத்தில் இடைச்சிவீடுபாருமென்றாள்
இடைச்சிவீட்டில்வைத்தாலே இளைப்பானால்மோர்குடிப்பாய் [ய்
இளைப்பானால்மோர்குடிப்பாய் பசியானால்பால்குடிப்பா
என்றுமிகவுரைத்து இருவரும்வாரூரே
வைகைக்கரையோரம் வந்துநின்றாரிருவருமாய்
அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சியவள்சிற்றிடைச்சி
தயிர்ப்பானைதானெடுத்துத் தையலவள்வாராளே
அட்டாளுஞ்சொக்கரென்று ஆச்சிமனதிலெண்ணி[ரை
அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள் அப்போதுகோவல
தெண்டனிட்டுஆச்சிதனைக் கண்டந்தக்கோவலனார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தார்
அரகராவென்று அருஞ்செவியில்கையைவைத்தார்
யாரென்றுநீபணிந்தாய் அரிவையிளங்கொடியே
சொக்கரல்லசொக்கரல்ல சொர்னகிரிசெட்டிப்பிள்ளை
கூத்தியார்கடனுக்காகக் கொண்டவள்சிலம்பெடுத்து
கொண்டவள்சிலம்பெடுத்துக் கூடலிலேவிற்கவந்தேன்
என்பேருகோவலனார் என்கூத்திமாதவியாள்

கூத்தியார்மாதகியாள் கொண்டுவந்தேன்சிலம்பை
கூத்தியார்கடனுக்காகக் கொண்டவள்கண்ணகியாள்
இந்தமதுரையிலே இன்பமுடன்விற்கவந்தேன்
என்றுமிகச்சொல்லேயிலே எழுந்தாளே ஆச்சியம்மாள்
அந்தப்புரத்துக்கு அரிவையவள்வாராளே
ஆச்சிக்குமுன்பாக அழகுள்ளகோவலரும்
கண்ணகிபின்பாகக் கடுகெனவேவாரார்கள்
ஆச்சியம்மாள்தன்மனேக்குள் அன்பாகத்தாம் நுழைந்து
தலைக்கடைத்திண்ணையிலே தனஞ்சயனுருட்கார்ந்தார்
கண்ணகியாளைப்பார்த்துக் கட்டழகரேதுசொல்வார்
பசியாயிருக்குதடி பாவையிளங்கொடியே [ன்
பசியிளப்பைத்தீர்த்துவிட்டால் பட்டணம்போய்வாறே
செஞ்சிலம்புவிற்றுநான் தேன்மொழியேவாரேனென்று
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்கேதுசொல்வாள்[ர்
கையிலேகாசுமில்லை கடன்கொடுப்பாராருமில்லை
எப்படிக்குச்சாதம்நான் இதமாகச்செய்வேனென்றாள்
ஆச்சியிடத்தில்வாங்கி அரிவையரேசமையல்செய்யும்
மதுரைக்குப்போய்த்திரும்பி வந்தவுடனேகொடுப்பேன்
என்றவுடன்கண்ணகியும்இடைச்சியிடம்வுரைப்பாள்
என்கணவன்கோவலரும் இளைப்பாயிருப்பதினுல்
அமுதுபடிதந்தாலே ஆணழகர்கோவலர்க்கு [ள்
சமையல்செய்துபோடுகிறேன் தையலரேஆச்சியென்று
அப்படியேநல்லதென ஆச்சியவள்தானெழுந்து
அமுதுபடிகாய்கறிகள் அத்தனையுந்தான்கொடுத்தாள்
பானைகழுவி பனிநீருலைவார்த்து
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளேமொய்குழலும்
நந்தியெனும்பூசனிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைத்தாள்
வாழைக்காய்பொரியலிட்டார் வழுதலங்காய்த்தான்குழம்பு
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் புடலங்காய்தான்குழம்பு
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இருபத்தோர்பச்சடியும்
புத்துருக்குநல்லநெய்யும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
அத்திவிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காய்ச்சி
இத்தனையுஞ்செய்துவைத்தாள் ஏலக்கருங்குழலாள்
பாளைகொண்டுகைகொடுத்தாள் பைங்கிளியாளப்போது
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து

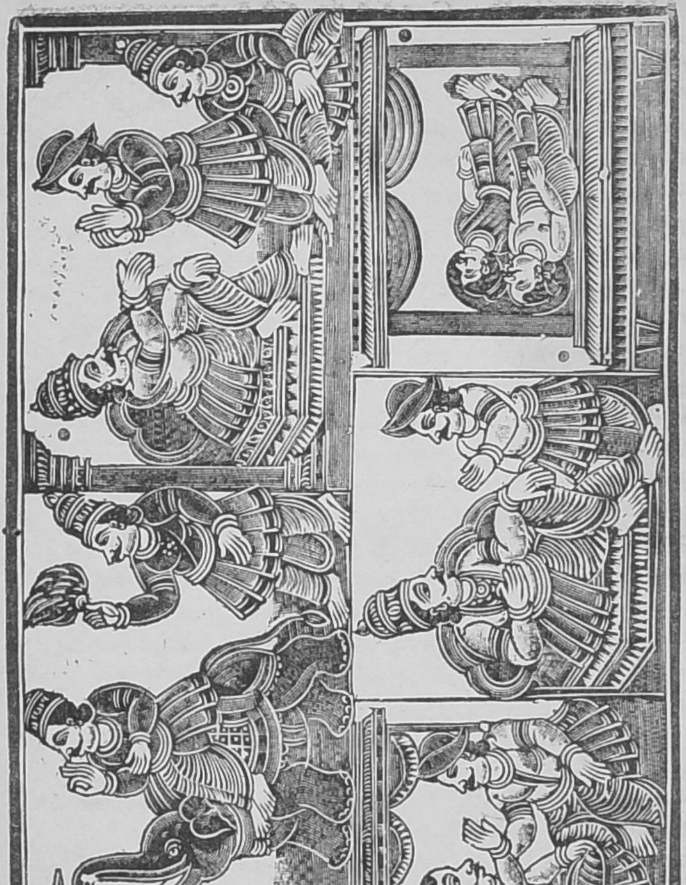

தீர்த்தநீர்வாங்கியவர் திருமுகஞ்சுத்திசெய்து
வசந்தநீர்வாங்கியல்லோ மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியனார்தாம்நுழைந்
பூசைமுடித்துக்கொண்டு புண்ணியனார்வந்திடவே [து
வாழையிலேப்போட்டு வடித்தாள்சாதமது
அருங்கறியும்போஜனமும் அன்பாகத்தான்படைத்தாள்
வெந்நீரும்நீர்மோரும் விதமாகவைத்தாள்காண்
போஜனங்களுண்டு பொடியிட்டுக்கைதிமிறி
தாம்பூலமுங்கொடுக்கத் தான்தரித்தார்கோவலரும்
கல்யாணப்பாய்போட்டாள் கண்ணகியாள்பெண்ணரசி
பட்டுப்பாய்போட்டாளே படுத்தாரேபட்டணத்தார்
ஆச்சிய்ம்மையருகாக அருங்கிளியும்போய்ப்படுத்தாள்
அந்நேரவேளையிலே எந்நேரமாகுதப்போ
வெள்ளிமுளைக்குது விடிகோழிகூவுறது
அந்நேரவேளையிலே ஆணழகர்தாமெழுந்து
கண்ணகியைத்தான்பார்த்துக் கட்டழகரேதுரைப்பார்
மதுரைக்குப்போய்வாறேன் மங்கையரேவிடைகொடடி
ஆச்சிவசத்திலென்னை அடைக்கலமாய்வையுமென்றாள்
கண்ணகியைக்கைபிடித்துக் கட்டழகரேதுசொல்வார்
ஆச்சியரைத்தானழைத்து அன்பாகவேதுசொல்வார்

கோவலனார் கண்ணகியை ஆச்சியினிடத்தில் ஒப்புவித்தது

மாட்டுப்பால்பாக்கியத்தை வைத்திருக்கும்மாதாவே
ஆட்டுப்பால்பாக்கியத்தை ஆண்டிருக்கும்மாதாவே
மதுரைக்குயான்போய் வருமளவுந்தாயாரே
பெற்றபிள்ளைபோலாகப் பேணிவளர்த்திடுவாய்
கண்ணகியையுன்மகள்போல் காத்துவளர்த்திடுவாய்
பத்தினியைஉன்மகள்போல் பார்த்தேயிருந்திடுவாய்
உத்தமியைஉன்மகள்போல் உகந்துநீகாத்திடுவாய்
ஆயனைக்காத்ததுபோல் ஆச்சிநீகாத்திடுவாய்
மாயனைக்காத்ததுபோல் மாதாவேகாத்திடுவாய்
நான்–தென்மதுரைதானேகித் திரும்பிவருமளவும்
அடைக்கலமென்மனைவி ஆச்சியேஉன்னிடத்தில்
மூக்காலடைக்கலங்காண் மொய்குழலுமென்றுசொல்லி
கண்ணகியைக்கைப்பிடித்துகாரிகையின்கைகொடுத்தார்

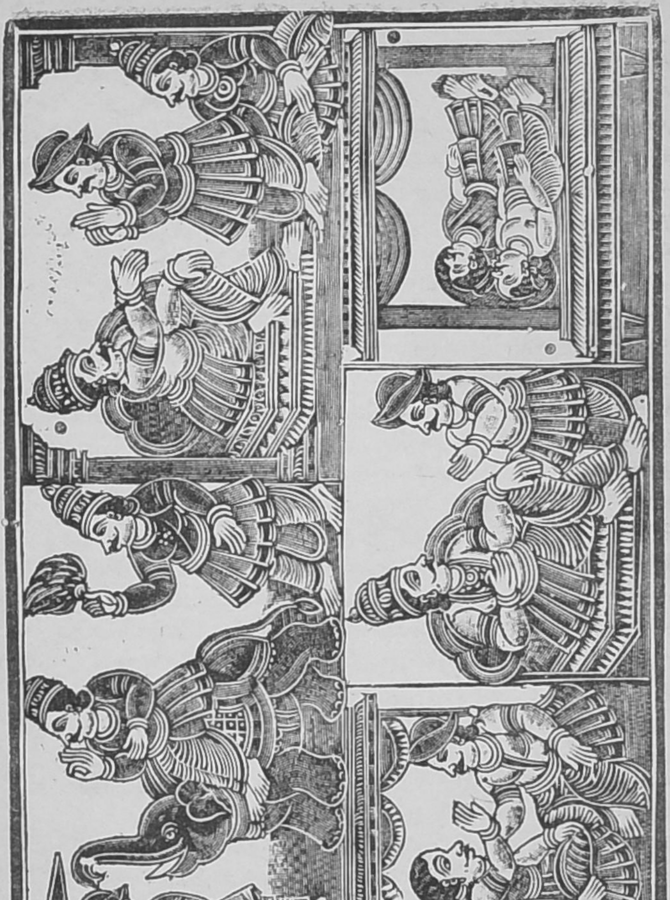

தீர்த்தநீர்வாங்கியவர் திருமுகஞ்சுத்திசெய்து
வசந்தநீர்வாங்கியல்லோ மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியனார்தாம்நுழைந்
பூசைமுடித்துக்கொண்டு புண்ணியனார்வந்திடவே [து
வாழையிலைப்போட்டு வடித்தாள்சாதமது
அருங்கறியும்போஜனமும் அன்பாகத்தான்படைத்தாள்
வெந்நீரும் நீர்மோரும் விதமாகவைத்தாள்காண்
போஜனங்களுண்டு பொடியிட்டுக்கைதிமிறி
தாம்பூலமுங்கொடுக்கத் தான்தரித்தார்கோவலரும்
கல்யாணப்பாய்போட்டாள் கண்ணகியாள்பெண்ணரசி
பட்டுப்பாய்போட்டாளே படுத்தாரேபட்டணத்தார்
ஆச்சியம்மையருகாக அருங்கிளியும்போய்ப்படுத்தாள்
அந்நேரவேளையிலே எந்நேரமாகுதப்போ
வெள்ளிமுளைக்குது விடிகோழிகூவுறது
அந்நேரவேளையிலே ஆணழகர்தாமெழுந்து
கண்ணகியைத்தான்பார்த்துக் கட்டழகரேதுரைப்பார்
மதுரைக்குப்போய்வாறேன் மங்கையரேவிடைகொடடி
ஆச்சிவசத்திலென்னை அடைக்கலமாய்வையுமென்றாள்
கண்ணகியைக்கைபிடித்துக் கட்டழகரேதுசொல்வார்
ஆச்சியரைத்தானழைத்து அன்பாகவதுசொல்வார்

கோவலனர் கண்ணகியை ஆச்சியிடத்தில் ஒப்புவித்தது

மாட்டுப்பால்பாக்கியத்தை வைத்திருக்கும்மாதாவே
ஆட்டுப்பால்பாக்கியத்தை ஆண்டிருக்கும்மாதாவே
மதுரைக்குயான்போய் வருமளவுந்தாயாரே
பெற்றபிள்ளைபோலாகப் பேணிவளர்த்திடுவாய்
கண்ணகியையுன்மகள்போல் காத்துவளர்த்திடுவாய்
பத்தினியைஉன்மகள்போல் பார்த்தேயிருந்திடுவாய்
உத்தமியைஉன்மகள்போல் உகந்துநீகாத்திடுவாய்
ஆயனைக்காத்ததுபோல் ஆச்சிநீகாத்திடுவாய்
மாயனைக்காத்ததுபோல் மாதாவேகாத்திடுவாய்
நான்-தென்மதுரைதானேகித் திரும்பிவருமளவும்
அடைக்கலமென்மனைவி ஆச்சியேஉன்னிடத்தில்
முக்காலடைக்கலங்காண் மொய்குழலுமென்றுசொல்லி
கண்ணகியைக்கைப்பிடித்துகாரிகையின்கைகொடுத்தார்

நல்வாக்குநீகொடடி நாயகமேஎந்தனுக்கு
போய்வாருமென்றுளே பொற்கொடியாள்கண்ணகியும்
ஆச்சியரைத்தான்பார்த்து ஆணழகர்கேட்கலுற்றார்
போய்வாரேனென்றுசொல்லிப் புண்ணியருங்கேட்கலு
போய்வாருமென்றுளே பொற்கொடியாளப்போது [மே
கண்ணகியுமோடிவந்து கட்டழகர்முன்னே நின்று
எனக்கோரடையாளமின்பமுடன்செய்யுமென்றாள்

கோவலர் கண்ணகிக்கு அடையாளஞ் செய்தல்

மரப்பெட்டிகொண்டுவந்து மன்னவனுரேதுசெய்தார்
திருவிளக்கேற்றிவைத்தார் சீரானபெட்டியிலே
மாங்கனியும்மல்லிகைப்பூ வைத்தாராம்பெட்டியிலே
தேங்கனியுங்கொண்டுவந்து சீராகவைத்தாராம்
சந்தனத்தைவைத்தாராம் தானுரைத்துப்பெட்டியிலே
நான்-மதுரைக்குச்சென்று வருமளவுமங்கையரே
தேங்காயுடையாது செப்புஜலங்குறையாது
மல்லிகைப்பூவாடாது மாங்கனியுமழுகாது
சந்தனமுலராது தையலிளங்கொடியே
மதுரைக்குநான்சென்று வருமளவும்மங்கையரே
சுகமாய்வருவேனுனல் தோகையிளங்கொடியே
வைத்த அடையாளம் மாருமல்தானிருக்கும்
மாண்டுமடிவேனுனல் மங்கையரே நீர்கேளும்
திருவிளக்குநின்றுவிடுந் தீய்ந்துவிடுஞ்சந்தனமும்
தேங்காயுடைந்துவிடும் செம்புஜலம்தான்குறையும்
மாங்கனியழுகிவிடும் மல்லிகைப்பூவாடிவிடும்
பிளந்துயிருபிளவாய்ப் பெட்டியுடைந்துவிடும்
இதுதானடையாளம் ஏந்திழையேஉந்தனுக்கு
மதுரைக்குநான்போகமனதில்லைஎன்றுசொல்லி[லனர்
சிலம்பெடுத்துத்தோளில்வைத்து செட்டிபிள்ளைகோவ

கோவலர் வீடுவிட்டு வரும்போது துர்க்குறி காணுதல்

அப்போ-பல்லிபலபலென்னும்பனைமரத்திலாந்தைசீறு
மனையைவிட்டுவெளியில்வர வாசற்படிதலையிற்தட்ட [ம்
தலைவாசல்வருகையிலே தலைப்பாகைதவறிவிழும்
அந்தச்சகுனம்விட்டு ஆணழகர்வெளியில்வந்தார்
குட்டியிட்டகரும்பூனை குறுக்காகவந்துதங்கே

அந்தச்சகுனந்தப்பி அப்பாலேவாருரே
எரிமுட்டைதலைமொட்டை யெதிரில்வரக்கண்டாராம்
ஓரிக்குறுக்காச்சு ஒற்றைப்பார்ப்பானெதிரானுன்
வாழாக்குமரியவள் மீளாநெருப்பெடுத்தாள்
எண்ணெய்க்குடமெடுத்து எதிரில்வரக்கண்டாராம்
ஏணியுஞ்சாணுனும் எதிரில்வரக்கண்டாராம்
கட்டோலைகைபிடித்துக் கணக்கன்வரக்கண்டாராம்
ஆண்கோட்டாபெண்கோட்டா னலறியழக்கண்டாராம்
அசரீரிவாக்காக ஆரணங்குபுலம்புகிருள்
கைப்பெண்பறைச்சியவள் கதறியழக்கண்டாராம்
மதுரைக்குப்போகாதே மாண்டுமடியாதே
தென்மதுரைபோகாதே செத்துமடியாதே
என்றுசொல்லி அப்பறைச்சி நின்றுபுலம்புகிருள்
ஒற்றைக்குரலிட்டு ஒங்கியழுகிருளே
அத்தனையுந்தள்ளிவிட்டு ஆணழகர்வாருரே
மதுரையைத்தான்தேடி வருகின்றவேளையிலே
மதுராபுரிபட்டணத்தை மன்னவருங்கண்டுவிட்டார்
இப்பெரியமதுரையிலே யென்சிலம்பைவிற்கவேண்டும்
என்று-மதுரைக்குள்ளாகவேதான் வடிவழகன்போய்நுழைந்தான்
அரண்மனைகளாஸ்தான மாணழகர்கண்டுவிட்டார்
கோட்டைகளுங்கொத்தளமுங்கோவலனுர்கண்டுவிட்டா
நாலுபக்கந்தென்மதுரை நடுவில்பிள்ளையார்கோயில் [ர்
கோயிலின்முன்பாகக் கோவலனுர்வந்துநின்ருர்
மாதுகாற்சிலம்பதனை மதுரையிலேவிற்ருலே
தேரடியுந்தூணுந்தங்கத் தேர்க்கவசந்தானுந்தங்கம்
வண்டியுருளைதங்கம் வாகனமுந்தான்தங்கம் [பேன்
செங்கல்லால்கோவில்தனை கருங்கல்லால்கட்டிவைப்
நெருங்குகின்றவீதியிலேநெடுங்காதமோட்டிவைப்பேன்
அபிஷேகஞ்செய்வதற்கு அபரஞ்சிதானளிப்பேன்
இப்படிக்குப்பிரார்த்தனைகள் செய்தாரேகோவலனுர்
சிந்தாமணித்தாசிவீதி செட்டிபிள்ளைவாருரே

கோவலன் சிலம்புவிலை கூறிவருதல்

சிலம்போசிலம்பென்று தெருவீதிசுற்றிவாருர்
தென்மதுரைவீதியெங்கும் சிலம்புவிலைகூறுகிருர்
ஏற்றவிலைகொடுத்து இச்சிலம்பைக்கொள்வாருண்டோ

பச்சைச்சிலம்புதனைப் பாருலகிற்கொள்வாருண்டோ
மெச்சும்பசும்பொன்சிலம்பை விலைகொடுத்துவாங்குவீரோ
உத்தமியாள்காற்சிலம்பை ஒண்டொடியீர்வாங்குவீரோ
பத்தினியாள்காற்சிலம்பைப் பாவையரேவாங்குவீரோ
தென்மதுரைப்பெண்காள் விலைதெரிந்துவாங்குவீரோ
மேல்மதுரைப்பெண்காள் விலைதெரிந்துவாங்குவீரோ
வில்லாச்சிலம்புதனை விலைகூறிவந்தேனென்று
வீசிநடந்தாரே வீதிவழிகோவலரும்
மனையில்வெள்ளானைகட்டி வாழ்ந்ததுபோதும்போதும்
வேசிமருந்தாலே வெந்துநொந்ததும்போதும்
தாசிமருந்தாலே தான்வாழ்ந்ததும்போதும்
மூவாயிரங்கப்பல் முழுகியேபோனதினுல்
கப்பல்மூவாயிரமுங் கரைதட்டிப்போனதினுல்
வர்த்தகந்தட்டினதால் மதுரையில்சிலம்புகொண்டு
தெருவில்விலைகூறிவந்தேன் சிலம்புதனைக்கொள்வீரோ
என்று-இப்படியாய்க்கோவலரு மின்பமுடன்கூறிவாரு
கூறியேவாருரே கோவலச்செட்டியாரும் [ர்
சிந்தாமணிதாசியவள் தேன்மொழியாளோடிவந்து
வர்த்தகரையவள்பார்த்து வாருமென்றுதானழைத்தாள்
வாருமென்றுதாமழைக்க வாருரேகோவலரும்
மாளிகைக்குள்ளாக வந்துநின்ருர்கோவலரும்
சிலம்புதான்தாருமென்றுதேன்மொழியாள்கேட்டாளே
எடுத்துக்கொடுக்கவே எடுத்தாராங்கோவலரும்
வாய்விட்டமுகுதங்கே மயிலனையாள்பொற்சிலம்பு
பத்தினியாள்காற்சிலம்பு பரஸ்திரீக்கேற்காது
உத்தமியாள்காற்சிலம்பு உந்தனுக்குஏற்காது
வாய்விட்டமுகுதங்கே மயிலனையாள்காற்சிலம்பு
எடுத்துநீர்காட்டுமென்ருள் ஏந்திழையாள்சிந்தாமணி
இந்தச்சிலம்புமே எந்தனுக்குஏற்காது
ஆரார்போடவேணும் ஆரணங்குகாற்சிலம்பை
மீனுட்சிபோடவேணும் மிக்கசொக்கர்பார்க்கவேணும்
வள்ளியவள்போடவேணும் வடிவேலர்பார்க்கவேணு
பார்வதிபோடவேணும் பரமசிவன்பார்க்கவேணும் [ம்
திருமாதுபோடவேணும் திருமாலும்பார்க்கவேணும்
இந்தச்சிலம்புமே எந்தனுக்குஏற்காது
எடுத்துமெல்லகட்டுமென்ருளேந்திழையாளப்போது

ஆனைமேற்பணம்போட்டு அனுப்புவேனுந்தனுக்கு
இந்தச்சிலம்பெடுந்து ஏகுவீரரண்மனைக்கு
என்றந்தச்சிந்தாமணி யெடுத்துரைக்கக்கோவலரும்
தாசியவள் நீகொடுக்க தனவணிகன்வாங்குவேனோ
ஆர்போடவேணுமோ அவர்களதைப்பார்க்கவேணும்
அவளரண்மனையைவிட்டு ஆணழகர்வாருரே
கோவிலிங்கிவீதிதன்னில் கோவலனுர்வாருரே
சிலம்போசிலம்பென்று செட்டிபிள்ளைவாருரே

இராஜகன்னி சிலம்பு சொட்டை எடுக்க
தட்டானிடத்தில் கொடுத்தது

ராஜகன்னிதன்சிலம்பை நாயகியாள்முன்பொழுது
வஞ்சிபத்தன்கைதனில்மயிலனையாள்தான்கொடுத்தாள்
சொட்டைநிமிர்த்திக்கொண்டுவாவென்றுசொன்னுளே
அவனெடுத்துக்கொண்டுபோ யரிவையுடகாற்சிலம்பை
சொட்டைநிமிர்த்தியவன் வெண்காரந்தான்பூசி
ஆரைச்சுவர்மீதில் வைத்தானேவஞ்சிபத்தன்
வஞ்சிபத்தன்புறக்கடையில் புளிடமரத்தடியில்
கூண்டுகட்டிக்கருடனுமே குஞ்சுகள்தாம்பொரித்து
குஞ்சுக்கிறைதேடப் போச்சுதுகருடனது
அந்தச்சமயத்திலே ஆரணங்குமுத்துமாலை
அரைக்கீரைதானரிய வந்தாள்புறக்கடையில்
அதிலேயொருமுள்ளு அன்பாகத்தைத்துதங்கே
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுகொண்டுவீடுவந்தாள்
கருடனுக்கிடங்கொடுத்துக் காலுக்கிடாச்சு [லே
என்றுசொல்லி அழுதுகொண்டு இருந்தாளேவீட்டினி
பள்ளிக்கூடம்படித்துப் பாலகர்கள்வீடுவந்தார்
அப்போதுமுத்துமாலை அழுதுகொண்டுதானிருந்தாள்
அழுதுகொண்டிருக்கிறதை அவர்களும்பார்த்தார்கள்
ஏனம்மா அழுகின்ரு யென்றுசொல்லிக்கேட்டார்கள்
கீரையரியப்போனேன் காரைமுள்ளுதைத்துதப்பா
வேதனைகளாச்சுதென்று விளம்பினுள்முத்துமாலை
அந்தவிசேஷமது ஆணழகர்தாம்கேட்டு
அந்தமரத்திலே ஆணழகர்தானேறி
கருடனுடகூண்டைக் களைத்துவிட்டார்பிள்ளைகளும்
கருடன்குஞ்சுமுட்டைகளைக் கடுகவேதாமெடுத்து

கழுத்தைமுறித்ததனைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்தார்
முட்டைதனையெடுத்து பொட்டெனவே,தாமுடைத்தார்
அந்தச்சமயத்திலே அன்பானகருடனது
குஞ்சுக்கிரைதேடிக் கொப்பெனவேவந்ததங்கே
ஆரெடுத்தார்களென்று அழுதுகொண்டுபார்க்கையிலே
வஞ்சிபத்தன் தன்னுடைய மைந்தர்செய்தவேலையென்று
பழிக்குப்பழிவாங்கப் பார்த்ததுகருடனது
காத்துக்கொண்டிருந்ததங்கே கனமானகருடனது
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் அவளுடையசெஞ்சிலம்பை
ராசகன்னிசெஞ்சிலம்பை நலமாகக்காயவைத்தார்

கருடனதுமுட்டையை யுடைத்தபடியால்
அது சிலம்பு கொண்டுபோவது

இதுதான்சமயமென்று இன்பமுடன்கெருடனது
தாலாலேகவ்விக்கொண்டு கடுகவருகுதங்கே
ஏழுகடலுக்கப்பால் இருக்குமொருநாகமது
ஆயிரங்கண்ணிபுத்து ஐந்துதலைநாகமது
ஐந்துதலைநாகமிடம் அவள்சிலம்பைஒப்பிவைக்க
பாம்பதுவும்பத்திரமாய்ப் பாங்காகவைத்ததங்கே
இப்படிக்குத்தானிருக்க இன்பமுடனந்நேரம்
ராசகன்னிகோவிலிங்கி நற்சிலம்பைக்கேட்கலுற்றாள்
வஞ்சிபத்தனையழைத்து மணிச்சிலம்பைக்கேட்கலுற்றாள்
தாறேன்தாறேனென்று தட்டானுஞ்சொல்லலுற்றான்
அந்நேரவேளையிலே ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள்

பாண்டியர்கள் வஞ்சிபத்தனைக் கண்டிக்கிறது

வஞ்சிநல்லபத்தன்தன்னை வரவழைத்தாரப்பொழுது
சீக்கிரமாயித்தினத்திற் சிலம்புதந்தாலாச்சுதுகாண்
எங்கேயிருந்தாலுமதை யெடுத்துவராவிடிலோ
நாளையத்தினத்திலே நலமாகவுன்னைத்தான்
ஆனையின்காலாலே அஞ்சாதிடறிடுவோம்
என்றுமிகத்தீர்ப்பு இன்பமுடன்கொடுத்தார்
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அரண்மனைக்குள்ளாக ஆணழகன்தானும்வந்து
மனையாளைத்தானழைத்து வஞ்சிபத்தனேதுரைப்பான்
என்னடிபெண்ணே நீயிளங்கொடியேமுத்துமாலை

அந்த-செஞ்சிலம்புதன்னாலே தீம்புவந்துநேர்ந்ததடி
நாளையதினத்திலே நலமாகப்பாண்டியர்கள்
ஆனையின்காலாலே ஆணழகர்கொல்வோமென்றார்
நீ-மஞ்சளிழந்தாய் மணமிழந்தாய்பூவிழந்தாய்
இனி-என்னசுகமென்று ஏந்திழையாளுக்குரைத்தான்
தாலிய முத்துமந்தத் தையலவள்விட்டெறிந்தாள்
இப்படிக்குத்தானிருக்க இன்பமுடனந்நேரம்
அந்தச்சமயத்தில் ஆணழகர்கோவலனார்

இராசகன்னி வீதிக்குக் கோவலர் சிலம்பு கூறிவந்தது

சிலம்புவிற்றுவாருரே தென்மதுரைகோவலரும்
ராசகன்னிவீதியிலே நலமாகக்கூறிவாரூர்
சிலம்பென்றுகூறிவாரூர் செட்டிபிள்ளைகோவலனார்
மணிச்சிலம்பென்றுசொல்லி மணியழகர்கூறிவாரூர்
பத்தினிகாற்சிலப்பைப்பார்த்திதைக்கொள்வாருண்டோ
என்றுமவர்கூறையிலே ஏந்திழையாள்தான்கேட்டாள்
குரலோசைஇவ்வழகு கொற்றவனாரெவ்வழகோ
மணிக்குரலேயிவ்வோசை மணியழகனெவ்வழகோ
சிலம்புவிற்குமன்னவனைத் தேடியழையுமென்றாள்
தாதிமாரோடிவந்து தனஞ்சயரைத்தானழைத்தார்
அழைத்தகுரல்கேட்டு ஆணழகர்வாரூரே
மூன்றும்படித்தளத்தில் வந்துநின்றார்கோவலரும்
முத்துமணைதான்கொடுத்தார் மெத்தெனவேதாதியர்கள்
ராசகன்னிகோவிலிங்கி நலமாயெழுந்திருந்தாள்
முத்துத்திரைவளைத்து மெல்லியிளங்கொடியாள்
வர்த்தகனைத்தான்பார்த்துமயிலனையாள்கேட்கலுற்றாள்
எந்தவூரெந்தநாடு எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அப்போதுகோவலனா ராணழகரேதுசொல்வார்
கஞ்சிகொண்டுமதவடைக்குங் காவிரிப்பூம்நன்னாடு
காவிரிப்பூம்பட்டணத்துக் கரைதுறைக்குவந்தார்கள்
மாநாய்க்கன்செட்டியென்றும் மாச்சோட்டான்செட்டியென்றும்
முத்துச்செட்டிபெற்றெடுத்த முடியரசன்கோவலனும்
என்பேரோகோவலனும் என்கூத்தியார்மாதகியாள்
கூத்தியார்மாதகியாள் கொண்டவள்பேர்கண்ணகியாள்
தாசிகடனுக்காகத் தனிச்சிலம்புநானெடுத்தேன்
வேசிகடனுக்காக மெல்லியுடசிலம்பெடுத்தேன்

மெல்லிசிலம்பெடுத்து மேன்மையுடன்விற்கவந்தேன்
என்று-சிலம்பெடுத்துராஜருட தேவிகையிற்ருன்கொடு
ராசகன்னிவாங்கையிலே நலமாகப்பொற்சிலம்பு[த்தார்
அமிர்தஞ்சொரிகிறது ஆரணங்குநாயகிக்கு
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் கதறியழுகிருளே
தவமாய்த்தவமிருந்து தையலரைப்பெற்றெடுத்தேன்
வரமாய்வரமிருந்து வைகையிலேஒப்படைத்தேன்
அன்றுகண்டேன்மகளே இன்றுகண்டேன்சிலம்பை
என்று-அழுதுபுலம்புகிருளாரணங்குராசகன்னி[வாள்
கோவலரைத்தான்பார்த்து கொம்பனேயாளேதுசொல்
பாம்பெடுத்துமேற்போடும் பழிகாரத்தென்மதுரை
இந்தமதுரையிலே இறந்துபோகநாளாச்சே [கு
ஆனையின்மேல்திரவியத்தை அனுப்புகிறேனும்மனைக்
அத்தையெடுத்துமுந்த னரண்மனைக்குப்போய்ச்சேரும்
இந்தச்சிலம்பிதுதா னேற்காதுஎந்தனுக்கு
நாகரத்தினச்சிலம்பிதுகாண் நாயகிக்கேற்காது [ள்
எடுத்துமெள்ளக்கட்டுமென்று ஏந்திழைதானுரைத்தா
அப்போதுகோவலனர் ஆணழகர்வாருரே
ராசகன்னிவீடுவிட்டு நலமாகவாருரே

கோவலர் வாத்தியாரைக் காணுதல்

வேதவாத்திபள்ளிக்கூடம் விதமாகத்தேடிவாருர்
அவரழகைத்தான்பார்த்து அந்தவாத்தியாரெழுந்து
அட்டாளுஞ்சொக்கரென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டா
சொக்கரல்லசொக்கரல்ல சாதியிலேசெட்டிபிள்ளை [ர்
கூத்திக்கட னுக்காகச் சிலம்பெடுத்துவிற்கவந்தேன்
என்றுமவர்சொல்லையிலே இயலானவாத்தியாரும்
பள்ளிக்கூடத்திலே பாங்காகக்குந்தவைத்தார்
பாலும்பழமுமவர் பாங்காகத்தான்கொடுத்து
பசியாறுமென் றுசொல்லிபசியிளப்பைத்தீர்த்துவிட்டார்
தாம்பூலந்தான்கொடுத்தார் தனஞ்சயனர்கோவலர்க்கு
தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு தானிருந்தார்கோவலரும்
அப்போதுவாத்தியார் ஆணழகரென்னசொல்வார்
பழிகாரமதுரையிலே பட்டணத்தாரேன்வந்தீர்
கொடும்பாவிமதுரையிலே கோவலரேயேன்வந்தீர்
நிந்தையிட்டுத்தலைவாங்கும் நீதியில்லாமதுரையிது

அநீதமாய்மாளவந்தி ராணழகர்கோவலரே
காராம்பசுவைவிற்றுக் கட்டழகாவுந்தனுக்கு
கூத்தியார்கடனடைக்கக் கொற்றவரேநான்தாரேன்
அத்தையெடுத்திழுந்த னரண்மனைக்குப்போய்வாரும்
என்ற-இவ்வார்த்தைதாம்கேட்டு எழுந்தாரேபுண்ணிய
பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு பாங்காகத்தாம்நடந்தார் [ரும்
வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகள் வகையாகத்தாமெழுந்து
வாத்தியாரைப்பார்த்து வகையுடனே துசொல்வார்
ஒன்றுக்குப்போருமென்று கேட்டார்கள்பசங்களங்கே
போங்களென்றனுப்பிவிட்டார் புகழானவாத்தியாரும்
அரண்மனையைத்தேடி ஆணழகர்வாரூர்கள்
தாயுந்தகப்பனையுந் தாய்பார்த்துஎன்னசொல்வார்
சிலம்பையெடுத்தொருவன் தென்மதுரைவிற்கவந்தான்
கன்னல்வில்மாரனவன் காவிரிப்பூம்வர்த்தகனும்
சிலைபோல்வடிவழகன் செட்டிபிள்ளைகோவலனும்
சிலம்புகொண்டுவாருனே செட்டிபிள்ளைகோவலனும்
அவனையனுப்புகிறேன் ஆணழகாவுன்னிடத்தில்
மூத்ததமையனவன் மூதற்றமையன்பிள்ளையென்று
ஒப்பாரிகொண்டு உறவுகொண்டுநீயழைத்து [டி
செஞ்சிலம்பைத்தான்பரித்துத் திருடனென்றிறுகக்கட்
ராஜர்முன்னேகொண்டுவந்தால் நலமாகவெட்டிடுவார்
நீ-தப்பிப்பிழைத்திடுவாய் தந்தையேயென்றுசொன்னூர்
என்றவர்க்குச்சொல்லிவிட்டு இன்பமுடனேடிவாருர்
கோவலரைக்கண்டு குழந்தைகளென்னசொல்வார்
வஞ்சிபத்தன்வீதிக்கு மன்னவரேபோவீரானல்
சீக்கிரமாயுந்தமக்குச் சிலம்புவிற்றுப்போகுமென்ருர்
என்றுமவர்சொல்லி இன்பமுடன்போனூர்கள்

கோவலர் வஞ்சிபத்தன் வீதிக்கு வருதல்

அப்போதுகோவலனூர் அவ்வீதிவாருராம்
மன்னன்சிலம்பென்றசத்தம் வஞ்சிபத்தன்செவிகேட்டு
திண்ணையைவிட்டுமவன் திட்டென்றுஓடிவந்தான்
கட்டியமூகிருனே கட்டழகன்கோவலரை
மூத்ததமையனவன் மூதற்றமையன்பிள்ளையப்பா
வாத்தியார்தாமடித்து வனவாசம்போனபிள்ளை
நாடுபோனபிள்ளையப்பா வீடுவந்துசேர்ந்தாயென்று

ஒப்பாரிக்கொண்டுமே உறவுகொண்டுதானழைத்தான்
அவனிடமாளிகைக்கு அழைத்துப்போனான்வஞ்சிபத்த
வட்டமணைபோட்டு வர்த்தகரைக்குந்தவைத்தான் [ன்
இளைப்பாயிருக்கிறீரே இளநீர்புசியுமென்றான்
பசியாயிருக்கிறீரே பாலமிர்தம்புசியுமென்றான்
போசனஞ்சமையுமென்றான் புண்ணியனார்கோவலர்க்கு
அப்போதுகோவல ராணழகரேதுசொல்வார்
சைவமடிமங்கையரே தையலிளங்கொடியே [ம்
உன்னுடையமாளிகையி லுண்ணேனென்றார்கோவலரு
பத்தன்-தவலைசொம்புதான்கொடுத்து தனஞ்சயனார்கோவலர்க்கு
அமுதுபடிகாய்கறிக ளன்பாகவையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகர்தானெழுந்து
புறக்கடையில்நீரேகிப் புண்ணியரேகோவலரே
சமையல்செய்துநீர்பொசித்து தனஞ்செயரேவாருமென்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகர்தாமெழுந்து [றான்
காற்சிலம்பெடுக்கையிலே கண்டுவிட்டான்வஞ்சிபத்தன்
இந்தச்சிலம்பிதுதா னிங்கேவைத்துப்போமென்றான்

கோவலர் போசனஞ் செய்தல்

சிலம்பையவன்கைகொடுத்து செட்டிபிள்ளைவாறாரே
போசனமும்காய்கறிகள் பொங்கிவைத்துக்கோவலரும்
பூசைமுடித்துக்கொண்டார் புண்ணியனார்கோவலரும்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்துக்கொண்டாராம்
காய்கறிபதார்த்தங்கள் கட்டழகர்வைத்துக்கொண்டு
போசனமுண்டுபின்பு போகிறார்தாமெழுந்து
வஞ்சிபத்தன்முன்பாக வந்துநின்றார்கோவலரும் [றார்
சிலம்பெனக்குத்தாருமெனச் செட்டிபிள்ளைகேட்கலுற்

வஞ்சிபத்தன் கோவலரைக் கட்டி இராஜர் முன் கொண்டு வருதல்

கம்பளிக்கயிறுதேடி கட்டியுருட்டுமென்றான்
பலத்தகயிறுதேடிப் பக்குவமாய்க்கட்டினாராம் [தார்
மலட்டுலக்கைகொண்டுவந்து மண்டைமேலேதானடித்
உதிரம்பெருகுதுபா ருத்தமனார்கோவலர்க்கு [ன்
சிலம்பையவனெடுத்துச் செட்டியாரைக்கொண்டுவாரு
ராஜருடகச்சேரிக்கு நலமாகக்கொண்டுவந்தான்

சொக்கரென்றெல்லவரும் சொல்லியேதெண்டனிட்டார்
அட்டாளுஞ்சொக்கரென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
சிலம்பெடுத்துப்போனதொரு திருடனைக்கொண்டுவந்தேன்
அவன்-காலில்விழுந்தீர்களே கனங்குலேந்தராஜர்களே
என்ற-கம்மாளன்சொற்கேட்டுக் கலங்குகிறார்பாண்டியர்கள்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவரேதுசெய்வார்
வெண்ணீறுதானெடுத்து விமலருந்தூவிவிட்டார்
வஞ்சிபத்தன்சொற்கேட்டு மதிமயங்கவேண்டுமென்று
அட்டாளுஞ்சொக்கலிங்கம் ஐயரவர்தூவிவிட்டார்
அறிவுகெட்டுமதிகுலேந்து ஆணழகர்பாண்டியர்கள்
வஞ்சிபத்தன்சொல்லதனை மன்னவர்கள்கேட்கலுற்றார்
சிலம்புகொண்டுபோனதொரு திருடனகப்பட்டான்
மணிச்சிலம்புகொண்டுபோன மன்னனகப்பட்டான்
எட்டுநாள்முன்பாக எடுத்துக்கொண்டுபோனவன்தான்
ஆரைச்சுவர்மேலே காயவைத்தபொற்சிலம்பை
ஒட்டுப்பார்த்துளவிருந்து உங்கள்சிலம்பெடுத்து
கம்மாளன்வீதியிலே ஊசிவிற்கவந்தான்காண்
என்றுஇவன்சொல்லேயிலே இயலானபாண்டியர்கள்
இக்கணமேஅக்கரையாய் இழுத்துக்கொண்டுபோய்நீங்
காளியம்மன்கோயிலிலே கடுகப்பலிவாங்கிடுங்கள் [கள்
என்றுசொல்லப்பாண்டியர்கள்எல்லோருங்கேட்டிருங்
அருகிருந்தமந்திரிகள் அப்போதுதாம்கேட்டு
சபையைவிட்டுத்தாமெழுந்தார் சற்குணமந்திரிகள்
உத்தியோகம்வேண்டாமென்று உத்தமர்கள்தாமெழுந்
தேசத்திலில்லாத தீர்ப்பதுசெய்தீரே [தார்
ஞாயத்தைக்கேட்டு நலமாகத்தீர்ப்புசெய்யும்
ஆக்கினைகள்செய்யவேண்டாம் அழகானபுண்ணியரே
இத்தீர்ப்புஏற்காது எங்களுக்கென்றுசொல்ல
அப்போதுபாண்டியர்க ளமைச்சருக்கேதுரைப்பார்
திருடியகோவலர்க்குத் தீர்ப்புக்கொடுங்களென்றார்

பாண்டியர்களுடைய மந்திரிகள் கோவலரை விசாரித்தல்

அப்போதுகோவலரை அமைச்சருந்தாமழைத்து
ஆருடையதிச்சிலம்பு ஆணழகாசொல்லுமென்றார்

என்னுடையபொற்சிலம்பு என்றாராங்கோவலரும்
கூத்திகடனுக்காக கொடிமதுரைவிற்கவந்தேன்
கள்ளத்திருடனென்று கட்டிக்கொண்டுவந்தானே
என்றுமேசொல்லி எடுத்துரைத்தார்கோவலரும்
வஞ்சிபத்தனையழைத்து மந்திரிகள்கேட்கலுற்றார்
அப்போதுவஞ்சிபத்தனமைச்சரைப் பார்த்தேதுரைப்பான்
ராஜகன்னிதான்கொடுத்த நற்சிலம்பென்றுசொன்னான்
அப்போதுமந்திரிக ளாலோசனைகள்பண்ணி
சேவகரைத்தாமழைத்து செஞ்சிலம்புக்கைக்கொடுத்தார்
கோவிலிங்கிதன்னிடத்திற் கொண்டுபோய்நீங்களுந்தாம்
இச்சிலம்புதன்னதென்றும் இல்லையென்றுரைப்பதுவும்
சேதியிரண்டிலொன்று தெரிந்துவாருஞ்சேவகரே
என்ன-அப்படியேகொண்டுவந்தா ராணழகர்சேவகர்க
ராஜகன்னிகைதனிலே நலமாகத்தந்தார்கள் [ள்
அப்போதுராஜகன்னி அச்சிலம்பைப்பார்த்துரைப்பாள்
இது-ஆருடையபொற்சிலம்போ அறியேனுன்காவலரே
என்னவென்றுசொல்லி எறிந்துவிட்டாள்ராஜகன்னி
அப்போதுகாவலர்கள் அக்கணமேகொண்டுவந்து
மந்திரிகள்முன்பாக வைத்தார்கள்சேவகர்கள்
அவள்சிலம்பல்லவென்று ஆரணங்குதானுரைத்தாள்
வர்த்தகன்கையிற்கொடுத்து வணக்கமாயனுப்புமென்று
மாதுசிலம்பையொளித்த வஞ்சிபத்தன்தனக்கு [ள்
ஆக்கினைசெய்து அவனை அனுப்பச்சொன்னால்
என்று-இப்படிக்குச்சொன்னார்க ளிபலானசேவகர்கள்
அப்போதுமந்திரிக ளாணழகர்கோவலரை
சிலம்பையவர்கைகொடுத்துச் சீக்கிரமாயேகுமென்றார்
வஞ்சிபத்தனைகொண்டுபோய் வதைசெய்துபோடுமென்
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் ஆணழகனேதுசொல்வான்[றார்
சத்தியஞ்செய்யவேண்டுந் தனஞ்செயனேஎன்றானும்
அப்போதுமந்திரிகள் ஆலோசனைகள்செய்து
பாம்புப்பிடாரனையும் பாம்பெடுத்துவாருமென்றார்
அப்போபிடாரர்களும் அரவுகளைக்கொண்டுவந்தார்
புதுக்குடத்தில்போட்டடைத்தார் பொட்டெனவேபாம்புகளை
மஞ்சள்சீலைகட்டினார்கள் மன்னவர்கள்பொற்குடத்தை
பொன்னரிசிபோட்டார்கள் பொட்டெனவேபொற்குடத்
அந்தக்குடத்திலே ஆணழகர்கோவலரை [தில்

கையிட்டெடுமென்ருர் கட்டழகர்மந்திரிகள்
அப்போதுகோவலனுர் ஆரை நினைக்கலுற்ருர்
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
கற்பதுவும்மெய்யானுல் காக்கவரவேண்டுமென்று
கண்ணகியைத்தானழைத்துக் கட்டழகர்கைபோட்டார்
பத்தினியைத்தானினைக்கப் பாம்புகளும்பார்த்து
கொன்ருலேதோஷமெனக் குடத்துள்விலகிநிற்க
பொன்னரிசிதானெடுத்து புண்ணியனுர்கைகொடுத்து
கழுத்தின்மேலேபடத்தை கௌவுதுபார்சர்ப்பமெல்லாம்
பொன்னரிசியள்ளியந்தப் புண்ணியனுர் சபையில்வைத்
அப்போதுமந்திரிக ளாணழகரேதுசொல்வார் [தார்
இவன்பேரில்குற்றமில்லை என்ருர்கள்மந்திரிகள்
அப்போதுபாண்டியர்க ளன்பாகஏதுசெய்தார் [னுர்
இன்னமொருசத்தியந்தா னின்பமுடன்செய்யச்சொன்
வேங்கைசத்தியஞ்செய்ய வேண்டுமென்றுசொன்னுர்கள்
வேங்கைக்காரரையழைத்து வேங்கைகொண்டுவாருமெ
அப்படியேவேங்கையவ ரன்பாகக்கொண்டுவந்தார் [ன
போனிலேதானடைத்துப் புண்ணியனுர்முன்னேவைத்தார் [வார்
கோவலரைத்தானழைத்துக் கொற்றவர்களேதுசொல்
உள்ளேபோவென்றுசொல்லி தள்ளிவிட்டார்கோவல
கண்ணகியைத்தானினைத்துக் கதறியழுகையிலே [ரை
பாராதுபோலாகப் பார்த்ததுகாண்வேங்கையது
கோவலரை அப்போது கொடிவேங்கைத்தள்ளிவிடும்
நெய்யிலேசத்தியந்தான் நேராகச்செய்யுமென்ருர் [டார்
கொப்பரையில்நெய்காய்ச்சிக் கோவலரைத்தள்ளிவிட்
அதுக்கும்பிழைத்தெழுந்தா ராணழகர்கோவலனுர்
மழுவுகொண்டுகாய்ச்சியல்லோ மன்னவனுர்கைக்கொடு
என்னதுசிலம்பென்று ஏந்தினுர்மழுவதனை [த்தார்
மழுவுகொண்டுதானேந்தி வாருராங்கோவலரும்
மதுரைசொக்கர்கோவிலிலே வாசற்படிமீதில்வைத்தார்
மழுவுமதுதா னுருகி வாசற்படியாச்சுதங்கே
அந்நேரவேளையிலே ஆணழகர்கோவலரும்
ராஜசபைக்குமுன்னே நலமாகவந்துநின்ருர்
அப்போதுபாண்டியர்க ளாக்கினைகளேதுசொல்வார்
யானைநல்லசத்தியந்தா னடைவாக்ச்செய்யுமென்ருர்
மாரளவுபள்ளம்வெட்டி மன்னவரைத்தாமழைத்து

செவ்விள நீர் நாட்டிவைத்தார் செட்டிபிள்ளைசுத்திவர
பள்ளத்தில்குந்தவைத்துச் சாலெடுத்துமூடிவிட்டார்
ஆனையைத்துரத்தினர்க ளாணழகர்கோவலர்மேல்
அப்போதுகோவலரு மழுதுபுலம்புகிறார்
ஆனையதுகிட்டவந்து ஆணழகர்கோவலரை
மண்ணைப்பறித்துமது மன்னவனைத்தானெடுத்து
மஸ்தகந்தனில்வைத்துக் கூத்துக்களாடுதங்கே
இவர்-ஆனையின்மேலேறி அங்குசக்கோல்கைபிடித்து
கோலம்வருகிறாரே கோவலச்செட்டியாரும்
ராஜகன்னிவீதியிலே நலமாய்வரும்பொழுது
அப்போதுகோவிலிங்கி ஆரணங்குதானெழுந்து
உப்பரிகைமேலேறி உத்தமியும்பார்க்கலுற்றாள்
பார்த்து அழுகலுற்றாள் பைங்கொடியாள்ராஜகன்னி
அந்தச்சமயத்திலே ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள்
மேடைமேல்நின்றவர்கள் மெல்லியைக் கண்டுவிட்டார்
கோபம்வருகுதங்கே கொற்றவர்கள்பாண்டியர்க்கு
ஆனையின்மேல்வாறவனை அக்ஷணமேதானிறக்கி
பாசக்கயிற்றாலே பக்குவமாய்க்கட்டுமென்றார்
மழுவரசரையழைத்து மன்னவனைவெட்டுமென்றார்
அப்போதுகோவலனார் ஆணழகரேதுசொல்வார்
அநீதமாய்வெட்டச்சொன்னீர் அழகானபாண்டியரே
ஒருவன்பழிக்குநாளை உலகம்பழிவாங்கிவைப்பாள்
மன்னன்பழிக்குநாளை மதுரைபழிவாங்கிவைப்பாள்
மதுரையைக்கொளுத்திடுவாள் மன்னவரைக்கொன்றிடுவாள்
கண்ணகியாள்வந்தாலே கண்டதுண்டஞ்செய்திடுவாள்
என்றுமந்தகோவலனு ரெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்

கோவலரை வெட்டமழுவரசர் கொண்டுவருதல்

அப்போதுமழுவரசர் அன்பாகக்கொண்டுவாறார்
காளியம்மன்கோயில்முன்னே கடுகவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவரும்மழுவரசர் கோவலருக்கேதுசொல்வார்
வெட்டமனமுமில்லை வீரியரேபோய்விடுங்காண்
கொல்லமனமுமில்லை கோவலரேபோய்விடுங்காண் [ர்
என்ன-அப்போதுகோவலரும் ஆணழகரேதுசொல்வா
செஞ்சிலம்புகொண்டுவந்து திருடனென்றுபெயராச்சு
என்னை-கொன்றுவிடுமென்றாராங் கோவலருமப்போது

மாட்டோமென்றுபின்னடைந்தார் மழுவாசரேழுபேரு
அந்தக்குளத்திலே ஆணழகர்போய்முழுகி [ங்
சொக்கரையும்அம்மனையும் தோத்தரித்தாரப்பொழுது

கோவலருக்கு மீனாட்சி வந்து பூர்வக்கியானஞ் சொல்லுதல்

அங்கயற்கண்மீனாட்சி ஆரணங்குமப்போது
கோவலரும்முன்பாகக் கொடியிடையும்வந்துநின்றாள்
மீனாட்சிதனைக்கண்டு மெத்தவழுதாராம்
ஏனப்பா நீயழுதாய் என்மகனேகோவலனே
சாதகமும்பொய்க்காது தலைவிதியுந்தப்பாது
என்னவரம்வேண்டும் என்னை நீகேளுமென்றாள்
மாலையிட்டுமுளைவைத்தேன் மற்றொன்றும்நானறியேன்
கூறையிட்டுமுலைவைத்தேன்குறையொன்றும்நானறியே
வீணுக்குமாலையிட்டு விருதாவாய்அறுக்கலானாள் [ன்.
தாலிபறிபோகுதம்மா தலைவனிங்கேமாளுகிறேன்
என்ற-இந்தவசனமுமே ஏந்திழையாள்தான்கேட்டு
அவளுனக்குத்தாயலவோ நீ அவட்குப்பிள்ளையல்லோ
வயதுபதினாறுதன்னில் மாளவே நீபிறந்தாய்
கற்பாறைக்கென்றுசொல்லிக் கட்டழகா நீவளர்ந்தாய்
சாதகமுந்தப்பாது தலைவிதியும்பொய்யாது
வாணியன் நீமுன்பிறப்பில் மாதகியுன்பெண்சாதி
கண்ணகிகாளியப்பா கட்டழகா அழுகாதே
ஒருவன்பழிக்குமவ ளுலகம்பழிவாங்கவந்தாள்
மைந்தன்பழிக்குமவள் மதுரைபழிவாங்கவந்தாள்
இப்படிக்குச்சொல்லையிலே ஏதுரைப்பார்கோவலரும்
கயற்கண்ணியம்பிகையே கண்ணகிமேலாணையிட்டேன்
ஆணைவிடுதல்பண்ணும் ஆணழகிமீனாட்சி
ஆணைவிட்டேன்தோஷமில்லை யென்றாலேமீனாட்சி
செத்தாலுங்கயிலாயஞ் சிவன்பாதம்சேரவேண்டும்
உமையவளேமாதகியை உடன்கட்டைசேர்க்கவேண்டும்
நாயகிமாதகிக்கு நற்பதவிகொடுக்கவேண்டும்
எனக்குமவளுக்கும் இன்பமோட்சந்தரவேணும்
அப்படியேதந்தேனென்று ளருங்கிளியாள்மீனாட்சி
அப்போதுமீனாட்சி யம்மனுந்தான்மறைந்தாள்
காளிகோயில்முன்பாகக் கட்டழகர்வந்துநின்று

மழுவரசனைப்பார்த்து வாருமென்றுதானழைத்தார் [ம்
தன்னைவெட்டுமென்றுசொன்னர் தயவுடனேகோவலரு

மழுவரசன் கோவலரை வெட்டுகின்றது

வாளெடுத்துவீசினர் மழுவரசரப்போது
மாலையாய்விழுந்தது வர்த்தகன்கழுத்திலேதான்
வாளையுங்கீழ்ப்போட்டு மன்னவர்களோடிவிட்டார்
அப்போதுகோவலனர் ஆணழகரேதுசெய்தார்
கண்ணகிவருமளவுங் காத்திருங்களென்னுடனே
கற்பாரைதன்னை நீங்கள் கட்டழகாகாத்திருங்கள்
இந்தச்சகாயமது எந்தனுக்குச்செய்யுமென்று
பத்தினியைத்தானினைந்து பாலாவுந்தானெடுத்தார்
அதை-உச்சிவழியிலே உத்தமன்தானும்வைத்தான்
பத்தினிநீபெய்யானல் பாலாவூடுருகவேண்டும்
பத்தினியாள்பேரைச்சொல்ல பக்குவமாய்உருகுதங்கே
ஒன்றாயிருந்தவுடலிரண்டாய்ப்பிளந்துகொண்டார்[தார்
வாழைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல் பாறைமேல்தாம்விழுந்
சிறுகுடலும்பெருங்குடலுஞ் சிதைந்ததுபாரையின்மே
மாண்டுமடிந்தாரே வடிவழகர்கோவலரும் [ல்
அஞ்சுபஞ்சபூதங்களும் ஆரண்டைவருகுதங்கே
சொக்கரிடத்திலேதான் பக்குவமாய்ச்சேர்ந்ததுகாண்
தங்கச்சிமிழ்தனிலே தானடைத்தார்சொக்கலிங்கம்
அப்போதுமழுவரசர் ஆணழகரேதுசெய்தார்
காகம்பறவாமல் கழுகுகள் தீண்டாமல்
கல்லாற்பரணைகட்டிக் காத்திருந்தாரேழுபேரும்

கோவில னுதிரந்தைச் சபையில் யாவரும் பொட்டிடுதல்

அதிலேயொருவனவன் ஆணழகனேடிவந்தான்
பாண்டியர்கள்முன்னேவந்து பாங்காகவுரைப்பான்
வாளும்உதிரங்களும் மன்னவர்க்குக்காட்டினனே
ஆளுக்கொருதிலதம் அரசர்களுமிட்டுக்கொண்டார்
வஞ்சிபத்தனேடிவந்து வாரிவாரித்தான்குடித்தான்
குடித்துத்தியாகம் கொடுமென்றான்பாண்டியரை
வஞ்சிபத்தா நீநாளை வாவென்றார்மன்னவர்கள்
அப்படியேசம்மதித்து அரண்மனைக்குப்போனர்காண்
வஞ்சிபத்தன்போனபின்பு மன்னவருந்தாமிருந்தார்

மதுரையில் பாண்டியர்கள் துற்குறி காணுதல்

அப்போது மதுரையிலே அவசகுணங்காணுதங்கே
கல்மழைபெய்யுதங்கே கனத்தமதுரையிலே
கோட்டையிடியுதங்கே கொடிமரமுஞ்சாயுதங்கே
எட்டுசுத்துகோட்டைகளும் இடியுதுபார்மதுரையிலே
கழுதைகளோலமிட்டுக் கதறியழுகுதங்கே
அப்படிமதுரையிலே அவசகுனங்காணுதங்கே

பாண்டியர்கள் பயந்து மதுரையில் திட்டஞ்செய்தல்

அந்தச்சமயத்திலே ஆணழகர்பாண்டியர்கள் [ருர்,
நாலுகோட்டைவாசல்களும் நலமுடனேசாத்துமென்
சாத்திக்கதவடைத்து தாள்பூட்டிவையுமென்ருர்
அப்படியேசெய்தார்க ளந்தமதுரையிலே
தண்டோராபோட்டாரே தனிமதுரைப்பட்டணத்தில்
என்னவென்றுதண்டோரா போடுமென்ருர்பாண்டியர்..
கோவலனைக்கொன்ருேமென கொற்றவர்கள்சொன்னுலும் [கள்
கொன்ருேமென்றுயாராகிலுங் கூட்டமாய்பேசினுலும்
கைசாடைகாட்டினுலும் கையைத்துணித்திடுவோம்
வாயாலேசொன்னுலும் வாயைக்கிழித்திடுவோம்
அண்டைவீடசல்வீடு யாரொருவர்போனுலும்
அவர்கள்தலைதுணிப்போ மென்றுதமுக்கறையும்
இப்படிக்கேசொல்லி தமுக்கறைந்தார்பட்டணத்தில்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் மகாசனங்களத்தனையும்
சாத்திக்கதவடைத்துத் தாள்பூட்டிமண்ணறைந்தார்
தங்கள்தங்கள்மாளிகையைச் சாத்தியவரிருந்தார்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
வண்டியூர்பட்டணத்தில் வாழிடைச்சிதன்மனையில்
ஆச்சியரண்மனையின் ஆரணங்குகண்ணகியும்
பஞ்சணைமெத்தையிலே படுத்திருக்கும்வேளையிலே

கண்ணகி சொர்ப்பனங் காணுதல்

அவள்-கண்ணயர்ந்தபிற்பாடு காணுகிருள்சொப்பனங்கள் [டாள்
மரப்பெட்டி யுடையக்கண்டாள் மல்லிகைப்பூவாடக்கண்
ஏற்றிவைத்ததிருவிளக்கு இருளடைந்துபோகக்கண்டாள்
உரைத்துவைத்தசந்தனந்தான்உலர்ந்துதிரக்கண்டாள்
தேங்காயுடையக்கண்டாள்செம்புஜலங்குறையக்கண்டா
அட்டாளுஞ்சொக்கர்செயல் அம்மதுரையிடியக்கண்டாள் [ள்

வாழ்மதுரைப்பட்டணத்து மதிலிடியக்கண்டாளே
உள்ளூரிற்றேரதுதான் உடையக்கண்டாள்கண்ணகியும்
அசளூர்த்தேரதுதா னச்சுமுறியக்கண்டாள் [ள்
கொண்டைகலைந்துமவள் கொண்டைப்பூவாடக்கண்டா
காலைகசங்கியேதான் மணவாளன்மாளக்கண்டாள்
முந்நூறுவேதியர்கள் முகூர்த்தமிட்டமங்கிலியம்
நானூறுவேதியர்கள் நாளிட்டமங்கிலியம்
கடகங்கழன்றுவிழக் கண்டாளேகண்ணகியும்
கோத்தமுத்துத்தாழ்வடமுங் கொலுசுமுதிரக்கண்டாள்
வயிரமணிதானறுந்து வல்லார்பொறுக்கக்கண்டாள்
உட்கழுத்துவயிரமணி உருவிவிழக்கண்டாளே
மஞ்சளழியக்கண்டாள் மணமழிந்துபோகக்கண்டாள்
தாலிபறிபோகக்கண்டாள்தலைவனங்கேமாளக்கண்டாள்
மாலைபறிபோகக்கண்டாள்மணவாளன்மாளக்கண்டாள்
காளியம்மன்கோயிலிலே கண்டதுண்டஞ்செய்யக்கண்டாள் [ள்
குலைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல் கோவலரும்சாயக்கண்டா
மரம்வெட்டிசாய்ந்ததுபோல் வர்த்தகரும்சாயக்கண்டா
பாதியுடலாகவெட்டிப் பாறைமேற்சாயக்கண்டாள் [ள்
அவர்-உதிரம்பலபலென்ன இரத்தவாய்ப்பூச்சொரிய
இரத்தம்பலபலென்ன உதிரவாய்ப்பூச்சொரிய
சிறுகுடலும்பெருங்குடலும் சிதறிவிழக்கண்டாளே [ள்
மணிக்குடலும்பெருங்குடலும் மண்மேல்விழக்கண்டா
இப்படியாய்ச்சொப்பனங்கள் ஏந்திழையுங்கண்டாளே
சொப்பனங்கண்டுமவள் திடுதிடுத்தாளெழுந்தாள்
ஆச்சிமுகம்பார்த்து ஆணழகியேதுசொல்வாள்
மதுரைக்குப்போகுமிடத்தே மாண்டாரேஎன்கணவர்
சிலம்புவிற்கப்போமிடத்தே செத்துமடிந்துவிட்டார்
போனவிடத்திலேதான் புருஷரிறந்தாரே
மாண்டபடுகளத்தில் மயிலனையாள்போகவேணும்
செத்தபடுகளத்தை சீக்கிரம்போய்க்காணவேண்டும்
கொற்றவனைக்காணவேணும் கொடிபழிதீர்க்கவேணும் [ணும்
மாண்டவரைக்காணவேணும் மன்னவரைக்கொல்லவே
ஒருவன்பழிக்காக உலகம்பழிவாங்கவேண்டும்
மன்னன்பழிக்காக மதுரைபழிவாங்கவேண்டும்
மார்க்கண்டம்துடிக்குதிங்கே மணவாளன்மாண்டிருக்க
அவருடபடுகளத்துக் காய்ச்சியரேபோய்வாறேன்

செத்தபடுகளம்பார்க்கத் தேவிநான்போய்வாறேன்
போகவிடைகொடம்மா போய்வாறேன்தென்மதுரை
என்றுஎழுந்திருந்தா ளேந்திழையாள்கண்ணகியும்
ஆச்சியம்மா தான்பார்த்து அரிவையருக்கேதுரைப்பாள்
அடைக்கலமாயுன்னைவைத்து அணிமதுரைபோனாரே
செஞ்சிலம்பைவிற்பதற்குத்தென்மதுரைபோனாரே
செஞ்சிலம்பைவிற்றுக்கொண்டு செட்டியாரிங்கேவந்து
கண்ணகியாளெங்கேயென்று கட்டழகர்கேட்டாலே
அதற்கென்ன நானுரைப்பேன் ஆரணங்குகண்ணகியே
நீபோறகாரியத்தை நான்போயறிந்துவாறேன்
மதுரைக்குப்போயறிந்து வாரேனென்றாள்வாழிடைச்சி
அவருடையசேதிதனை அறிந்துகொண்டுவாறேனென்றாள் [ள்
புருஷனுடசேதியெல்லாம் போயறிந்துவாறேனென்று
வீட்டிலிருமென்றாள் மெல்லியிடைச்சியவள்
பட்டணத்துச்செட்டியாரைப் பார்த்துவருகிறேன்நான்..
சீக்கிரம்போய்மதுரைதனிற் சேதியறிந்துவாறேன்
என்றந்தஆச்சிசொல்ல ஏதுசொல்வாள்கண்ணகியும்
அப்படியேபோவாயானா லருஞ்சேதிசொல்லுகிறேன்
வெறும்பானைவெறுங்கூடை மெல்லியரேநீயெடுத்து
ஆற்றிலேதான்முழுகி அரிவையரேநீநினைத்தால்
நாலுஅறையாகும் நலமானபானையிலே
நாலுஅறைதனிலே நாலுவிதமுண்டாகும்
அதமவிலைகூறி அநீதமாய்விற்றாயானால்
அவர்சேதிதான்தெரியும் ஆரணங்கேயுந்தனுக்கு
என்றந்தக்கண்ணகியும் எடுத்துரைத்தாளாச்சியர்க்கு
நல்லதென்று ஆச்சியவள் நலமாகச்சம்மதித்து
அப்படியேபோவேனென்று ஆரணங்குவாருளே
தயிர்ப்பானைதானெடுத்துத் தையலரும்வாருளே
ஆற்றில்முழுகினாளே ஆரணங்குவாழிடைச்சி
பானைகழுவியவள் பக்குவமாய்க்காயவைத்து
நாலுகைஜலமெடுத்து நங்கையரும்விட்டாளே
நாலுவிதமாச்சு நங்கையுடகிருபையினால்
பால்மோர்தயிர்வெண்ணெய் பக்குவயாய்க்கைகுவித்து
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பக்குவமாய்க்கைகுவித்து
சிட்டுச்சிமிளெடுத்து சிம்மாடுகோலிவைத்தாள்
பால்கூடைதானெடுத்துப் பட்டணத்தேவாருளே

மதுரைக்குள்ளாகவல்லோ மயிலனையாள்வாருளே
நாலுகோட்டைவாசல்களும் நலமாகச்சாத்திருக்க
தெற்குநல்லவாசலிலே தேன்மொழியும்வந்துநின்ருள்
அங்கிருக்கும்சேவகர்கள் ஆணழகாதாப்பார்த்து
போறவழிமறைத்துப் போகாதேயென்றுசொன்னர்
அப்போதவள்வந்துசொல்லி ஆரணங்குள்நுழைந்தாள்
ஆதியந்தமும்மதுரை அடைப்பட்டிருக்குதுகாண் [ள்
கண்ணகியுஞ்சொன்னது மெய்யென்றுமேயெண்ணியவ
என்னவென்றுகூவுகின்ரு ளேந்திழையாள்மதுரையிலே
ஒருபடிமுத்தளந்தாள் ஆறுழக்குவெண்ணெயீவேன்
இரண்டுபடிமுத்தளந்தா லிரண்டுழக்குபால்வார்ப்பேன்
மூன்றுபடிமுத்தளந்தால் மூன்றுழக்குமோர்வார்ப்பேன்
நாலுபடிமுத்தளந்தால் நாலுழக்குதயிர்வார்ப்பேன்
கோனிச்சியதமவிலே கூறியவள்வாருளே
மதுரையிலுள்ளபெண்கள் வாருர்களெல்லவரும்
தயிர்பாலும்மோருங்கொள்ளத் தையலர்கள்வாருர்கள்
ஆச்சிமுன்னேவந்துமவ ரனைவோரும்நின்ருர்கள்
அவரவர்கள்மனதின்படி யனைவோருங்கொண்டார்கள்

இடைச்சி மதுரைக்கு வந்து கோவலர் சங்கதியறிதல்

அதிலேயொருத்திதன்னை அன்பாகத்தானழைத்து [ள்
மதுரையிலுள்ளசேதி மர்மமெல்லாஞ்சொல்லுமென்ரு
ஆரோஒருவனவன் அணிமதுரைதேடிவந்தான்
சிலப்புகொண்டுவந்தானும் செட்டிபிள்ளைகோவலனும்
சிலம்பைப்பறித்தவனை திருடனென்றுகொன்றுவிட்டார்
மாண்டுமடிந்தானும் வல்லழகன்கோவலனும்
மாண்டதின்பிற்பாடு மதுரைதனைச்சாத்திவிட்டார்
என்றுமவள்சேதிதனை எடுத்துரைத்தாளாய்ச்சியர்க்கு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழுதுவாருளாட்டிடைச்சி
மதுரையைவிட்டந்த மாட்டிடைச்சிவாருளே
மாட்டுக்காரப்பிள்ளைகளை மயிலனையாள்தான்பார்த்து
செட்டியார்படுகளந்தா னெங்கேஎன்றுதான்கேட்டாள்
காளியம்மன்கோயிலண்டை கண்டதுண்டஞ்செய்தார்க
திருப்பரங்குன்றங்காடு தெய்வகாளிகோயிலம்மா [ள்
வெங்கலப்பாறையிலே வெட்டிவைத்தார்கோவலரை

இடைச்சி கோவலர் படுகளத்தைக் கண்டு புலம்பல்

அவ்வசனந்தான்கேட்டு அழுதுகொண்டுவாருளே
படுகளத்தைத்தேடியல்லோ பாவையவள்வாருளே[த்து
மாண்டிருக்கும்படுகளத்தை தேன்மொழியாள்தான்பார்
செத்திருக்கும்படுகளத்தை தேன்மொழியாள்தான்பார்த்
தலைமாட்டில்வந்துநின்று தயிர்பானைபோட்டுடைத்தாள் [து
தயிர்பானைபோட்டுடைத்துத் தாவியழுகலுற்ருள்
ஏண்டாவந்தாயென்மகனே ஈடழிவான்மதுரையிலே
அப்போதேசொன்னேளே ஆரணங்குழந்தனுக்கு
போகாதேயென்ருளே பூவைபேச்சைதள்ளிவந்தாய்
பேச்சைதள்ளிவந்திடத்தில் பிழைமோசம்வந்ததே
வார்த்தைகள்தள்ளிவந்திடத்தில்வகைமோசம்வந்ததே
என்றுசொல்லிதானழுதாள் ஏந்திழையாள்வாழ்விடைச்சி

இடைச்சி அழுததினுல் அவளை ராசர்முன் கொண்டுவருதல்

அழுதகுரல்கேட்டு மழுவரசரோடிவந்து
கட்டிக்கொண்டுவாருர்கள் கனமானராஜர்முன்னே
பாண்டியர்கள்தாம்பார்த்துபாவையருக்கேதுசொல்வார்
ஏண்டியழுதாயென்று இனிதாகக்கேட்டார்கள்
கைபதறிப்பானைதனைக் கடுகவுடைத்துவிட்டேன்
பாலுக்கழுகவில்லை பாண்டியரேஎன்றுரைத்தாள்
தயிருக்கழுகவில்லை தயிர்ப்பானைதனக்கழுதேன்
மோருக்கழுகவில்லை மோர்ப்பானைதனக்கழுதேன் [ள்
என்றுமவள்சொல்லையிலே ஏதுசொல்வார்பாண்டியர்க
வையகங்களத்தனையும் மண்பானைவிலைபெறுமா
மூவுலகமத்தனையும் மோர்ப்பானைவிலைபெறுமா
ஏதுக்கழுதாயடி யிடைச்சிநீயென்றுசொன்னுர் [ள்
அப்போதுவாழ்விடைச்சி அரசர்களுக்கேதுசொல்வா
மண்டைதுள்ளிப்போகாதே மட்டடக்கவருவாள்நாளை
ஆண்மைகொண்டுதுள்ளாதே அகமடக்கவருவாள்நா
என்றுமிகச்சொன்னுளே ஏந்திழையாள்வாழ்விடைச்சி [ளை
மண்ணைவாரித்தூற்றிவிட்டு வாருளேவாழ்விடைச்சி

இடைச்சி கண்ணகிக்கு மனந்தேற பலசரக்கு கொண்டுவருதல்

சின்னகடைபாதை தேன்மொழியாள்வாருளே

கண்ணகிக்குவேண்டுமென்று என்னென்னவாங்கலுற்ருள்
கோடிபுடவையொன்று கொம்பனையாள்வாங்கலுற்ருள்
கம்பியுடன்கொடிச்சீலை கண்ணகிக்குவாங்கலுற்ருள்
பாக்குப்பைமஞ்சள்களும் பத்தினிக்குவாங்கலுற்ருள்
சீப்புசிக்கங்கோலும் தேன்மொழிக்குவாங்கலுற்ருள்
மல்லிகைப்புஷ்பமது மயிலனைக்குவாங்கலுற்ருள்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் மயிலனைக்குவாங்கலுற்ருள்
நல்லெண்ணெய்சீக்காயும் நாயகிக்குவாங்கலுற்ருள்
மஞ்சள்மருக்கொழுந்து மாதினுக்குவாங்கலுற்ருள்
இத்தனையும்வாங்கிக்கொண்டு ஏந்திழையும்வாராளே
வண்டியூர்தான்தேடி வாழ்விடைச்சிவாருளே
அந்தச்சமயத்திலே அருங்கிளியாள்கண்ணகியும்
அடுக்காய்ச்சமையல்செய்து ஆரணங்குமூடிவைத்து
வரும்வழியைப்பார்த்திருந்தாள் மயிலனையாள்கண்ணகி
அந்தச்சமயத்திலே ஆச்சியம்மைவந்துவிட்டாள் [யும்
தலைக்கடையிலுட்கார்ந்தாள் தையலிடைச்சியவள் [ள்
கண்ணகியாள்முன்னேவந்து காரிகையாளேதுரைப்பா
மதுரைக்குப்போனயே வர்த்தகர்சேதியென்ன [ள்
தென்மதுரைபோனதொரு சேதியென்னசெப்புமென்ரு
வடிவழகர்சேதியென்ன மடிந்தாரோயென்கணவன்
தெரியவேசொல்லுமென்ருள் தேன்மொழிகண்ணகியும்
அப்போதிவாழ்விடைச்சி அருங்கிளிக்கேதுசொல்வாள்
மதுரைக்குப்போனதொரு வர்த்தகனைக்கண்டுவந்தேன்
தென்மதுரைபோனபின்பு செட்டியாரைக்கண்டுவந்தேன்
கண்டுவந்தேனென்றுமந்தக் கட்டழகிதானுரைத்தாள்
என்னசொன்னரென்கணவ ரெனக்கறியக்கூறுமென்ருள்
கோடிப்புடவையது கொற்றவரைக்கேட்டாயாம்நீ
வாங்கிக்கொடுத்தாரே வடிவழகர்கோவலரும்
பாக்குமஞ்சள்வெற்றிலையும் பாவையரேகேட்டாயாம்நீ
அதுவுங்கொடுத்தார்காண் ஆணழகர்கோவலரும்
நல்லெண்ணெய்சீக்காயும் நலமாகத்தான்கொடுத்தார்
இத்தனையுங்கொடுத்தா ரென்றுரைத்தாளாச்சியம்மாள்
கண்டவுடனேயவள் கதறியழுகிருளே
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வாங்கிக்கொடுத்ததில்லை
செத்ததின்பிற்பாடு சீரனுப்பிவைத்தாரே
ஆறுக்குவற்குமது ஆரணங்குமாதகிக்கு

அவளுக்குஏற்குமது அடியாளுக்கேற்காதென்றாள்
புருஷன்படுகளமே போரேனென்றுதானெழுந்தாள்
மாளவில்லையுன்கணவன்மயிலனையேகண்ணகியே [பின்
என்றுசொல்லிவாழ்விடைச்சி ஏந்திழையைத்தேற்றிய
சாதத்தைப்போட்டுத் தையலரைச்சாப்பிடென்றாள்
இவள்-பிடித்தபிடிசாதம் புழுவாய்ச்சொரியுதங்கே
அப்போதுகண்ணகியாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
மாண்டதுமெய்தான்காண் வடமதுரைப்பட்டணத்தில்
என்றுமிவள்சொல்ல ஏந்திழைபாளென்னசொல்வாள்
பாலாகிலுங்குடித்துப் பசியாறுமென்றுசொல்லி
செம்பிலேநற்பாலும் சேயிழைக்குத்தான்கொடுத்தாள்
செம்பில்வைத்தநற்பாலுஞ் சீழும்ரத்தமாச்சுதப்போ
கண்ணகியுந்தான்பார்த்துக் கன்னிமனமும்நொந்து

கண்ணகி இடைச்சிவீட்டைக் கோபத்தினால் கொளுத்திவிட்டது

அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து [டும்
எனக்குப்பொய்சொன்னவிந்த இடைச்சிவீடுவேகவேண
என்று-கைமுறித்துசாபமிட்டாள்கட்டழகிகண்ணகியா
கலந்துபற்றியெறியுதங்கே கட்டழகிவீடதுதான் [ள்
வெந்துதணிகிறது வாழ்விடைச்சிவீடுமங்கே [ள்
அப்போதுவாழ்விடைச்சி அலறிக்கொண்டுஓடிவந்தா
கண்ணகிகாலிலே கடுகெனவேபோய்விழுந்தாள்
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாரத்தினமே
குடியிருந்தவீட்டிலே கொள்ளிவைக்கஞாயமுண்டோ
உண்மையைச்சொல்லுகிறே னுத்தமியேயுந்தனுக்கு
செத்தழிந்துபோனாரே செட்டிபிள்ளைகோவலனர்
மாண்டதுமெய்தான்காண் மயிலனையேகண்ணகியே
ஆறுதப்புநூறுபிழைஅடியாள்செய்தஅபசாரப்[மம்மா
கோடிதப்புமனம்பொறுத்துக் கொண்டணைக்கவேணு
என்ன-அப்போதுகண்ணகியாள் அவள்மேல்மனதிரங்க

கண்ணகி இடைச்சிவீட்டை உண்டுபண்ணி மதுரைக்கு வருதல்

எப்போதும்போலேயந்த இடைச்சிவீடுவுண்டாச்சு
கூந்தல்விரித்தாளே கொம்பனையாள்கண்ணகியும்

எல்லோர்க்குங்கூந்தலது இருபாகமொருபாகம்
ஆரணங்குகண்ணகிக்கு அறுபதுமூன்றுபாகம்
அறுபத்துமூன்றுபாகம் அழகுள்ளபொற்கூந்தல்
கூந்தல்விரித்துக் கொடியிடையாள்வாருளே
கணவன்படுகளத்தே கண்ணகியும்வாராளே
காடுசெடிதாண்டி கடுகெனவேவாருளே
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி [பார்
காரைமுள்ளுஞ்சூரைமுள்ளுங் கடுகெனவேதைக்குது
சூரைமுள்ளுங்காரைமுள்ளுந் தொடையுருகப்பாயுதுபார்
துரட்டிமுள்ளுதைக்குதுபார் துணியைக்கிழிக்குதுபார்
செடிக்கொருமயிரதுதான் சிக்குப்பட்டுவாருளே
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுகொண்டுவாருளே
கொக்குக்குருவிகளா கோவலரைக்கண்டதுண்டோ
காட்டானைபுலியினமே கண்டதுண்டோகோவலரை
சிங்கங்கரடிகளே செட்டியாரைக்கண்டதுண்டோ
செக்கச்சிவந்தழகர் செங்கீரைத்தண்டழகர்
பார்க்கவழகுடையார் பார்க்குமிகத்தின்பவர்காண் [டோ
செஞ்சிலப்புகொண்டுவந்த செட்டியாரைக்கண்டதுண்
என்ன-அங்கிருக்குமிருகமெல்லாம் அரிவையர்க்கேதுரைக்கும்
போறபோதுகண்டதுண்டு வரும்போதுகண்டதில்லை
என்றுசொல்லக்கண்ணகியும் ஏதுரைப்பாளப்போது
போம்போதுநான்சொன்னேன் போகேல்மதுரையென்று [வே
வார்த்தைதள்ளிப்போனதினுல் வகைமோசம்வந்தது
பேச்சுதள்ளிப்போனதினுல் பிழைமோசம்வந்ததுவே
செத்துபடுகளந்தான் தேன்மொழியாள்நானறியேன்
நீர்-மாண்டபடுகளந்தான் மயிலனையாள்நானறியேன்
மாட்டுக்காரப்பிள்ளைகளே மாதுநல்லாள்கண்டுவிட்டாள்
மாடுமேய்க்கும்பிள்ளைகளா மாட்டாங்கோல்தம்பிமாரே
ஆளன்படுகளத்தை அரிவையற்குச்சொல்லுமென்ருள்
புருஷன்படுகளத்தைப் பொற்கொடிக்குச்சொல்லுமென
என்னத்துக்காகக்கேட்டீர் இளங்கொடியேதானுரையும்
மதுரையைத்தான்கொளுத்த மயிலனையாள்போறேனெ
நெருப்புகொண்டுபோறீரோ நேரானதென்மதுரை [ன
வாயாலேசொன்னுலே மதுரையதுவெந்துவிடும் [வார்
என்ன-அப்போபிள்ளைகளும் அருங்கிளிக்கேதுசொல்
இளைப்பாயிருக்குது எங்களுக்குவந்திழையே

பசியிளப்பைத்திர்த்தாளே படுகளத்தைச்சொல்லுகிறே
என்ன-அப்போதுகண்ணகியா ளரிவையவளேதுசொல்வாள் [ம்
எப்படிக்குசாதம்நான் இதமாய்ப்புசிக்ககொடுப்பேன்
எப்படிக்குத்தென்மதுரை இனிதாய்க்கொளுத்துவாயோ
அப்படிக்குச்சாதமது அடைவாய்ச்சமையுமென்முர்
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து

கண்ணகி மாட்டுக்காரப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடிடுதல்

பத்தினிசொரூபத்தை பசங்களுக்குக்காட்டவென்று
ஆற்றுமணலெடுத்து அரிசியையுண்டுபண்ணி
காய்கறிகளுண்டுபண்ணுள் கன்னியிளங்கொடியாள்
பானைசட்டியுண்டுபண்ணுள் பாவையவளப்போது
காய்கறிபதார்த்தங்கள் கட்டழகிதான்சமைத்தாள்
இலைபறித்துவாங்களென் றேந்திழையாள்சொன்னுளே..
வடதாரிதானுருவி மடிதனிலேகட்டிக்கொண்டு
ஆளுக்கொருகலப்பை அவர்களெடுத்துவந்து [ம்
மாதுகன்னிகையின்முன்னே வைத்தார்கள்பாலரெல்லா
இதுதானேஇலையென்று ஏந்திழையாள்கேட்கலுற்முள்
இதைவிடவேறேயிலைஇல்லையென்றுதானுரைத்தார்
ஈர்க்குஎங்கேயென்று இளங்கொடியாள்கேட்கலுற்முள்
கலப்பையைமுன்னேவைத்தார் கட்டழகரப்போது
பத்தினியாள்தான்பார்த்துப் பாவையருமேதுசொல்வா
கைகாலலம்பிக்கொண்டு கட்டழகர்வாங்களென்முர் [ள்
மடியிலிலைகளெல்லாம் வகையாகப்பரப்பிக்கொள்ளும்
அப்படியேபரப்பிக்கொண்டாரந்த நல்லபிள்ளைகள்தாம்
உத்தமியுமெய்யானு லொன்முயிலையாகவேண்டும்
என்று-கண்ணகியாள் சொல்லையிலேகலந்ததிலைகளெல்
சாதங்கறிவகைகள் சட்டமாய்வட்டித்தாளே [லாம்
போஜனமுண்டுமவர் புண்ணியனுர்தாமெழுந்தார்
இப்போவாகிலுஞ்சொல்லு மென்கணவன்படுகளத்தை
பலகாரந்தந்தாலே பக்குவமாய்ச்சொல்வோமென்முர்
ஆற்றுமணலெடுத்து ஆளுக்கொருபிடிகொடுத்தாள்
அவளுடையசத்தியத்தால் அவுலும்கடலையாச்சு
அப்போதுபிள்ளைகளும் அன்பாசத்தாம்பார்த்து
செம்பருந்துங்கரும்பருந்துஞ் சேர்ந்துபறக்குதங்கே

மாமரச்சோலைகளும் வடபத்திரகாளிகோயில்
திருப்பரங்குன்றக்காடு தெய்வகாளிகோயிலண்டை
அகடக்கல்சகடப்பாறை அச்சமில்லாதச்சகொம்பு
உய்யகொண்டாள்பாதையது உயர்ந்தமலைகளவை
இரணிபுத்துபரணியின்மே விருபிளவாய்ச்செய்தார்கள்
இருபிளவாய்ச்செய்திடத்தில் மறுபிளவாய்ச்செய்தார்க [ள்
தோற்றதுபடுகளம் தோகையரேபாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அலறிக்கொண்டுவாருளே
காட்டேரிதுர்க்கையைப்போல் கன்னியவள்வாருளே
தலைவிரித்துக்கொண்டுமவள் தார்குழலாள்வாருளே
கண்ணகிவருகிறதைக் கண்டார்மழுவரசர்
பரணைவிட்டுக்கீழிறங்கிப் பக்குவமாயோடிவாருர்
அந்தச்சமயத்திலே அருங்கிளியாள்வந்துவிட்டாள்

கண்ணகி தன்புருஷனைப் படுகளத்தில் கண்டு புலம்பல்

"கண்ணாலேகண்டாளே கண்ணகியாள்கோவலரை
ஐயோசிவனேயென்று அறைந்தாளேமார்தனிலே
தக்கோலந்தின்றதொரு கனிவாயைமுத்தமிட்டாள்
கற்பூரந்தின்றதொரு கனிவாயைமுத்தமிட்டாள்
வெற்றிலைபோட்டதொரு வெள்வாயைமுத்தமிட்டாள்
முத்தம்கொடுத்துமவள் மோதியழுவாளாம்
சுத்திவருவாளாம் சுழன்றுவருவாளாம்
மடிந்தீரோமன்னவென்று மாரடித்துக்கொள்வாளாம்
செத்துமடிந்தீரோவென்று சேர்த்துமுத்தமிடுவாளாம்
பக்கத்தில்நின்றுமவள் பறந்துமாரடிப்பாளாம்
இப்படியாக இளங்கொடியாள்தானழுதாள் [ந்தீர்
பாறைக்கிறையென்றுசொல்லிப் பட்டணத்தில்நீர்வளர்
கற்பாறைக்கென்றுசொல்லிக் கட்டழகா நீர்வளர்ந்தீர்
பாறையுறுத்தலையோ பட்டணத்தார்கோவலரே
கற்பாரையுறுத்தலையோ கட்டழகாவுந்தனுக்கு
மாதகியாள்பஞ்சணையில் மயிரிருந்துவுறுத்துதென்று
கட்டிவைத்துதானடித்தீர் கனவணிகவர்த்தகரே
பொற்பாறையுறுத்தலையோ புண்ணியரேயுந்தனுக்கு
நீர்-மாளவயதலவே மாண்டிருக்கநாளலவே
சின்னவயதிலே செத்திறக்கநாளலவே
பார்த்தாற்பிராயமது பதினாறுக்குள்ளாகும்

எண்ணுப்பிராயமது இருபதுக்குள்ளாகும்
இந்தவயதுதனி லினிமாள நீதியுண்டோ
அஞ்சுவயதுதனி லறியாதநாளையிலே
மாலையிட்டுமூலைவைத்து மாதகியாள்வீடுவந்தீர்
கூறையிட்டுமூலைவைத்துக் கூத்தியிடம்போய்ச்சேர்ந்தீர்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பரஸ்திரிவீடிருந்தார்
அவளிடத்திருந்துபோ லென்னிடத்திருப்பீரானல்
கொள்ளிவைக்கப்பிள்ளையுண்டு குடமுடைக்கமைந்தனுண்டு
ஆழியிடுங்கையாலே அரிசியிடமைந்தனுண்டாம்
உற்றுரிமைசெய்வதற்குப் புத்திரனுமீண்டெடுப்பீர்
சேம்புக்கிரைத்தீரே செவ்வாழைவைத்தீரே
வேம்புக்கிரைத்தீரே விருதாவாய்நின்றீரே
எருக்குக்குநீர்சொரிந்து எத்தனை பூபூத்தாலும்
மருக்கொழுந்துபோல் வருமோமாதகியாள்நேசமெல்
என்றுமவளழுதாள் ஏந்திழையாளப்போது [லாம்.

கண்ணகி இறந்த தன் புருஷனை எழுப்பி வாய்ப்பிறப்பறிதல்

மாண்டவரைத்தானெழுப்பி வாய்ப்பிறப்புகேட்கவேண்
செத்தவரைத்தானெழுப்பி சேதியறியவேண்டும் [டும்
சொக்கரைமனதுதனில் தோகையவள்தானினைந்து
ஆளனிடதன்னுயிரை அனுப்பவேவேண்டுமென
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுர்தாம்பார்த்து
தங்கச்சிமிழதனில் தனஞ்செயனுர்தன்னுயிரும்
தங்கச்சரடுகளும் தங்கத்தினூசியுமே
பொற்பிரம்புகோவலதுவும் பூநீறுசெம்பழமும்
அந்தரத்தில்விட்டெறிந்தார் ஆனழகர்சொக்கலிங்கம்
அது-கண்ணகியாள்தன்னிடத்தில் கடுகெனவேவந்த
அப்போதுகண்ணகியா ளாரணங்குதானெடுத்து [தப்போ
மாண்டகற்பாறையின்மேல் மன்னவரைத்தான்சேர்த்து
மணிக்குடலுஞ்சிறுகுடலும் மயிலனையாள்தானெடுத்து
இருக்கும்ஸதாஸ்தான மேந்திழையாள்வைத்தாளே
மணிக்குடலும்சிறுகுடலும் மாதுஒன்ருகவைத்தாள்
ஈரலிறைச்சிதனை யெதாஸ்தானமாகவைத்தாள்
இரண்டாயிருந்தவரை யொன்ருய்திரட்டிவைத்தாள்
தங்கநல்லஊசியிலே தகுந்தவொருநூல்கோர்த்து

உச்சியிலேதானிருந்து ஓட்டிவிட்டாள்பொற்சரடு
கரடேறச்சரடேறச் சதையேறிவருகுதங்கே
கால்வழியால்வரும்போது கடுகெனவேபொற்சரடு
இரண்டுவிரற்கடைதான் மீந்ததுபொற்சரடு
பெருவிரற்குச்சரடுவிட்டாள் பெண்ணரசிகண்ணகியும்
தங்கச்சிமிளதனைத் தையலரும்தான்திறந்தாள்
அவருடையபஞ்சவுயிர் பொந்தியிலடைந்ததுவே
வெண்ணீறுதான் தூவி மெல்லியிளங்கொடியாள்
பொற்பிரப்பங்கோலாலே பொற்கொடியாள்தட்டினாளே

இறந்த கோவலர் பிழைத்து தன் பெண்சாதியுடன் வருத்தங் கூறல்

தூங்கிவிழித்தவர்போல் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
வேங்கைமரமருகில் மெல்லியவள்போயொளித்தால்
அப்போதுகோவலரும் அலண்டுயெழுந்திருந்து
மாதகியோகண்ணகியோ வந்தவர்கள்படுகளத்தில்
மாதகியாள்வந்தாலே வாடியென்மடிமேலே
கண்ணகியாள்வந்தாலே கடக்கப்போய்நில்லுமென்றார்
இந்தவிசேஷமதை ஏந்திழையாள்தான்கேட்டு
கூத்தியாரேன்வருவாள்கொண்டவள்வந்தேனென்றாள்
என்றுமவள்சொல்லி எதிரில்வந்து நின்றாளே
ஆனையைநான்கொண்டேன் ஏறினாள்மாதகியும்
ஆனைகொண்டாள்வந்தேனே ஏறினவளேன்வருவாள்
தோட்டமும் நான்கொண்டேன் பூமுடித்தாள் மாதகியாள்
தோட்டங்கொண்டாள்வந்தேன் பூமுடித்தாளேன் வருவாள்
கிண்ணியும்நான்கொண்டேன்கிறியுண்டாள்மாதகியாள்
கிண்ணிகொண்டாள்வந்தேனே கிறியுண்டாளேன்வருவாள்
பட்டையும்நான்கொண்டேன் பாவித்தாள்மாதகியாள்
பட்டுக்கொண்டாள்வந்தேனேபாவித்தாளேன்வருவாள்
மாலையிட்டாளிங்கேவந்தேன் மாதகியாளேன்வருவாள்
கொண்டவள்நானிங்கேவந்தேன் கூத்தியாளேன்வருவாள்
கூத்திவரவில்லையென்று கொடியிடைமுன்னே நின்றாள்
மன்மதவடிவழகர் வர்த்தகருமேதுசொல்வார் [ய்
சிலம்புவிற்கவந்தவிடத்தில் தேன்மொழியேஏன்வந்தா
மணிமாறவந்திடத்தே மாதபசேவரலாமோ
பொருள்தேடவந்திடத்தே பொற்கொடியேவரலாமோ
என்குலத்தார்கண்டாலே என்னைமதியார்கள்

ஏளனங்கள்தேடிவைத்தா யேந்திழையேயெந்தனுக்கு
என்ன-அப்போது கண்ணகியும் ஆணழகர்க்கேதுசொல்வாள்
சிலம்புகொண்டுவந்நீரே தென்மதுரைப்பட்டினத்தில்
பாறைமேற்படுத்தென்ன பாவையற்குச்சொல்லுமென்றாள்
சிலம்பதுஎங்கேயென்று தேன்மொழியுங்கேட்கையிலே
அப்போதுகோவலரும் அரிவையவட்கேதுசொல்வார்
சிலமபுகொண்டுவந்திடத்தே ஜன்மப்பகைநேர்ந்ததடி
கள்ளரென்றுசொல்லிக் கட்டிப்பிடித்தார்கள்
ஐந்துநல்லசத்தியங்க ளடைவாகச்செய்தேன்காண்
ஐந்தாவதுசத்தியத்தில் யானைமேற்கோலம்வந்தேன் [ர்
ராஜகன்னிபார்த்தாளென்று நலமாகவெட்டச்சொன்னு
காளியம்மன்கோவில்முன்னே கண்டதுண்டஞ்செய்தார்
இவ்வளவுதான்சேதியென்றுரைத்தார்கோவலரும் [கள்
நல்லாரார்பொல்லாரார் நாயகிக்குச்சொல்லுமென்றாள்
உன்னாலேயாவதென்ன உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
என்னாலேயாகுங்கா ணெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்

கோவலர் தனக் காகாதவர்களை யெல்லாங் கண்ணகிக்குச் சொல்லுதல்

மாபாவியானதொரு வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகள்தாம்
சுந்தரலிங்கமென்றும் சோமலிங்கமென்றிருவர்
இருவரும்பொல்லாதா ரென்னையவர்காட்டிவிட்டார்
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் ஆணழகனைநாடிவந்து
ஒப்பாரிகொண்டுமவ னுறவுகொண்டென்னையழைத்து
அண்ணனுடபிள்ளையென்று அன்பாகயெனையழைத்து
கலத்திலேசாதமிட்டுக் கழுக்தறுக்கஎண்ணங்கொண்டா
செஞ்சிலம்பைப்பறித்துத் திருடனென்றுகட்டிவைத்தான் [ன்
மூதேவியவன்தேவி முத்துமாலையோடிவந்து [தாள்
மலட்டுலக்கைகொண்டுவந்து மண்டைமேல்தானடித்
நீதிகெட்டபாண்டியர்கள் நிற்கதலைவெட்டச்சொன்னார்
மந்திரிகள்தாம்பார்த்து மன்னவர்களேதுசொன்னார்
ஞாயத்தைக்கேட்டு நலமாகவெட்டவேண்டும்
என்றுமேமந்திரிக ளெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
அப்போதுதீர்ப்புகள் தாமடைவாகச்செய்யச்சொன்னார்
அப்படிக்குச்செய்தேனடி ஆரணங்குமங்கையரே
பாம்பொருசத்தியந்தான் வேங்கையொருசத்தியந்தான்

நெய்யொருசத்தியந்தான் மழுவொருசத்தியந்தான்
ஆனையொருசத்தியந்தா னன்பாகச்செய்யச்சொன்னார்
குஞ்சரத்தின்மேலேறிக் கோலம்வரும்பொழுது
அப்போதுகோவிலிங்கி அரிவையவள்தான்பார்த்தாள்
மெத்தையேறிப் பார்த்தாளென்றுவெட்டவேசொன்னார்
மழுவரசர்நல்லவர்கள் வாளுமதுபொல்லாது [கள்
யானையதுநல்லதுதான் மாவெட்டிபொல்லாதவன்
வேங்கையதுநல்லதுதான் வேங்கைக்காரன்பொல்லாத
பாம்புமதுநல்லதுதான் ஜோகியவன்பொல்லாதவன் [வன்
நெய்யுமெத்தநல்லதுதான் காய்ச்சினவன்பொல்லாதவன்
மழுவுமது நல்லதுதான் கொளுத்தினவன்பொல்லாதவ
மந்திரிகள்நல்லவர்தாம் மன்னவரும்பொல்லாதவர் [ன்
ராஜகன்னிபொல்லாதவள் நாயகியேயெந்தனுக்கு
அவளாலேயென்னையவர் அநீதமாய்வெட்டிவிட்டார்
என்றுமிவர்கண்ணகிக்கு எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
அப்போதுகண்ணகியும் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
ஒருவன்பழிக்குநாளை உலகம்பழிவாங்கிடுவேன்
சிறுகுடலும்பெருங்குடலுஞ் சேர்த்துப்பிடுங்கிடுவேன்
மணிக்குடலைத்தான்பிடிங்கி மாலையாய்நான்தரிப்பேன்
இப்படிநான்செய்யாவிட்டா லென்பேருகண்ணகியோ
என்று-மார்புதட்டிசபதஞ்செய்தாள் வர்த்தகனார்முன்னாளே
அப்போதுகண்ணகியும் அருங்கிளியாளேதுசொல்வா
வர்த்தகரைப்பார்த்து மயிலனையாளென்னசொன்னாள் [ள்
என்னவரம்வேண்டு மென்னை நீகேளுமென்றாள்
பாண்டியர்கள்தம்குடலைப் பாவையே நீகொண்டுவந்து
கூடவைத்துஎன்னோடு கொளுத்திவிட்டால்வெந்துவிடும் [னார்
அப்படி நீசெய்யவேண்டும் ஆரணங்கேயென்றுசொன்
நான்-செத்தாலுங்கைலாசஞ் சிவன்பாதஞ்சேரவேண்டும்
என்னோடுமாதகியும் உடன்கட்டைசேர்க்கவேண்டும்
இருவருக்குக்குங்காட்சி ஏந்திழையேகொடுக்கவேண்டும்
அப்படியேதாரேனென்று ஆரணங்குகைகொடுத்தாள்
மன்னவரேஎந்தனுக்கு மாமரத்திலேறியிப்போ
கனிபறித்துத்தாருமென்று கட்டழகிகேட்கலுற்றாள்
அப்போதுமரமேறி ஆணழகர்கோவலரும்
சொத்தைக்கனியறுத் தோகையற்குத்தான்போட்டு
நல்லகனிகளை நலமாகத்தான்பறித்து

மாதகிக்குவேண்டுமென்று மடியிலேகட்டியபின்
மரத்தைவிட்டுஇறங்கினரே மணியரசர்கோவலரும்
எந்தனுக்குச்சொத்தைக்கனி இனிதாகநீர்போட்டீர்
நல்லகனியாருக்கு நாயகரேமடியில்வைத்தீர்
ஆசைதந்தமாதகிக்கு அருங்கிளிக்குவேண்டுமென்றீர்
நீர்-செத்தும்மறக்கவில்லை தேன்மொழியாள்தன்னுசை

கண்ணகி மறுபடியும் கோவலரைக் கொன்றுவிட்டது

என்று-வர்த்தகரைக்குந்தவைத்து மயிலணையாளேதுசொல்வாள்
தலைபார்க்கும்பாவனைபோல் தார்குழலாள்கண்ணகியும்
உச்சிச்சரட்டை உருவிவிட்டாளப்போது
ஒன்றுயிருந்தவர்தா மிரண்டாய்விழுந்துவிட்டார்
குலைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல்கோவலர்விழுந்துவிட்டார்
வாழைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல வர்த்தகர்விழுந்துவிட்
அப்போதுகண்ணகியா ளாரைநினைக்கலுற்றுள் [டார்
கொக்கினத்தைதானழைத்து கோவலர்க்குக்காவலென்றுள்
மானினத்தைத்தானழைத்து வர்த்தகர்க்குக்காவலென்
கண்களிரண்டுக்குங் கட்டெறும்புகாவலென்றுள் [றுள்
செவிகளிரண்டுக்குஞ் சிற்றெறும்புகாவலென்றுள் [ம்
காவலில்லாக்கோவலர்க்கு காவல்வைத்தாள்கண்ணகியு

கண்ணகி மதுரைக்கு வருதல்

மதுரைதனைத்தேடி வாராளேகண்ணகியாள் [கே
கோவலர்க்குக்காவல்வைத்து கொம்பனையாள்வாராளங்
அறிவுகெட்டபாண்டியர்க ளரண்மனையெங்கேயென்று
ஆறுயிரம்பாண்டியரை அருங்கிளியாள்தேடிவாராள்
நாலுகோட்டைவாசல்களும் நலமாகச்சாத்திருக்க
தெற்குநல்லவாசலிலே தேன்மொழியாள்வந்துநின்று
கதவைத்திறவென்றுசொல்லிக் கன்னியவள்சத்தமிட
ஆரென்றுகேட்டார்கள் அங்கிருக்கும்சேவகர்கள்
திருடனுடதேவிநான் தேன்மொழியாள்வந்தேனப்பா
ராஜாக்கள்பேட்டிகாண நாயகியாள்வந்தேனப்பா
கதவைத்திறவென்றுளே கண்ணகியிளங்கொடியாள்
சேவகர்கள்தாப்பார்த்துத் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து[டார்
திறந்திருந்தபொற்கதவைத் திட்டென்றுமூடிக்கொண்
கண்ணகியும்தான்பார்த்துக் காந்தாளம்பொங்கியவள்

எட்டியுதைத்தாளே ஏந்திழையாள்பொற்கதவை
தாண்டியுதைக்கையிலே தவுடுபொடியாச்சுதப்போ
பொடியாகப்போச்சுதங்கே பொற்கொடிதன்னுதையால்
அப்போதுஉள்நுழைந்தா ளரிவையந்தக்கண்ணகியும்
அதிலேயொருவனையும் அருங்கிளியாள்தான்பிடித்து
முன்பின்னாய்திருப்பிவிட்டு மூதேவிகேளுமென்று [று
திருடனுடதேவிநான் தேன்மொழியாள்வந்தேனென்
என்னைவந்துகாணச்சொல்லு இரண்டுங்கெட்டராசர்களை
என்ன–அப்போதுதூதனவன் அருகிருந்திஓடிவந்து
பாண்டியர்பதம்பணிந்து பத்தினியாள்சேதிசொல்ல
இப்படிக்குச்செய்தவரார் எமக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுசேவகனு மரசர்களுக்கேதுசொல்வான்
திருடனுடதேவி தேன்மொழியாள்செய்தாளென்றால்
என்றுசொல்லித்தூதனவ னெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
திருடனுடதேவி தேன்மொழியாள்மங்கையவள்
வந்துகாணச்சொன்னாளே மன்னவரேயுங்களைத்தான்

கண்ணகி பாண்டியர்களைக்கண்டு பேசுதல்

அப்போதுபாண்டியர்களருங்கிளியாள்முன்னேவந்தார்
பாண்டியருள்தலைவனிடம் பாவையவளேதுசொல்வாள்
பழிகொடடாபழிகொடடா பர்த்தாவைக்கொன்றபழி
ஆளனைக்கொன்றபழி அரிவையர்க்குநீகொடடா
ஏதுக்கடாவெட்டிவைத்தாய் ஏதுங்கெட்டபாண்டியனே
அள்ளினாரோ திருடினாரோ அணிமதுரை பட்டணத்தில்
அள்ளினகோவலர்க்கு அணிவிலங்குபோடொணாதோ
திருடினாரோ அள்ளினாரோதென்மதுரைபட்டணத்தில்
திருடினதோர்கோவலர்க்குச் சேர்விலங்குபோடொணா
சேர்விலங்குநீபோட்டுத்தெரிவித்தாலெந்தனுக்கு [தோ
சேதிகண்டநாழிகைக்குத் தேன்மொழிநான்வந்திடுவேன்[ன்
திருடினதிருட்டையெல்லாந் திட்டமுடன்நான்தருவே
அள்ளினதிருட்டையெல்லாம் அப்போதேநான்தரு
இப்படிவெட்டலாமோ ஏதுங்கெட்டபாண்டியரே [வேன்
கோட்டையேறிக்குதித்தாரோ கொலைகளவுசெய்தாரோ
அகழேறிக்குதித்தாரோ ஆட்டைமாட்டைசாய்த்தாரோ
சுவரேறிக்குதித்தாரோ தொந்தரவுசெய்தாரோ
வழிபோவார்வருவாரை மறித்து அடித்தாரோ

அவர்-ஈனுதவாழை இளவாழைத்தண்டலவோ
குலேத்தள்ளாவாழையவர் கோவலரைக்கொன்ருயடா
என்னகுற்றஞ்செய்தாரென் றிருதுண்டமாக்கிவைத்தாய்
சாகவயதலவே தனஞ்செயனுர்கோவலரும்
மாளாவயதலவே மன்னரந்தக்கோவலரும்
காய்க்கும்பிராயமவர் கன்னிகட்டுநற்காலம்
அழகுள்ளகோவலரை அநீதமாய்வெட்டிவைத்தாய்
ஆர்பழிவீண்போனுலும் ஆளன்பழிவீண்போமோ
எவர்பழிவீண்போனுலு மெந்தன்பழிவீண்போமோ
பழிக்குப்பழிகொடடா பாதச்சிலம்புதாடா
என்றந்தக்கண்ணகியா ளேந்திழையுங்கேட்கலுற்ருள்

கண்ணகிக்குப் பாண்டியர்கள் மறுமொழி கூறல்

அப்போதுபாண்டியர்கள் ஆணழகரேதுசொல்வார் [ம்
காற்சிலப்புகொண்டுபோன திருடனைவெட்டிவைத்தோ
செஞ்சிலம்புகொண்டுபோன திருடனைவெட்டிவைத்தோம்
காற்சிலம்பைத்தானழைத்தால் கள்ளன்பழிதாரேும்
செஞ்சிலம்பைவரவழைத்தால் திருடன்பழிதாரேுமென்ருர்

கண்ணகி சிலம்பை வரவழைத்தல்

அப்போதுகண்ணகியும் அருங்கிளியாளேதுசொல்வா
அந்தச்சபையில்நின்று அழைக்கிருள்காற்சிலம்பை[ள்
ராஜர்சபையில்நின்று நலமாயழைக்கலுற்ருள்
என்ன-செப்பியவளழைத் தாளேந்திழையாள்காற்சிலம்
கூடப்பிறக்கலேயோ கூட்டுப்பாலுண்ணலேயோ [பை
ஒக்கப்பிறக்கலேயோ ஊட்டமுதமுண்ணலேயோ
எங்கேயிருந்தாலும் இப்போதேவாருமென்ருள்
வாருமென்றுசொல்லியந்த மங்கையருந்தானழைத்தாள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் அவருடையபொக்கிஷத்தில்
பெட்டிக்குள்ளேதானிருந்த பொற்சிலம்புகேட்டதப்பா
பத்துகட்டுந்தானுடைத்துப் பறந்ததேபொற்சிலம்பு
அங்கிருந்தகாவலர்கள் ஆயிரம்பேர்தலேயுடைத்து
ஆவென்றசத்தத்துடன் அண்டரண்டந்தானதிர
சக்கரம்போலேசுழன்று தனிமதுரைப்பாண்டியர்முன்
கண்ணகிக்குமுன்னேவந்து காற்சிலம்புநின்றதங்கே[ள்
பத்தினியாள்தாண்பார்த்துப் பாவையவளேதுசொல்வா

அடி-கிட்டிவரவேண்டா மெட்ட நில்லுசெஞ்சிலம்பே
அண்டைவரவேண்டாம் அப்புறத்தேஒதுங்கிநில்லு
என்-தாலிபறிக்கவந்த தனிச்சிலம்பேஒதுங்கிநில்லு
மாலைபறிக்கவந்த மாபாவிஒதுங்கிநில்லு
கூறைபறிக்கவந்த கொடும்பாவிஒதுங்கிநில்லு
வேசியுன்னைப்பார்த்தாளோ விலைமாதுகொண்டாளோ
தாசியுன்னைப்பார்த்தாளோ தகாதவள்தொட்டாளோ
மஞ்சள்பறிக்கவந்த மாபாவிஒதுங்கிநில்லு
என்றுசொல்லிகண்ணகியும் ஏதுரைப்பாள்பாண்டியர்க்
பொற்சிலம்புவந்ததுவே புத்திகெட்டபாண்டியரே [கு
காற்சிலம்புவந்ததுவேகண்ணகியாள்பழிகொடென்ருள்

பாண்டியர்கள் கண்ணகியைத் தங்கள் சிலம்பு கேட்குதல்

அப்போதுபாண்டியர்க ளாணழகரேதுசொல்வார்
உன்சிலப்புவந்ததிங்கே உத்தமியேபத்தினியே [ருர்
என்சிலம்பைவரவழைத்தா லுன்பழியைத்தாரேமென்

பாண்டியர்கள் சிலம்பைக் கண்ணகி வரவழைத்தல்

அப்போதுகண்ணகியா ளரிவையவளேதுசொல்வாள்
வட்டமிடுகருடனைத்தான் வாவென்றுதானழைத்தாள்
அப்போதுகருடனுந்தான் அரிவைமுன்னேவந்ததங்
உன்பழியைவாங்கித்தாறே னென்சிலம்பெடுத்துவாரும் [கே
மைந்தன்பழிவாங்கித்தாறேன் மணிச்சிலம்பெடுத்துவாரும்
பிள்ளைபழிவாங்கித்தாறேன் பொற்சிலம்பெடுத்துவாரும்
என்ன-அப்போதுகருடனது அந்தரமாய்த்தான்பறந்து
ஏழுகடலுக்கப்பா லேகிதிருப்பாற்கடலில்
கன்னிப்புற்றைத்தான்தேடிக் கருடனுமங்கேவந்து
நான்வைத்தபொற்சிலம்பை நலமாகத்தாருமென்ன
ஐந்துதலைநாகமது அன்பாகக்கருடன்கையில்
அப்போதுகருடன்கையில் அழகாய்கொடுத்ததங்கே
அப்போதுகருடனுமே அவசரமாயோடிவந்து
பாண்டியர்கள்தம்கொலுவில் பக்குவமாய்வந்துநின்று
செஞ்சிலம்பெடுத்துவந்து சேயிழையாள்கைகொடுக்க
அந்தச்சிலம்புவந்ததிங்கே யென்பழியை நீகொடடா
பழிக்குப்பழிகொடடா பாண்டியனேயெந்தனுக்கு
அறிவுகெட்டபாண்டியனே ஆளன்பழிநீகொடடா

புத்திகெட்டபாண்டியனே புருஷன்பழிநீகொடடா
விவரங்கெட்டபாண்டியனே வேந்தன்பழிநீசொடடா
என்கணவன்பழிகொடடா கனிவுகெட்டபாண்டியனே
புருஷனைஏண்டாகொன்றாய் புத்திகெட்டபாண்டியனே
ஆளனைஏண்டாகொன்றாய் அறிவுகெட்டபாண்டியனே
எவர்பழிவீண்போனாலு மென்பழிவீண்போகாது
கணவனைக்கொன்றபழி கன்னியற்குத்தாடாவென்றாள்
என்றவள்கேட்டாளே ஏந்திழையாள்கண்ணகியும்
அப்போதுபாண்டியர்கள் ஆலோசனையேதுசெய்தார்
இரண்டுசிலம்புகளை யின்பமாய்த்தான்கொடுத்து
சேவகரிடங்கொடுத்துச் செப்புவாரோவசனம்
கோவிலிங்கிதன்னிடத்திற் கொண்டுபோய்நீங்களுமே
செஞ்சிலம்பின்தன்செயலைத் தெளிந்தறிந்துவாங்களென்றார்
சிலம்பையவரெடுத்துத் தீவிரமாயோடிவந்து
ராஜகன்னிமுன்னே நலமாகக்கொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்தசெஞ்சிலம்பை கோவிலிங்கிகைகொடுத்தார்
அப்போதுராஜகன்னி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
நாகரத்தினசிலம்பு நம்மதல்லவென்றுரைத்தாள்
தன்சிலம்பைத்தானெடுத்துத் தன்காலிலேபூட்டி
என்சிலம்பல்லவென்று எறிந்துவிட்டாளப்போது
நாகரத்தினசிலம்பு ராஜகன்னிதானெடுத்து
என்சிலம்பல்லவென்று எறிந்துவிட்டாளப்போது
அந்தச்சிலம்பெடுத்து ஆணழகர்வாருரே
ராஜாக்கள்முன்னேவந்து நலமாகஏதுசொல்வார்
கோவிலிங்கிதன்மொழியைக் கொற்றவர்கள்தாமுரைத்தார்
நாகரத்னச்சிலம்பு நமமதல்லவென்றுரைத்தார்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அப்போவிழித்தார்கள்
கண்ணகியுந்தலைமாறன் தன்னிடத்தேஏதுசொல்வாள்
உன்சிலம்பும்என்சிலம்பும் உன்சபையில்வந்ததோடா
என்பழியை நீகொடடா ஏதுங்கெட்டபாண்டியனே
என்ன-அப்போதுபாண்டியர்கள் ஆரணங்குக்கேதுசொல்வார்
சிட்டுபோல்கத்துகிறாள் தேன்மொழியைத்தள்ளுமென்றான்
திட்டென்றால்வீண்போமோ தண்ணீர்பழிவாங்கலையோ
கீரியைப்போல்கத்துகிறாள் கிளிமொழியைத்தள்ளுமென்றார்
கீரியென்றால்வீண்போமோ யதுவும்பழிவாங்கலையோ
நாயைப்போல்கத்துகிறாள் நங்கைதனைதள்ளுமென்றாள்

நாயென்ருல்வீண்போமோ நாலுபழிவாங்கலேயோ
எவர்பழிவீண்போனாலும் எந்தன்பழிவீண்போமோ
ஆளன்பழிகொடடா அறிவுகெட்டபாண்டியனே
பர்த்தாபழிகொடடா பாரங்கெட்டபாண்டியனே
என்றுமவள்கேட்க ஏதுசொல்வார்பாண்டியர்கள் [ர்
மாதரைப்போல்கூவுகிருள்மங்கைதனைத்தள்ளுமென்ரு
பெற்றமகள்மாதரென்ருல் பூமியிடங்கொள்ளுமோடா
வளர்த்தமகள்மாதரென்ருள் வையகங்கள்கொள்ளுமோடா
பத்துக்குஅர்த்தஞ்சொன்னல் பர்த்தாபழிதாருமென்ருர்
அப்படியேஅர்த்தஞ்சொல்லி அரிவையந்தக்கண்ணகியாள்
என்-புருஷன்பழிகொடடா புத்திகெட்டபாண்டியனே
என்ன-அப்போதுபாண்டியர்கள் அரிவையவட்கேதுசொல்வாள்
அறியாமற்கொன்றுவிட்டோ மரிவையேஎன்செய்வோம்
தெரியாமற்கொன்றுவிட்டோம் தேவியேஏதுசெய்வோம் [வாள்
என்ன-அப்போதுகண்ணகியாள் ஆரணங்கேதுசொல்
மூற்பழிபிற்பழிதா னிப்பழிதாருமென்ருள்
இப்படிக்குச்சொன்னளே ஏந்திழைநான்விட்டிடுவேன்
என்ன-அபபடியேசொல்லுகிருேம் ஆரணங்கேவிட்டுவிடு

கண்ணகி பாண்டியர்களைக் கொன்றுவிடுதல்

கோட்டைவெளிதனிலே கொற்றவர்வாருமென்ருர்
அப்படியேநல்லதென்று அனைவோரும்வந்தார்கள்
ஆருயிரம்பாண்டியர்கள் ஆணழகர்வந்துநின்ருர்
தாழ்வுவந்துநேர்ந்திருக்கத் தலையிற்கிரீடமென்ன
அபகீர்த்திவந்திருக்க புஜகீர்த்திதானுமென்ன
தலையில்கிரீடத்தை தாழவையுமென்றுரைத்தாள்
புஜகீர்த்திதான்கழற்றிப் பூமிதனில்வையுமென்ருள்
பூணுல்கழற்றிவையும் புத்திகெட்டபாண்டியரே [ள்
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழற்றிவையுமென்றுரைத்தா
என்ன-அத்தனையுந் தான்கழற்றி ஆணழகர்தாழவைத்
மந்தைவெளிமாடதுபோல் மன்னர்களைநிற்கவைத்தாள் [தார்
மூற்பழிபிற்பழிதான் இப்பழிமூன்றுபழி
சொல்லிவாய்மூடுமுன்னே தோகையிளங்கொடியும்
வாவென்றுதானழைத்தாள் வருகிறதுமறுரூபம்
காளியென்றரூபமதைக் கண்ணகியுந்தானெடுத்தாள்
சிங்கப்பல்லுஞ்செஞ்சடையுஞ் சிவனுடையரூபந்தான்
கோடாவிப்பல்லழகுங் கோழிமுட்டைக்கண்ணழகும்

இரண்டுகரந்தனிலே எடுத்தாள் திரிசூலம்
சூலமொருகையில் சுக்குமாந்தடியொருகை
பாசமொருகையில் பன்னிருவேல்தானொருகை
மாடறுக்குஞ்சூரி மடியில்ரண்டுபாங்குடனே
ஆறாயிரம்பாண்டியரை அன்பாகத்தானிருத்தி
சூலத்தைக்கொண்டுமவள் குத்தினாள்பாண்டியரை
சிறுகுடலும்பெருகுடலுஞ் சேர்த்துப்பிடுங்கினாளே [ள்
தோள்தனில்மாலைகொண்டாள் தோகையிளங்கொடியா
பாண்டியரைக்கொன்றுவிட்டு பாவையவளெங்கேவாராள்

கண்ணகி தனக்காகாதவர்களை யெல்லாம் கொல்லுதல்

வஞ்சிபத்தன் வீடுதேடி வாருள்மயிலனையாள்
மூத்துமாலைதன்னையப்போ மூடிவைத்தார்பழங்கலத்தா
பரணைமேலொளித்திருந்தான்பாதகன்வஞ்சிபத்தன் [ல்
ஆரடாவென்றுசொல்லி அதட்டினாள்கண்ணகியாள்
அதட்டினசத்தத்தில் அக்கலங்கள்தானுடைந்து
பழங்கலங்கள்தானுடைந்து பாவையிளங்கொடியாள்
அப்போதுமுத்துமாலை ஆரணங்குவெளிப்பட்டாள்
எட்டிச்சிகைபிடித்து இரண்டுஉதையுதைத்து
பரணையிலிருந்தவனைப் பற்றியேதானிழுத்து
குத்திச்சரித்துமவன் குடலைப்பிடுங்கிக்கொண்டாள்
தோள்மாலைதானணிந்தாள் தோகைமயிலணையாள்
ஐந்துமாதங்கர்ப்பமாம் அரிவையந்தமுத்துமாலை [டு
அவள்-வயிற்றின் கருவதனைவாய்தனிலேகவ்விக்கொண்
கோவிலிங்கியாண்மனைக்குக் கொம்பனையாள்வாராளே
வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகளும் வாருரிருவருந்தான்
அப்போதுகருடனவன் இவர்களைத்தான்பார்த்து
மைந்தனைக்கொன்றவர்கள் வாருர்களிருவருமாய்
என்-பிள்ளையைக்கொன்றபழி வாங்கிவிடவேண்டுமென
சொன்னவுடனேயந்தத் தோகைமயிலணையும்
வாவென்றுசொல்லியே மைந்தர்களைதானழைத்து
எழுத்தாணிக்கொண்டு ஏந்திழையாள்குத்தியவள்
சிறுகுடலும்பெருகுடலுஞ் சேர்த்துமேதான்பிடுங்கி
ஆகாசமாகவேதான் அந்தரத்தில்விட்டெறிந்தாள்
காலாலேகவ்விக்கொண்டு கடுகெனவேபோச்சுதுகாண்
கோவிலிங்கியரண்மனைக்குக் கொம்பனையாள்வாருளே

பகடையாடிக்கொண்டிருந்தால் பாவையந்தகோவிலிங்
எட்டிசிகைபிடித்து இழுத்துவந்தாள்வாசலிலே [கி
தாயென்றும்பாராமலே தள்ளியவள்குத்தினளே [டு
சிறுகுடலும்பெருங்குடலுஞ் சேர்த்துப்பிடுங்கிக்கொண்
வேதவாத்திபள்ளிக்கூடம் மெல்லியவள்வந்துநின்று
மதுரைவிட்டுஅப்பாலே மன்னனேவிலகுமென்ருள்
சிந்தாமணித்தாசிதன்னைச் சீக்கிரம்போய்விடென்ருள்
பன்னிரண்டமைச்சர்களைப் பத்தினியாள்போங்களென்ருள்
அங்கிருந்துகண்ணகையாள் ஆரணங்குஎங்கேவாருள்
நாலுமதுரையது நடுமதுரைவந்துநின்ருள

கண்ணகி மதுரையைக் கொளுத்துதல்

தன்சிலம்பைத்தானெடுத்துத் தனிமதுரைவிட்டெறிந்தாள்
அதுபட்டஇடங்களெல்லாம் அக்கினியாய்பற்றுதங்கே
தாயார்சிலம்பெடுத்துத் தனிமதுரைவிட்டெறிந்தாள்
அரும்புபட்டஇடங்களெல்லாம் அக்கினியாய்ப்பற்றுதங்கே [ர்
குண்டுபட்டஇடங்களெல்லாம் குபுகுபென்றுபற்றுதுபா
தென்மதுரைவடமதுரை தேன்மொழியாள்தான்பார்த்து
வலதுமார்திருகி வடமதுரைவிட்டெறிந்தாள்
இடதுமார்திருகி எழில்மதுரைவிட்டெறிந்தாள்
பால்பட்டவிடங்களெல்லாம் பற்றியெறியுதுபார்
நாலுமதுரையெல்லாம் நன்ருயெறியுதுபார்
நடுமத்திநின்றுகொண்டு நாரியுக்ரமாயிருந்தாள்
கறுத்தபுகைசிவந்தபுகை கண்டுவிட்டாள்கண்ணகியும்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
வெண்ணெய்க்குடமெடுத்து வாராள்தயிரிடைச்சி
அங்கேவரவொட்டாமல் அக்கினியாய்ப்பற்றுதங்கே
பத்தினியைத்தானினைக்கப் பற்றுகின்றதீதணியும்
வெண்ணெய்எடுத்து விட்டெறிந்தாள்மார்மேலே
வெண்ணெய்உருகிறதை மெல்லியவள்தான்பார்த்து
தன்-முந்தானை தான்கிழித்து மார்பில்வரிந்துகட்டி
முறத்தால்விசிறினளே மெல்லியந்தசிர்பறைச்சி
தேகங்குளிர்ந்தவுடன் திரும்பியேதான்பார்த்தாள்
இடைச்சிபறைச்சியர்க்கு என்னவரங்கொடுப்பாள்
எந்தத்தெருவந்தாலும் இடைச்சிதெருவேகாது
யார்மதுரைவெந்தாலும் பறத்தெருவுவேகாது

என்று-வாழ்த்திவாங்கொடுத்து மாதர்களைப்போங்களே
படுகளத்தைதான்தேடி பத்தினியாள்வாருளங்கே[ன்று

கண்ணகியம்மன் மாதகிக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்

ஓலையெழுதுகிருள் உறவுள்ளமாதகிக்கு
என்-சக்களத்திமாதகியே சங்கதியும்நீகேளு
உன்கடனுக்காகவேதான் உத்தமனுர்கோவலனுர்
செஞ்சிலப்புவிற்கவந்த செட்டியார்தாம்மடிந்தார்
மாண்டுமடிந்துவிட்டார் வடிவழகர்கோவலரும்
என்று-இப்படிக்குச்சோல்லி எழுதினுளோலைதனை
காகத்தைத்தானழைத்துக் காலிலதைக்கட்டிவிட்டாள்
ஓலைச்சுருளெடுத்து ஓடிவந்துகாகமது
மாதகிக்குமுன்னேவந்து மடக்கோலைபோட்டதங்கே
ஓலைச்சுருள்பார்த்தாள் ஒளிருள்ளமாதகியும்
ஓலையின்மர்மமெல்லாம் ஒக்கனேதான்பார்த்து
துக்கம்பெருகியவள் துரிதமாயுள்நுழைந்து
செட்டியார்தான்கொடுத்த திரவியங்களத்தனையும்
நலமுடனேமாதகியும் நாலுபங்குதான்பகுந்தாள்
கோவிலுக்கோர்பங்கு குருக்கள்தமக்கோர்பங்கு
தாயாருக்கோர்பங்கு தருமத்துக்கோர்பங்குவைத்து
கோடாலிமுடிபோட்டு மஞ்சள்துகிலுடுத்தி
தாம்பூலமும்பழமுந் தன்மடியில்கட்டிக்கொண்டு
அழுதுகொண்டுவாருளே அணிமதுரைவீதியிலே
கணவன்படுகளத்தில் கதறிக்கொண்டுவாருளே
மாதகியாள்வரவுகண்டு மயிலனையாள்போயொளித்தாள்
ஆளனைக்கண்டுவிட்டா ளாரணங்குமாதகியாள்
அழுதுபுலம்பலுற்ருள் அந்தநல்லமாதகியாள்

மாதகி கோவலரைக் கண்டு புலம்பல்

வந்தாள்படுகளத்தில் விழுந்தாள்புரண்டழுதாள்
ஐயோசிவனேயென் றலறிப்புரண்டழுதாள்
மடிந்தீரோமன்னுவென்றுமாரடித்துக்கொண்டழுதா
செத்தீரோமன்னுவென்று சேர்த்துமுத்தமிட்டழுதாள்
வெற்றிலைபோட்டதொரு வெள்வாயைமுத்தமிட்டாள்
தக்கோலந்தின்றதொரு தனிவாயைமுத்தமிட்டாள்
முத்தங்கொடுத்துமவள் மோதியழுவாளாம்

பக்கத்தில் நின்றுமவள் பறந்துமாரடிப்பாளாம்
கூத்தியார்வந்தேன்காண் கொண்டவளேன்வருவாள்
வேசிநான்வந்தேன்காண் மெல்லியவளேன்வருவாள்
தாசிநான்வந்தேன்காண் தையலவளேன்வருவாள்
என்றுசொல்லிமாதகிதா னெழுந்தழுவேயப்போது
நான்கூடவந்தேனென்று நாயகியாளோடிவந்து
எதிரில் நின்றுமாரடித்தா ளேந்திழையாள்கண்ணகியும்
இருவருமாய்மாரடித்தார் இறந்ததொருகோவலர்க்கு
மாதுகண்ணகிபார்த்து மாதகிக்கேதுசொல்வாள்
செட்டியார்தன்னுடனே தேவிநான்மாளுகிறேன்
எங்களிருவரையும் எடுத்துத்தகனஞ்செய்யும் [ள்
என்ன-அப்போதுமாதகியாள் ஆரணங்கேதுசொல்வா
பலன்கண்டமாதகியாள் பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
பலன்கண்டாள்நானிருக்க பத்தினியாள்மாளுவானேன்
சுகங்கண்டாள்நானிருக்கத் தோகைநீமாளுவானேன்
நீ-என்னசுகமறிவா யென்றன்தமைக்கைடரே
நான்கூடமாளுகிறேன் நாயகனுர்தம்முடனே
எங்களிருவரையும் எடுத்துத்தகனஞ்செய்யும் [யும்
உனக்கு-சம்மதியாவென்றுரைத்தாள் தையலந்தமாதகி
அப்படியேசம்மதித்தாள் ஆரணங்குகண்ணகியாள்

கண்ணகி கோவலரையும் மாதகியையும் தகனஞ் செய்தல்

வாழைமரத்தைவெட்டி மகாகாஷ்டந்தானடுக்கி
கோவலரைத்தானெடுத்துக் கொம்பனைமாரிருவர்களும்
கழுவிக்குளிப்பாட்டிக் கால்கட்டுகட்டலுற்ருர்
காஷ்டத்தின்மேலேவைத்தார் கட்டழகர்கோவலரை
மாதகியாளப்பொழுது மன்னருடன்தான்படுத்தாள்
இவள்கைமேலவர்சிரசும் அவள்கைமேலிவள்சிரசும்
கட்டியணைத்துக்கொண்டு கட்டழகிதான்படுத்தாள்
கொள்ளிவையென்றுசொன்னுள் கோலவிழிமாதகியும்
கொள்ளிகட்டைதானெடுத்துக்குடமொன்றுகைபிடித்து
கொள்ளிக்குபிள்ளையானேன் குடமுடைக்கமைந்தனுனேன்
என்றுசொல்லிகண்ணகியா ளெடுத்தாளேவாய்க்கரிசி
ஆழியிடுங்கையாலே அள்ளியிட்டாள்வாய்க்கரிசி
கொள்ளியிடப்பிள்ளையில்லைகுடமுடைக்கமைந்தனில்லை

என்றந்தக்கண்ணகியு மெடுத்தாளேபச்சைவாழை
ஈனுதவாழை இளவாழைத்தண்டெடுத்து [ணி
அட்டாளுஞ்செர்க்கர் தம்மை ஆண்டவரை மனதிலெண்
இதுதான் காண்கொள்ளியென இருவருக்குந்தான்சொரு
கண்ணகியுமெய்யாலுல்கலந்துபற்றிவேகவென்ருள் [கி
என்று-பத்தினியாள்சொல்லையிலே பற்றியெரியுதுபார்
கலந்துபற்றிவேகையிலே கண்ணகியாளேதுசெய்வாள்
மாதகியென்றுசொல்லி மயிலனையாள்தானழைத்தாள்
ஏனம்மாவென்றுசொல்லி யெடுத்துரைத்தாள்மாதகியும்
மூன்றுதரமழைத்தாள் மூன்றுகூரல்கொடுத்தாள்
சந்தோஷப்பட்டாளே தையலந்தகண்ணகியும்
காஷ்டந்தணிந்தபின்பு கண்டாளேகண்ணகியும்
சுட்டதொரு அஸ்திகட்குச் சோறிட்டுநீர்தெளித்து

கண்ணகி இருவருடைய அஸ்திகளைக் காசி கங்கையில் விடுதல்

இருவருட அஸ்திகளை ஏந்திழையாளெடுக்கையிலே
மாதகியாள்மடிதனிலே வைத்திருந்தபுஷ்பமுதல்
வைத்தபடியிருக்கக் கண்டாளேகண்ணகியும்
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாவைமனதிலெண்ணி
இருவருட அஸ்திகளை ஏந்திழையாள்தானெடுத்து
காசிநதிதேடிக் கண்ணகியாள்வாராளே
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுரேதுசெய்தார்
அவ்விடத்திலாலயங்கள் அனேகமாயுண்டுபண்ணுர்
அங்கேயொருவேதியர்போல் ஆண்டவனுர்வீற்றிருந்
வேதியரைத்தான்பார்த்துமெல்லியவளேதுசொல்வாள் [தார்
காசிநதியெங்கேயென்று கண்ணகியாள்கேட்கலுற்ருள்
இதுதான்காசிநதி யென்றுரைத்தார்வேதியரும்
கோவிலனுர் அஸ்தியெல்லாம் மல்லிகைப்புஷ்பமாச்சு
மாதகியாளஸ்தியெல்லாம் பூத்தொடுக்கநாராச்சு
நாருநல்லபூவதுவும் ஜலத்தில்மிதக்குதுபார்
என்ன-கண்ணகியாளப்பொழுது கண்டுமனமகிழ்ந்து
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாவைமனதிலெண்ணி
அப்போதுகண்ணகியாள் ஆரணங்குளங்கேவாருள்
வேம்பூருஎல்லைதாண்டி விரைவாகவாராளே
முல்லையாளத்தெல்லையிலே மயிலனையாள்வந்திருந்து

பகவதியாளென்றுசொல்லிப் பச்சமுடன்பேருபெற்று
அங்கேசிலகாலம் அரிவையவள்தானிருந்தாள்
இருக்கப்பொருந்தாமல் இயலானகண்ணகியும்

கண்ணகியம்மன் திருவொற்றியூர்க்கு வருதல்

கடலோரம்நல்வழியாய்க் கண்ணகியும்வாருளே
ஒற்றிநகர்தேடி யுத்தமியாள்வந்துநின்ருள்
திருவொற்றியூர்தனிலே தியாகரும்அம்மனுமாய்
சொக்கட்டாடிருந்தார் சுந்தரர்க்குத்தூதுவந்தோர்
பகடைகளாடிருந்தார் பாவையர்க்குத்தூதுவந்தோர்
சதுரங்கமாடிருந்தார் சங்கிலிக்குத்தூதுவந்தோர்
அந்தச்சமயத்திலே கண்ணயாளங்குவந்தாள்
கண்ணகியைக்கண்டவுடன் கடுகவத்தியாகர்தேவி
அந்தப்புரந்தனிலே அம்மாளவள்போயொளித்தாள்
தேடியச்சமயத்திலே தியாகரண்டைவந்துநிற்க
கையிலேதானிருந்த பகடைகளைவிட்டெறிந்து [ருர்
எங்கேவந்தீரென்றுசொல்லி ஏந்திழையைக்கேட்கலுற்
தாகமுண்ணத்தாருமென்ருள் தயவுடனேகண்ணகியும்
அப்போதுதியாகரவர் ஆண்டவனுரேதுசொல்வார்
ஆழச்சுனையிறங்கி அள்ளிப்புசியுமென்று
பாசியதைத்தள்ளியே பாவைஜலமுண்ணுமென்ருர்
அப்படியேநல்லதென்று ஆரணங்குதானிறங்க
இறங்கினசாடைகண்டு ஏதுசெய்தார்தியாகரவர்
பாறையைக்கொண்டுமவர் கடுகெனவேமூடிவிட்டார்
கண்ணகியுந்தான்பார்த்துக் கனமோசம்வந்ததென்று
நம்புரிமார்வீதியிலே நலமாகயெழுந்திருந்தாள்
அதுவறிந்துதியாகரவர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
பூந்தோட்டமுன்பாகப் பூவையவள்தானெழுந்தாள்
அதுவறிந்துசுவாமியவர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
காசிகுளம்மேட்டருகே கண்ணகியாள்தானெழுந்தாள்
அதுவறிந்துஆண்டவனுர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
கண்ணகியாள்பார்த்துக் கன்றிக்கலக்கமுற்ருள்
தேவிகலக்கந்தெறிந்து தியாகரவர்ஏதுசொல்வார்
இன்றுமுதற்கொண்டு இங்கேயிருந்துவிடு
சித்திரைமாதத்திலே சிறப்பானநாளையிலே
முதற்பூசையுந்தனக்கு மேலாகத்தாரோமென்ருர்

இன்னமும்வேண்டியதை எனக்கறியச்சொல்லுமென்
கண்மூன்றுடையவர்க்குக் கண்ணகியாளேதுசொல்வாள் [ளூர்
எட்டுகுட்டிஎட்டுபொட்டை எட்டுமுட்டைஎட்டுசட்டி
கம்மாளர்பலியெனக்குக் கடவுளேதரவேண்டும்
வருஷத்துக்கோர்பலிதான் வகையாய்க்கொடுக்கவேண்டும்
என்ன-அப்போதுதியாகரவர் அப்படியேதாரோமென்ளூர்
வட்டபுரியம்மனென்று வகையாகப்பேருபெற்று
ஆண்டுக்கொருதரந்தான் அழகுள்ளகம்மாளனைப்
பலிவாங்கிக்கொண்டிருந்தாள் பூவையந்தக்கண்ணகியும்
அப்போதொருவருடம் ஆனதொருகம்மாளன்
பத்துப்பதிகமது பாவையர்க்குமுன்படித்தான்
கங்கையாய்ப்பாலதுதான் கண்ணகிக்குதான்சுரக்க
வட்டபுரியம்மனவள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வாள்
இன்றுமுதலெந்தனக்கு இந்தப்பலிவேண்டாமென்று
எருமைக்கடாகாவுதந்தால் இன்பமாய்நான்கொள்வேன்
என்ன-அப்படியேசம்மதித்தார் ஆதிபுரீஈஸ்வரனூர்
கனவில்வந்துதானுரைத்தார் கலியுகத்துமானிடர்க்கு
ஆண்டவனூர்சொற்படியே அன்புள்ளகாவலர்கள்
பூசைதவருமல் புண்ணியர்கள்செய்திடுவார்
செய்வாய்புதன்கிழமை திருவாட்சிமேல்வருவாள்
வந்தவர்க்குவரந்தருவாள் வட்டபுரிநாச்சியம்மன்
வட்டபுரியம்மனகதை வகையுடனேவையகத்தில்
கற்றவர்கள்கேட்டவர்கள் கலியுகத்திற்சொன்னவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனூர்

கோவலன் கதை-முற்றிற்று.

———

திருமகள் விலாச அச்சகம், சென்னை—1, 1966.